K J S

King James bibeln på svenska

Jeremia

Juni 2020
(Reviderad December 2023)

Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

Kapitel 1

1 Tiden, 3 och Jeremias kallelse: 11 Hans profetiska syner om ett mandelträd, och en sjudande gryta: 15 Hans tunga budskap mot Judah. 17 Med sitt löfte om hjälp inger HERREN honom mod.

1 Jeremias ord, Hilkiahs son, tillhörande de präster som *var* i Anathoth i Benjamins land:
2 Till vilken HERRENS ord kom under Josiahs dagar, son till Judah kung Amon, under hans trettonde regeringsår.
3 Det kom också under Jehoiakims dagar, son till Judah kung Josiah, ända till slutet av Zedekiahs elfte år, son till Judah kung Josiah, tills bortförandet av Jerusalem *som* fångar i den femte månaden.
4 Då kom HERRENS ord till mig, sägande,
5 Innan jag formade dig i magen kände jag dig; och innan du kom fram ur moderlivet helgade jag dig, *och* jag tillsatte dig *till att vara* en profet för nationerna.
**ordained: Heb. gave*
6 Då sade jag, O, Herre GUD! Se, jag kan inte tala: ty jag *är* ett barn.
7 Men HERREN sade till mig, Säg inte, jag *är* ett barn: ty du skall gå till alla som jag skall sända dig *till*, och vad än som jag befaller dig skall du tala.
8 Var inte rädd för deras ansikten: ty jag *är* med dig till att undsätta dig, säger HERREN.
9 Då räckte HERREN fram sin hand, och rörde vid min mun. Och HERREN sade till mig, Se, jag har lagt mina ord i din mun.
10 Se, denna dag har jag satt dig över nationerna och över rikena, till att rycka upp, och till att riva ner, och till att förgöra, och till att omstörta, till att bygga, och till att plantera.
11 Därtill kom *detta* HERRENS ord till mig, sägande, Jeremia, vad ser du? Och jag sade, Jag ser en käpp från ett mandelträd.
12 Då sade HERREN till mig, Du har sett rätt: ty jag kommer skynda på mitt ord till att utföra det.
13 Och HERRENS ord kom till mig *för* andra gången, sägande, Vad ser du? Och jag sade, Jag ser en sjudande gryta; och dess yta *är vänd* mot norr.
**towards the North: Heb. from the face of the North*
14 Då sade HERREN till mig, Från norr skall en ondska välla fram över landets alla invånare.
**shall break forth: Heb. shall be opened*
15 Ty, se, jag kommer kalla på alla nordrikenas familjer, säger HERREN; och de skall komma, och de skall var och en ställa upp sin tron vid ingången till Jerusalems portar, och mot alla dess murar runtomkring, och mot alla Judah städer.
16 Och jag kommer uttala mina domar mot dem rörande all deras ondska, vilka har övergivit mig, och har tänt rökelse åt andra gudar, och tillbett sina egna händers verk.
17 Omgjorda du därför dina länder, och stå upp, och tala till dem allt som jag befaller dig: bli inte bestört över deras ansikten, att jag inte ska göra dig förbryllad inför dem.
**confound: Or, break to pieces*
18 Ty, se, denna dag har jag gjort dig *till* en befäst stad, och *till* en järnpelare, och *till* kopparmurar mot hela landet, mot Judah kungar, mot dess furstar,

mot dess präster, och mot landets folk.
19 Och de skall strida mot dig; men de skall inte segra mot dig; ty jag *är* med dig, säger HERREN, till att undsätta dig.

Kapitel 2

1 Gud, havande visat sin tidigare snällhet, beklagar sig över judarna för deras helt grundlösa och vettlösa uppror, 9 något liknande exempel finns inte! 14 De själva är orsaken till sina olyckor. 20 Judah synder. 31 Hennes förtröstan förkastas.

1 Därtill kom HERRENS ord till mig, sägande,
2 Gå och ropa inför Jerusalems öron, sägande, Så säger HERREN; jag kommer ihåg dig, din ungdoms snällhet, dina trolovades kärlek, när du gick efter mig i vildmarken, i ett land *som* inte *var* besått.
**thee: Or, for thy sake*
3 Israel *var* helighet för HERREN, och hans tillväxts förstlingsfrukt: alla som slukar honom skall överträda; ondska skall komma över dem, säger HERREN.
4 Hör ni HERRENS ord, O Jakobs hus, och alla familjer tillhörande Israels hus:
5 Så säger HERREN, Vad *för* missgärning har era fäder funnit i mig, att de har gått iväg långt bort ifrån mig, och har vandrat efter tomhet, och har blivit tomma?
6 Inte heller sade de, Var *är* HERREN som hämtade upp oss ur Egyptens land, som förde oss igenom vildmarken, genom ett öknars och gropars land, genom ett torkans land, och dödsskuggans *land*, genom ett land som ingen man passerade igenom, och där ingen man bodde?
7 Och jag hämtade in er till ett bördigt land, till att äta av dess frukt och dess goda; men när ni trädde in, befläckade ni mitt land, och gjorde min arvedel *till* en styggelse.
8 Prästerna sade inte, Var *är* HERREN? Och de som handskas med lagen kände mig inte: också pastorerna överträdde mot mig, och profeterna profeterade genom Baal, och vandrade efter *ting som* inte är till *någon* gagn.
9 Därför kommer jag ännu gå till rätta med er, säger HERREN, och med era barnbarn kommer jag gå till rätta.
10 Ty passera förbi Chittims öar, och titta; och sänd till Kedar, och beakta noggrant, och se om det finns något sådant.
**over: Or, over to*
11 Har en nation bytt ut *sina* gudar, vilka ändock *inte* är *några* gudar? Men mitt folk har bytt ut sin härlighet mot *det som* inte är till *någon* gagn.
12 Häpna, O ni himlar, vid detta, och var fruktansvärt rädda, bli ni väldigt förödda, säger HERREN.
13 Ty mitt folk har begått två onda *ting*; de har övergett mig, det levande vattnets källa, *och* har huggit ut cisterner åt sig, trasiga cisterner, som inte kan hålla något vatten.
14 *Är* Israel en tjänare? *Är* han en hemmafödd *slav*? Varför blir han plundrad?
**spoiled?: Heb. become a spoil*
15 De unga lejonen röt åt honom, *och* skrek, och de gjorde hans land öde: hans städer är eldhärjade *och* utan invånare.
**yelled: Heb. gave out their voice*
16 Också Nofs och Tahapanes barn har

tagit sönder ditt huvuds krona.
broken the crown: Or, feed on thy crown, Deut. 33.12 Isai. 8.8
17 *Men* har du inte själv vållat dig detta, i det att du har övergett HERREN din Gud, när han ledde dig på vägen?
18 Och vad har du nu att göra på Egyptens väg, att dricka Sihors vatten? Eller vad har du att göra på Assyriens väg, att dricka flodens vatten?
19 Din egen ondska skall tillrättavisa dig, och dina avfall skall förebrå dig: förstå *du* därför och se att *det är* en ond och bitter *sak*, att du har övergivit HERREN din Gud, och att fruktan för mig inte *finns* i dig, säger Herren härskarornas GUD.
20 Ty alltsedan urminnes tid har jag brutit av ditt ok, *och* brutit sönder dina band; och du sade, Jag kommer inte överträda; när du *sedan* på varje hög kulle och under varje grönt träd vandrade omkring, bedrivande hor.
transgress: Or, serve
21 Ändå hade jag planterat dig *som* en ädel vinstock, helt och hållet ett äkta frö: hur har du då *kunnat* omvandlats till denna förfallna planta av en främmande vinstock för mig?
22 Ty fastän du må tvätta dig med salpeter, och må använda dig av mycket tvål, är din missgärning *likväl ändå* inristad inför mig, säger Herren GUD.
23 Hur kan du säga, Jag är inte nedsmutsad, jag har inte gått efter Baalim? Se *du* på din väg i dalen, *och* förstå vad du har gjort: *du är* en rask dromedar *som* springer sina vägar;
thou art a swift dromedaire: Or, O swift dromedaire
24 En vildåsna *som är* van vid vildmarken, *som* flåsar upp vinden vid sitt behag; vem kan vända iväg henne vid hennes stund? Alla de som söker henne kommer inte trötta ut sig; i hennes månad skall de finna henne.
A wild ass: Or, O wild ass etc.
used: Heb. taught
her pleasure: Heb. the desire of her heart
turn: Or, reverse it
25 Håll tillbaka din fot från att bli oskodd, och din strupe från törst: men du sade, Det finns inget hopp: nej, ty jag har älskat främlingar, och efter dem kommer jag gå.
there is no hope: Or, is the case desperate?
26 Liksom tjuven skäms när han blir påkommen, likaså skäms Israels hus; de, deras kungar, deras furstar, och deras präster, och deras profeter,
27 Sägande till en stock, Du *är* min fader; och åt en sten, Du har fött fram mig: ty de har vänt *sin* rygg mot mig, och inte *sitt* ansikte: men i sitt trubbels tid kommer de säga, Res dig, och rädda oss.
their back unto me: Heb. the hinder part of the neck
28 Men var *är då* dina gudar som du har gjort dig? Låt dem resa sig, om de kan rädda dig i ditt trubbels tid: ty dina städers antal *är lika många som* dina gudar, O Judah.
trouble: Heb. evil
29 Varför vill ni plädera mot mig? Ni har alla överträtt mot mig, säger HERREN.
30 Förgäves har jag slagit era barn; de mottog ingen tillrättavisning: ert eget svärd har slukat era profeter, likt ett förgörande lejon.
31 O generation, se ni HERRENS ord. Har jag varit en ödemark för Israel? Ett land av mörker? Varför säger mitt folk, Vi är herrar; vi kommer inte mer

komma till dig?
*We are Lords: Heb. we have dominion
32 Kan en jungfru glömma bort sina smycken, *eller* en brud sin skrud? Ändock har mitt folk glömt bort mig *under ett* oräkneligt *antal* dagar.
33 Varför gör du din väg fin till att söka kärlek? Därmed har du också lärt de ogudaktiga dina vägar.
34 På dina *kläd*flikar har också blodet av de fattiga *och* oskyldiga själarna blivit funnet: jag har inte funnit det genom en hemlig inspektion, utan på alla dessa.
*secret search: Heb. digging
35 Ändå säger du, Eftersom jag är oskyldig, skall hans ilska säkert vända bort ifrån mig. Se, jag kommer plädera mot dig, eftersom du säger, Jag har inte syndat. *1 Joh 1:10, Mar 2:17*
36 Varför springer du hit och dit så mycket så att ändra din väg? Du skall också få skämmas över Egypten, liksom du fick skämmas över Assyrien.
37 Ja, du skall gå ut från honom, och dina händer *skall vara* på ditt huvud: ty HERREN har förkastat *dem* du förlitar till, och du skall inte lyckas med dem.

Kapitel 3

1 Guds stora barmhärtighet under Judahs vidriga horeri. 6 Judah värre än Israel. 12 Evangeliets löften för den ångerfulle. 20 Israel tillrättavisas, 22 och kallas av Gud, och HERREN lovar att hela deras avfall. 24 Israel bekänner ångerfullt sina synder.

1 De säger, Om en man ska förskjuta sin hustru, och hon ska gå ifrån honom, och ska bli en annan mans *hustru*, skall han *då* vända tillbaka till henne igen? Skall *då* inte det landet bli svårt besudlat? Men du har horat med många älskare; *och* vänder ändock tillbaka till mig, säger HERREN. *5 Mos 24:1*
*They say: Heb. Saying
2 Lyft upp dina ögon mot de höga platserna, och se var du inte har blivit skändad. På vägarna har du suttit för dem, såsom araben i ödemarken; och du har förorenat landet med dina horkonster och med din ondska.
3 Därför har regnskurarna hållits tillbaka, och något vårregn kom inte; och du hade en horas pannben, du vägrade att skämmas.
4 Kommer du inte från denna tid ropa till mig, Min fader, du *är* min ungdoms vägledare?
5 Kommer han förvara *sin vrede* för evigt? Kommer han behålla *den* till slutet? Se, du har talat och gjort onda ting såsom du kunde.
6 HERREN sade också till mig under kung Josiahs dagar, Har du sett vilket avfall Israel har begått? Hon har gått upp på varje högt berg och under varje grönt träd, och har där begått hor.
7 Och jag sade efter *att* hon hade gjort alla dessa *ting*, Vänd du till mig. Men hon vände inte tillbaka. Och hennes svekfulla syster Judah såg *det*.
8 Och jag såg, när jag hade förskjutit henne för alla skäl varigenom avfälliga Israel begick äktenskapsbrott, och *hade* givit henne ett skilsmässobrev; *att* trots detta fruktade hennes syster Judah inte, utan *hon* gick också och horade.
9 Och det skedde genom lättsinnigheten i hennes horeri, att hon orenade landet, och begick äktenskapsbrott med stenar och med stockar.
*lightness: Or, fame

10 Och trots allt detta har ändå inte
hennes trolösa syster vänt till mig av
hela sitt hjärta, utan på låtsas, säger
HERREN.
*feignedly: Heb. in falsehood
11 Och HERREN sade till mig, Det
avfälliga Israel har visat sig *vara* mer
rättfärdigt än bedrägliga Judah.
12 Gå och utropa dessa ord mot norr,
och säg, Vänd tillbaka, du avfällige
Israel, säger HERREN; *och* jag
kommer inte vålla min vrede att falla
ner över er: ty jag *är* barmhärtig, säger
HERREN, *och* jag kommer inte behålla
ilska för evigt.
13 Erkänn bara din missgärning, att du
har överträtt mot HERREN din Gud,
och har skingrat dina vägar till
främlingarna under varje grönt träd,
och ni har inte lytt min röst, säger
HERREN.
14 Vänd, O *ni* avfälliga barn, säger
HERREN; ty jag är gift med er: och jag
kommer ta er en från en stad, och två
från en familj, och kommer hämta er
till Zion:
15 Och jag kommer ge er pastorer efter
mitt hjärta, vilka skall föda er med
kunskap och förstånd.
16 Och det skall ske, när ni förökas och
tillökas i landet, i de dagarna, säger
HERREN, skall de inte mer säga,
HERRENS förbundsark: inte heller
skall *man* besinna den: inte heller skall
de komma ihåg den; inte heller skall de
besöka *den*; ej heller skall *detta* bli
gjort något mer.
*come to mind: Heb. come upon the heart
*that be done: Or, it be magnified
17 Vid den tiden skall de kalla
Jerusalem HERRENS tron; och alla
nationer skall bli församlade till den,
till HERRENS namn, till Jerusalem:
inte heller skall de längre vandra efter
sitt onda hjärtas inbillning.
*imagination: Or, stubbornness
18 I de dagarna skall Judah hus vandra
med Israels hus, och de skall
tillsammans komma ur landet i norr till
det land som jag har givit till en arvedel
åt era fäder.
*with: Or, to
*given for an inheritance unto your fathers: Or, caused your fathers to possess
19 Men jag sade, Hur skall jag sätta dig
bland barnen, och ge dig ett ljuvligt
land, en nationers härskarors behagliga
arvedel? Och jag sade, Du skall kalla
mig, Min fader; och skall inte vända
bort ifrån mig.
*pleasant land: Heb. land of desire
*from me: Heb. from after me
20 Sannerligen, *såsom* en hustru
svekfullt ger sig av ifrån sin make, så
har ni handlat svekfullt mot mig, O
Israels hus, säger HERREN.
*husband: Heb. friend
21 En röst hördes uppe på de höga
platserna, gråt *och* böner från Israels
barn: ty de har vrängt sin väg, *och* de
har glömt HERREN sin Gud.
22 Vänd tillbaka, ni avfälliga barn, *och*
jag kommer hela era avfall. Se, vi
kommer till dig; ty du *är* HERREN vår
Gud.
23 Sannerligen *hoppas de* förgäves *som
hoppas på frälsning* från höjderna, *och
från* de många bergen: i HERREN vår
Gud *finns* sannerligen Israels frälsning.
24 Ty skam har ätit upp våra fäders
möda från vår ungdom; deras flockar
och deras hjordar, deras söner och deras
döttrar.

25 Vi ligger ner i vår skam, och vår förvirring övertäcker oss: ty vi har syndat mot HERREN vår Gud, vi och våra fäder, från vår ungdom ända till denna dag, och *vi* har inte lytt HERRENS vår Guds röst.

Kapitel 4

1 HERREN kallar Israel av sitt löfte. 3 Han förmanar Israel till sinnesändring med fasansfulla domar. 19 En plågsam klagan över Judahs eländen.

1 Om du ska vända tillbaka, O Israel, säger HERREN, vänd tillbaka till mig: och om du ska ta bort dina styggelser från min åsyn, då skall du inte *behöva* flytta.
2 Och du skall svära, HERREN lever, i sanning, i dom, och i rättfärdighet; och nationerna skall välsigna sig i honom, och i honom skall de berömma sig.
1 Kor 1:31
3 Ty så säger HERREN till Judah och Jerusalems män, Bryt upp er mark som ligger i träda, och så inte bland törnen.
4 Omskär er åt HERREN, och tag bort ert hjärtas förhudar, ni Judah män och Jerusalems invånare: att inte mitt raseri ska bryta fram såsom eld, och brinna *så* att ingen kan släcka *den*, med anledning av ondskan i era handlingar.
5 Förkunna ni i Judah, och utropa *ni det* i Jerusalem; och säg, Blås ni *i* hornet i landet: ropa, församla, och säg, Församla er, och låt oss gå in till de befästa städerna.
6 Res upp baneret mot Zion: retirera, stanna inte: ty jag kommer hämta ondska från norr, och en stor förstörelse.
**retire: Or, strengthen*
**destruction: Heb. breaking*
7 Lejonet har kommit upp från sitt snår, och hedningarnas fördärvare är på sin väg; han har gått ut från sin plats till att göra ditt land öde; och dina städer skall ödeläggas, *och lämnas* utan en invånare.
8 Omgjorda er *därför* med säcktyg över detta, sörj och yla: ty HERRENS bistra vrede har inte vänt bort ifrån oss.
9 Och det skall ske på den dagen, säger HERREN, *att* kungens hjärta skall försmäkta, och furstarnas hjärta; och prästerna skall häpna, och profeterna skall förbryllas.
10 Då sade jag, O, Herre GUD! Visst har du storligen lurat detta folk och Jerusalem, sägande, Ni skall få erfara fred; eftersom svärdet *nu* når ända in på själen.
11 Vid den tiden skall det bli sagt till detta folk och till Jerusalem, En torr vind från de höga platserna i vildmarken mot dottern mitt folk, inte för att sålla, inte heller för att rensa,
12 *Ja* en vind i fullt mått skall komma till mig från de *platserna*: nu kommer jag också meddela *mitt* domsutslag mot dem.
**a full wind from those places: Or, a fuller wind then those*
**give sentence against them: Heb. utter judgments*
13 Se, han skall stiga upp som moln, och hans vagnar *skall vara* som en virvelvind: hans hästar är kvickare än örnar. Ve oss! Ty vi blir förhärjade.
14 O Jerusalem, tvätta rent ditt hjärta från ondska, att du må räddas. Hur länge skall dina fåfängliga tankar stanna kvar inom dig?
15 Ty en röst förkunnar från Dan, och kungör lidande från Efraims berg.

16 Omnämn ni för nationerna; se,
utropa mot Jerusalem, *att* väktare
kommer från ett fjärran land, och ska
yttra sin röst mot Judah städer.
17 Liksom ett fälts vakter, är de mot
henne runt omkring; eftersom hon har
varit upprorisk mot mig, säger
HERREN.
18 Din väg och dina handlingar har
vållat dessa *ting* åt dig; detta *är* din
ondska, eftersom den är bitter, eftersom
den når *ända* in till ditt hjärta.
19 Mitt inre, mitt inre! Jag plågas mitt
inuti mitt hjärta; mitt hjärta gör ett ljud
i mig; jag kan inte tiga, ty du har hört,
O min själ, hornets ljud, krigets larm.
**at my very heart: Heb. the walls of my heart*
20 Förödelse på förödelse utropas; ty
hela landet är förhärjat: plötsligt blir
mina tält förstörda, *och* mina tältdukar
på ett ögonblick.
21 Hur länge skall jag se fälttecknet,
och höra hornets ljud?
22 Ty mitt folk *är* dåraktigt, de har inte
känt mig; de *är* enfaldiga barn, och de
har inget förstånd: de är kloka *när det
gäller* att göra ont, men *när det
handlar om* att göra gott har de ingen
kännedom *om det*.
23 Jag betraktade jorden, och, se, *den
var* utan form, och tom; och himlarna,
och de *hade* inget ljus. *1 Mos 1:2*
24 Jag beskådade bergen, och, se, de
darrade, och alla höjder flyttades lätt.
25 Jag betraktade, och, se, ingen man
fanns där, och alla himlarnas fåglar
hade flytt.
26 Jag beskådade, och, se, den
fruktbara platsen *var* en ödemark, och
alla dess städer kullkastades vid
HERRENS närvaro, *och* av hans
rasande vrede.
27 Ty så har HERREN sagt, Hela
landet skall förödas; dock kommer jag
inte göra slut *på det* helt och hållet.
28 På grund av detta skall jorden sörja,
och himlarna ovan vara svarta: ty jag
har talat *det*, jag har ämnat *det*, och
kommer inte ångra mig, inte heller
kommer jag vända tillbaka från det.
29 Hela staden skall fly för
hästryttarnas och bågskyttarnas ljud; de
skall bege sig in i snår, och klättra upp
på klipporna: varje stad *skall* överges,
och inte en människa bo i dem.
30 Och *när* du *har blivit* förhärjad, vad
skall du göra? Fastän du klär dig i
karmosin, fastän du pryder dig med
smycken av guld, fastän du sliter
sönder ditt ansikte med smink, skall du
ändå göra dig fin förgäves; *dina* älskare
kommer förakta dig, de kommer söka
efter *att ta* ditt liv.
**face: Heb. eyes*
31 Ty jag har hört en röst såsom från en
kvinna i födslovärkar, *och* såsom
hennes ångest som föder fram sitt första
barn, dottern Zions röst, *som* beklagar
sig själv, *som* räcker ut sina händer,
sägande, Ve mig nu! Ty min själ är
utmattad på grund av mördare.

Kapitel 5

1 Guds domar över judarna för deras vrånghet, 7 för deras äktenskapsbrott, 10 för deras ogudaktighet och otro, 19 för deras Gudsförakt, 25 och för deras stora korruption i det civila samhället, och i det kyrkliga. 31 Profeterna profeterar falskt och precis så vill folket ha det.

1 Spring ni hit och dit på Jerusalems gator, och se nu, och förstå, och sök på dess rymliga ytor, om ni kan finna en man, om det finns *någon* som förrättar dom, som söker sanningen; och *i så fall* kommer jag förlåta den.
2 Och fastän de må säga, HERREN lever; svär de sannerligen falskt.
3 O HERRE, *är* inte dina ögon *fästa* på sanningen? Du har slagit dem, men de har inte sörjt; du har förtärt dem, *men* de har vägrat att motta tillrättavisning: de har gjort sina ansikten hårdare än en klippa; de har vägrat att vända tillbaka.
4 Därför sade jag, Dessa *är* sannerligen fattiga; de är dåraktiga: ty de känner inte till HERRENS väg, *inte heller* sin Guds dom.
5 Jag kommer ta mig till stormännen, och kommer tala till dem; ty de har känt HERRENS väg, *och* sin Guds dom: men dessa har helt och hållet brutit sönder oket, *och* slitit av banden.
6 Därför skall ett lejon från skogen dräpa dem, *och* en kvällarnas varg skall fördärva dem, en leopard skall vakta på deras städer: var och en som går ut från dem skall slitas i stycken: eftersom deras överträdelser är många, *och* deras avfall har tillökat.
**evenings: Or, deserts*
**are increased: Heb. are strong*
7 Hur skall jag förlåta dig för detta? Dina barn har övergett mig, och svurit vid *dem som* inte *är* några gudar: när jag hade fött upp dem helt och hållet, då begick de äktenskapsbrott, och församlade sig i skaror i horhusen.
8 De var *som* välnärda hästar på morgonen: var och en gnäggade efter sin nästas hustru.
9 Skall jag inte besöka *dem* för dessa *ting*? säger HERREN: och skall inte min själ hämnas på en sådan nation som denna?
10 Gå ni upp på hennes murar, och förstör; men gör inte slut på *henne* helt och hållet: tag bort hennes befästningar; ty de *är* inte HERRENS.
11 Ty Israels hus och Judah hus har handlat väldigt svekfullt mot mig, säger HERREN.
12 De har motsagt HERREN, och sagt, *Det är* inte han; ej heller skall ondska komma över oss; inte heller skall vi se svärd eller hungersnöd:
13 Och profeterna skall bli *till* vind, och ordet *är* inte i dem: så skall det ske med dem.
14 Därför säger HERREN härskarornas Gud så här, Eftersom ni talar detta ord, se, *därför* kommer jag göra mina ord i din mun *till* en eld, och detta folk *till* ved, och den skall förtära dem.
15 Se, jag kommer hämta en nation över er från fjärran, O Israels hus, säger HERREN: det *är* en mäktig nation, det *är* en urtida nation, en nation vars språk du inte känner till, inte heller förstår *du* vad de säger.
16 Deras koger *är* en öppen grav, de *är* alla starka män.
17 Och de skall äta upp din skörd, och ditt bröd, *som* dina söner och dina

döttrar skulle äta: de skall äta upp dina flockar och dina hjordar: de skall äta upp dina vinträd och dina fikonträd: de skall göra dina befästa städer fattiga, vilka du litade till, genom svärdet.
18 Likväl, säger HERREN, kommer jag i de dagarna *ändå* inte göra fullständigt slut på er.
19 Och det skall ske, när ni skall säga, Varför gör HERREN vår Gud alla dessa *ting* mot oss? Då skall du svara dem, Liksom ni har övergett mig, och tjänat främmande gudar i ert land, likaså skall ni tjäna främlingar i ett land *som* inte *är* ert.
20 Kungör detta i Jakobs hus, och utropa det i Judah, sägande,
21 Hör nu detta, O dåraktiga folk, och *som* saknar förstånd; som har ögon, och ser inte; som har öron, och hör inte:
**understanding: Heb. heart*
22 Fruktar ni inte mig? säger HERREN: skall ni inte darra inför mig, som har satt sanden *till* en gräns för havet genom ett bestående dekret, att det inte kan gå förbi den: och fastän dess vågor ska svalla, kan de dock inte segra; fastän de ska dåna, kan de ändock inte passera förbi den?
23 Men detta folk har ett trotsigt och upproriskt hjärta; de har gjort revolt och gått *iväg*.
24 Inte heller säger de i sitt hjärta, Låt oss nu frukta HERREN vår Gud, som ger regn, både det tidiga och det senare, i sin tid: han förvarar åt oss skördens fastställda veckor.
25 Era missgärningar har vänt bort dessa *ting*, och era synder har hållit undan goda *ting* från er.
26 Ty bland mitt folk har ogudaktiga *män* blivit funna: de lurpassar, såsom han som placerar ut snaror; de gör i ordning en fälla, de fångar människor.
**they lay wait as he that setteth snares: Or, they pry as foulers lie in wait*
27 Liksom en bur är full av fåglar, likaså *är* deras hus fulla av bedrägeri: därför har de blivit stora, och blivit rika.
**cage: Or, coop*
28 De har blivit feta, de skiner: ja, de överträffar den ogudaktiges gärningar: de dömer inte saken, den faderlöses sak, ändå blomstrar de; och de nödställdas rätt dömer de inte *för*.
29 Skall jag inte besöka *dem* för dessa *ting*? säger HERREN: skall inte min själ hämnas på en sådan nation som denna?
30 En förunderlig och hemsk sak utförs i landet;
**A wonderful and horrible thing: Or, astonishment and filthiness*
31 Profeterna profeterar falskt, och prästerna styr på deras vis; och mitt folk älskar *att ha det* så: och vad skall ni göra vid slutet på det?
**bear rule: Or, take into their hands*

Kapitel 6

1 Fienderna sänds mot Judah, 4 och inger varandra mod. 6 Gud sätter dem i arbete, på grund av Jerusalems synder. 9 Profeten beklagar Guds domar på grund av deras synder. 14 Frid, frid. 18 Han utropar Guds vrede. 26 Han kallar folket till att sörja över domen över deras synder.

1 O ni Benjamins barn, församla er till att fly mitt ur Jerusalem, och blås i hornet i Tekoa, res upp ett eldtecken i Beth-Hackerem: ty ondska visar sig från norr, och stor förödelse.
2 Jag har liknat dotter Zion vid en

vacker och finkänslig *kvinna*.
**comely: Or, dwelling at home*
3 Herdarna skall komma till henne med sina hjordar; de skall slå upp *sina* tält mot henne runt omkring; de skall var och en beta på sitt ställe.
4 Förbered ni krig mot henne; stå upp, och låt oss dra upp mitt på dagen. Ve oss! Ty dagen försvinner iväg, ty kvällens skuggor förlängs.
5 Stå upp, och låt os gå om natten, och låt oss förstöra hennes palats.
6 Ty så har härskarornas HERRE sagt, Hugg ner träd, och kasta upp en belägringsvall mot Jerusalem: denna *är den* stad *som skall* bli hemsökt; hon *är* helt och hållet förtryck mitt i henne.
**cast a mount: Or, pour out the engine of shot*
7 Såsom en källa kastar upp sitt vatten, likaså kastar hon upp sin ondska: våld och plundring hör man i henne; inför mig *är* oavbrutet bedrövelse och sår.
8 Bli du förmanad, O Jerusalem, att min själ inte ska ge sig av från dig; att jag inte ska göra dig *till* en ödemark, *till* ett obebott land.
**depart: Heb. be loosed or disjointed*
9 Så säger härskarornas HERRE, De skall grundligt samla ihop efterskörden, Israels återstod, såsom *med* ett vinträd: vänd tillbaka din hand liksom en druvplockare in i korgarna.
10 Åt vem skall jag tala, och varna, att de må höra? Se, deras öra *är* oomskuret, och de kan inte höra: se, HERRENS ord är för dem en smälek; de finner inget behag i det.
1 Kor 2:14, Joh 8:43, 12:39, 13:11, 13, 6:65
11 Därför är jag fylld av HERRENS raseri; jag är trött på att hålla *det* inne: jag kommer ösa ut det på barnen därute, och på de unga männens samling tillsammans: ty också maken med hustrun skall bli tagna, den ålderstigne tillsammans med *honom som är* mätt på dagar.
12 Och deras hus skall överlåtas åt andra, tillsammans *med deras* fält och hustrur: ty jag kommer räcka ut min hand över landets invånare, säger HERREN.
13 Ty från den ringaste av dem ända till den högste av dem *är* var och en överlämnad åt girighet; och från profeten ända till prästen handlar var och en *med* falskhet.
14 De har också helat skadan hos *dottern* mitt folk *bara* lite grann, sägande, Frid, frid; när *det* inte *finns* någon fred. *8:11, 23:17, Hes 13:10, Mik 3:5*
**hurt: Heb. bruise or breach*
15 Skämdes de när de hade begått styggelse? Nej, de skämdes inte överhuvudtaget, inte heller kunde de blygas: därför skall de falla bland dem som faller: i den tid *som* jag *skall* besöka dem skall de störtas ner, säger HERREN.
16 Så säger HERREN, Ställ er ni på vägarna, och titta, och fråga efter de gamla stigarna, där den goda vägen *finns*, och vandra därpå, och ni skall finna vila för era själar. Men de sade, Vi kommer inte vandra *på den*.
17 Jag satte också väktare över er, *sägande*, Lyssna till basunens ljud. Men de sade, Vi kommer inte lyssna.
18 Hör därför, ni nationer, och lär känna, O församling, vad *som finns* ibland dem.
19 Hör, O jord: se, jag kommer hämta

ondska över detta folk, *ja* deras tankars
frukt, eftersom de inte har lyssnat till
mina ord, inte heller till min lag, utan
har förkastat den.
20 För vilket syfte kommer det till mig
rökelse från Sheba, och sockerröret från
fjärran land? Era brännoffer *är* inte
godtagna, inte heller *är* era offer
behagliga för mig.
21 Därför säger HERREN så här, Se,
jag kommer lägga stötestenar framför
detta folk, och fäderna och sönerna
skall tillsammans falla på dem; grannen
och hans vän skall förgås.
22 Så säger HERREN, Se, ett folk
kommer från nordlandet, och en stor
nation skall resas upp från jordens
sidor.
23 De skall fatta tag i båge och spjut;
de *är* grymma, och visar ingen
barmhärtighet; deras röst dånar som
havet; och de rider på hästar, uppställda
i stridsordning som män till krig mot
dig, O dotter Zion.
24 Vi har hört ryktet om det: våra
händer försvagas: ångest har greppat
tag om oss, *och* pina, såsom en kvinna
som skall föda barn.
25 Gå inte ut på fältet, vandra ej heller
på vägen; ty fiendens svärd *och* fruktan
kommer från varje håll.
26 O dotter tillhörande mitt folk,
omgjorda *dig* med säcktyg, och vältra
dig i aska: gör dig en sorgetid, *såsom
för den* ende sonen, *den* mest bittra
veklagan: ty plötsligt skall skövlaren
komma över oss.
27 Jag har satt dig *till* ett torn *och* en
borg bland mitt folk, att du må lära
känna och pröva deras väg.
28 De *är* alla härdade upprorsmän,
gående *runt* med förtal: *de är* mässing
och järn; de *är* alla fördärvare.
29 Blåsbälgarna är brända, blyet är
förtärt av elden; smeden smälter
förgäves: ty de ogudaktiga avlägsnas
inte.
30 Förkastat silver skall *män* kalla dem,
ty HERREN har förkastat dem.
**Reprobate silver: Or, refuse silver*

Kapitel 7

1 Jeremia sänds till att kalla efter sann sinnesändring, att förhindra judarnas fångenskap. 8 Han förkastar deras tomma fåfängliga förtröstan, 12 genom exemplet med Shiloh. 17 Han hotar dem för deras avgudadyrkan. 21 Han avvisar de olydigas offer. 29 Han förmanar att sörja över deras styggelser i Tofet, 32 och över straffdomarna.

1 Det ordet som kom till Jeremia från
HERREN, sägande,
2 Ställ dig i porten till HERRENS hus,
och utropa där detta ord, och säg, Hör
HERRENS ord, alla *ni av* Judah, som
går in vid dessa portar för att tillbe
HERREN.
3 Så säger härskarornas HERRE,
Israels Gud, Ändra era vägar och era
gärningar, och jag kommer få er att bo
kvar på denna plats.
4 Lita ni inte till lögnaktiga ord,
sägande, HERRENS tempel,
HERRENS tempel, HERRENS tempel
är dessa.
5 Ty om ni grundligt ska förändra era
vägar och era handlingar; om ni fullt ut
ska förrätta dom mellan en man och
hans granne;
6 *Om* ni inte ska förtrycka främlingen,
den faderlöse, och änkan, och inte ska
spilla oskyldigt blod på denna plats, ej

heller ska vandra efter andra gudar till
er *egen* skada:
7 Då kommer jag få er att bo *kvar* på
denna plats, i det land som jag gav åt
era fäder, i all evighet.
8 Se, ni litar till lögnaktiga ord, som
inte gagnar *något*.
9 Skall ni stjäla, mörda, och begå
äktenskapsbrott, och svära falskt, och
tända rökelse åt Baal, och vandra efter
andra gudar som ni inte känner;
10 Och *sedan* komma och stå inför mig
i detta hus, vilket är uppkallat efter mitt
namn, och säga, Vi är undsatta till att
utföra alla dessa styggelser?
**which is called by my Name: Heb. whereupon my Name is called*
11 Har detta hus, som är uppkallat efter
mitt namn, blivit ett rövarnäste i era
ögon? Se, ja jag har sett *det*, säger
HERREN. *Mar 11:17*
12 Men gå ni nu till min plats som
fanns i Shiloh, där jag först lät mitt
namn bo, och se vad jag gjorde mot den
på grund av mitt folk Israels ondska.
Jos 18:1, Dom 21:19, Psa 78:60
13 Och nu, eftersom ni har gjort alla
dessa gärningar, säger HERREN, och
jag talade till er, stigande upp tidigt och
talande, men ni lyssnade inte; och jag
kallade på er, men ni svarade inte;
Ord 1:24, Zec 7:13, Jes 65:12, 66:4
14 Därför kommer jag göra mot *detta*
hus, vilket är uppkallat efter mitt namn,
till vilket ni litar, och mot den plats som
jag gav åt er och åt era fäder, såsom jag
har gjort mot Shiloh.
15 Och jag kommer kasta ut er från min
åsyn, liksom jag har kastat ut alla era
bröder, *ja* all Efraims säd.
16 Be du därför inte för detta folk, höj
inte heller *något* rop eller *någon* bön
för dem, medla inte heller för dem till
mig: ty jag kommer inte höra dig.
11:14, 14:11, 15:1, Jes 1:15, Mik 3:4
17 Ser du inte vad de gör i Judah städer
och på Jerusalems gator?
18 Barnen samlar ved, och fäderna
tänder elden, och kvinnorna knådar
deg, för att göra kakor åt himlens
drottning, och för att utgjuta drickoffer
åt andra gudar, att de må provocera mig
till vrede.
**Queen of heaven: Or, frame, or workmanship of heaven*
19 Provocerar de mig till vrede? säger
HERREN: *provocerar de* inte sig själva
till sina egna ansiktens förvirring?
20 Därför säger Herren GUD så här;
Se, min vrede och mitt raseri skall
utgjutas över denna plats, över
människa, och över djur, och över
fältets träd, och över markens frukt; och
den skall brinna, och skall inte
utsläckas.
21 Så säger härskarornas HERRE,
Israels Gud; Lägg era brännoffer till era
offer, och ät kött.
22 Ty jag talade inte till era fäder, ej
heller befallde dem på den dag som jag
hämtade ut dem ur Egyptens land,
angående brännoffer eller offer:
**concerning: Heb. concerning the matter of*
23 Men denna sak befallde jag dem,
sägande, Lyd min röst, och jag kommer
vara er Gud, och ni skall vara mitt folk:
och vandra ni på alla de vägar som jag
har befallt er, att det må gå väl med er.
24 Men de lyssnade inte, inte heller
böjde de fram sitt öra, utan vandrade
efter sitt onda hjärtas rådslut *och*
inbillning, och gick bakåt, och inte

framåt.
*imagination: Or, stubbornness
*went: Heb. were
25 Alltsedan den dag då era fäder kom ut ur Egyptens land till denna dag har jag även sänt till er alla mina tjänare profeterna, dagligen stigande upp tidigt och sändande *dem*:
26 Ändå lyssnade de inte till mig, inte heller böjde de fram sitt öra, utan gjorde sin nacke styv: de gjorde än mer illa än sina fäder.
27 Därför skall du tala alla dessa ord till dem; men de kommer inte lyssna till dig: du skall också ropa till dem; men de kommer inte svara dig.
28 Utan du skall säga åt dem, Detta *är* en nation som inte lyder HERREN sin Guds röst, *och* inte heller mottar tillrättavisning: sanningen har gått under, och har huggits av från deras mun.
*correction: Or, instruction
29 Klipp av ditt hår, *O Jerusalem*, och kasta bort *det*, och höj upp en veklagan på höga platser; ty HERREN har förkastat och övergett sin vredes generation.
30 Ty Judah barn har gjort ont i min åsyn, säger HERREN: de har ställt upp sina styggelser i det hus som är uppkallat efter mitt namn, till att besudla det.
31 Och de har byggt upp Tofets höjder, som *ligger* i Hinnoms sons dal, till att bränna upp sina söner och sina döttrar i eld; vilket jag inte befallde *dem*, inte heller kom det *någonsin* upp i mitt hjärta.
*came it into my heart: Heb. came it upon my heart
32 Därför, se, de dagarna kommer, säger HERREN, att det inte mer skall kallas Tofet, inte heller Hinnoms sons dal, utan Slaktdalen: ty de skall begrava i Tofet, tills det inte *längre* finns någon plats *kvar*.
33 Och detta folks döda kroppar skall bli *till* mat åt himlens fåglar, och åt markens djur; och ingen skall skrämma iväg *dem*.
34 Då kommer jag få fröjderop, och glädjerop, brudgummens rop, och brudens rop att upphöra från Judah städer, och från Jerusalems gator: ty landet skall vara öde.

Kapitel 8

1 Judarnas olycka, både döda och levande. 4 Han läxar upp dem för deras dåraktiga och skamlösa obotfärdighet. 13 Han visar deras svåra dom, 18 och sörjer deras desperata tillstånd. 22 Finns ingen balsam i Gilead?

1 Vid den tiden, säger HERREN, skall de hämta upp Judah kungars ben, och hans furstars ben, och prästernas ben, och profeternas ben, och Jerusalems invånares ben, ur deras gravar:
2 Och de skall sprida ut dem inför solen, och månen, och hela himlens härskara, som de har älskat, och som de har tjänat, och efter vilka de har vandrat, och vilka de har sökt, och vilka de har tillbett: de skall inte samlas ihop, inte heller begravas; de skall bli till dynga över markens yta.
3 Och död skall väljas hellre än liv av hela kvarlevan av dem som återstår av denna onda familj, vilka återstår på alla de platser dit jag har fördrivit dem, säger härskarornas HERRE.
4 Därtill skall du säga till dem, Så säger HERREN; Skall de falla, och inte resa

sig? Skall han vända bort, och inte
vända tillbaka?
5 Varför har *då* detta Jerusalems folk
avfallit i ett beständigt avfall? De håller
fast vid svekfullhet, de vägrar att vända
tillbaka.
6 Jag lyssnade och hörde, *men* de talade
inte rätt: ingen man ångrade sig
gällande sin ondska, sägande, Vad har
jag gjort? Var och en vände av i sin
egen riktning, såsom hästen rusar in i
striden.
7 Ja, storken under himlen känner till
sina fastställda tider; och turturduvan
och tranan och svalan iakttar sin
ankomsttid; men mitt folk känner inte
till HERRENS dom.
8 Hur kan ni säga, Vi *är* visa, och
HERRENS lag *är* hos oss? Se, visst
gjorde han *den* förgäves; de skriftlärdas
penna *är* förgäves.
**certainly, in vain made he it, the pen of the scribes is in vain: Or, the false pen of the scribes worketh for falsehood*
9 De visa *männen* skäms, de är bestörta
och fångade: se, de har förkastat
HERRENS ord; och vad *för* visdom
finns i dem?
**The wise men are ashamed: Or, have they been ashamed, etc.*
**what wisdom is in them? Heb. the wisdom of what thing*
10 Därför kommer jag ge deras hustrur
åt andra, *och* deras fält åt dem som
skall ärva *dem*: ty var och en, från den
lägste ända till den högste, är
överlämnad åt girighet, från profeten
ända till prästen handlar var och en
lögnaktigt.
11 Ty de har helat skadan hos dottern
mitt folk *bara* lite grann, sägande, Frid,
frid; när *det* inte *finns* någon fred.
6:14, 23:17, Hes 13:10, Mik 3:5
12 Skämdes de när de hade begått
styggelse? Nej, de skämdes inte alls,
inte heller kunde de rodna: därför skall
de falla bland dem som faller: vid sin
hemsökelses tid skall de störtas ner,
säger HERREN.
13 Jag kommer sannerligen förtära
dem, säger HERREN: *det skall* inte
finnas några druvor på vinträdet, ej
heller fikon på fikonträdet, och lövet
skall tyna bort; och *de ting som* jag har
givit dem skall försvinna bort från dem.
**I will surely consume them: Or, in gathering I will consume*
14 Varför sitter vi stilla? Samla ihop er,
och låt oss gå in i de befästa städerna,
och låt oss vara tysta där: ty HERREN
vår Gud har tystat oss, och gett oss
vatten av galla att dricka, ty vi har
syndat mot HERREN.
**gall: Or, poison*
15 Vi väntade på fred, men inget gott
kom; *och* på en tid av läkning, och se
trubbel!
16 Hans hästars frustande hördes ifrån
Dan: hela landet darrade vid ljudet av
hans starkas gnäggande; ty de har
kommit, och har uppslukat landet, och
alla däri; staden, och de som bor däri.
**all that is in it: Heb. the fullness thereof*
17 Ty, se, jag kommer sända ormar,
basilisker, ibland er, vilka inte *kommer*
kunna bemästras, och de skall bita er,
säger HERREN.
18 *När* jag skulle trösta mig över
sorgen, försmäktar mitt hjärta i mig.
**in: Heb. upon*
19 Se ropets röst från dottern mitt folk
för dem som vistas i ett fjärran land:
Finns inte HERREN i Zion? *Finns* inte
hennes kung i henne? Varför har de

provocerat mig till vrede med sina avgudabilder, *och* med främmande fåfängligheter?
**because of them that dwell in a far country: Heb. because of the country of them that are far off*
20 Skörden är förbi, sommaren är slut, och vi är inte räddade.
21 Med anledning av dottern mitt folks skada är jag skadad; jag är svart; förbluffelse har greppat tag om mig.
22 *Finns det* ingen balsam i Gilead; *finns* där ingen läkare? Varför har då inte dottern mitt folks hälsa blivit återställd?
**recovered?: Heb. gone up*

Kapitel 9

1 Jeremia sörjer över judarnas mångfaldiga synder, 9 och över deras dom. 12 Olydnad är orsaken till deras bittra olycka. 17 Han uppmanar till att gråta över deras fördärv, 23 och att de inte skall lita till sig själva utan till Gud. 25 Han hotar både judar och hedningar.

1 O att mitt huvud vore vatten, och mina ögon en källa av tårar, att jag kunde gråta dag och natt över de dräpta hos dottern mitt folk!
**that my head were waters: Heb. who will give my head etc.*
2 O att jag i ödemarken hade en vägfarande mäns viloplats; att jag kunde lämna mitt folk, och gå bort ifrån dem! Ty de *är* alla äktenskapsbrytare, en samling av svekfulla män.
3 Och de spänner sina tungor *såsom* sin pilbåge *till* lögner: men de är inte modiga för sanningen på jorden; ty de går från ondska till ondska, och mig känner de inte, säger HERREN.
4 Var ni var och en på er vakt för er nästa, och lita ni inte på någon broder: ty var broder kommer fullt ut förleda, och var granne kommer vandra *runt* med förtal.
**neighbour: Or, friend*
5 Och de kommer var och en bedra sin nästa, och kommer inte tala sanningen: de har lärt sin tunga att tala lögner, *och* tröttar ut sig med att begå missgärning.
**deceive: Or, mock*
6 Din boplats *ligger* mitt ibland svek; genom *sin* svekfullhet vägrar de att lära känna mig, säger HERREN.
7 Därför säger härskarornas HERRE så här, Se, jag kommer smälta dem, och pröva dem; ty hur skall jag *annars* göra för dottern mitt folk?
8 Deras tunga *är som* en utskjuten pil; den talar svek: *en* talar fridsamt till sin nästa med sin mun, men i hjärtat ligger han på lur mot honom.
**in heart: Heb. in the midst of him*
**his wait: Or, wait for him*
9 Skall jag inte besöka dem för dessa *ting*? säger HERREN: skall inte min själ hämnas på en sådan nation som denna?
10 För bergen kommer jag uppbåda ett gråtande och en veklagan, och för vildmarkens boningar en sorg, ty de är förbrända, så att ingen kan passera igenom *dem*; inte heller kan *människor* höra ljudet från boskapen; både himlarnas fågel och djuret har flytt; de är borta.
**habitations: Or, pastures*
**burnt up: Or, desolate*
**both the fowl of the heavens: Heb. from the fowl even to etc.*
11 Och jag kommer göra Jerusalem *till* stenrösen, *och till* ett tillhåll för drakar; och jag kommer göra Judah städer öde, utan en *enda* invånare.
**desolate: Heb. desolation*
12 Vem *är* den vise mannen, som må

förstå detta? Och *vem är han* till vilken
HERRENS mun har talat, att han må
kungöra det, anledningen till *varför*
landet förgås och är uppbränt såsom en
ödemark, så att ingen passerar igenom?
13 Och HERREN säger, Eftersom de
har övergett min lag som jag satte fram
inför dem, och inte har lytt min röst, ej
heller vandrat efter den;
14 Utan har vandrat efter sitt eget
hjärtas föreställning, och efter Baalim,
såsom deras fäder lärde dem *att göra*:
**imagination: Or, stubbornness*
15 Därför säger härskarornas HERRE,
Israels Gud, så här; Se, jag kommer
mata dem, *ja* detta folk, med malört,
och ge dem vatten av galla att dricka.
16 Jag kommer också skingra dem
bland hedningarna, vilka varken de
eller deras fäder har känt: och jag
kommer sända ett svärd efter dem, tills
jag har gjort slut på dem.
17 Så säger härskarornas HERRE,
Begrunda ni, och kalla efter de sörjande
kvinnorna, att de må komma; och sänd
efter skickliga *kvinnor*, att de må
komma:
18 Och låt dem skynda sig, och
uppbåda en veklagan för oss, att våra
ögon må strömma ner med tårar, och
våra ögonlock forsa ut med vatten.
19 Ty en bölande röst hörs ur Zion, Hur
har *inte* vi blivit förhärjade! Vi är
mycket förbryllade, eftersom vi har
övergett landet, eftersom våra boplatser
har kastat ut *oss*.
20 Hör ändock HERRENS ord, O ni
kvinnor, och låt ert öra motta hans
muns ord, och lär era döttrar *att* böla,
och var och en sin nästa veklagan.
21 Ty döden har kommit upp till våra
fönster, *och* har gått in till våra palats,
för att hugga av barnen från *där*
utomhus, *och* de unga männen från
gatorna.
22 Tala, Så säger HERREN, Också
skall människors döda kroppar falla ner
såsom dynga på det öppna fältet, och
såsom en handfull efter skördemannen,
och ingen skall samla upp *dem*.
23 Så säger HERREN, Låt inte den vise
mannen berömma sig av sin visdom, låt
inte heller den mäktige *mannen*
berömma sig av sin mäktighet, låt inte
den rike *mannen* berömma sig av sin
rikedom:
24 Utan låt honom som berömmer sig
berömma sig i detta, att han förstår och
känner mig, att jag *är* HERREN som
utövar älskande godhet, dom, och
rättfärdighet på jorden: ty i dessa *ting*
har jag mitt behag, säger HERREN.
1 Kor 1:31
25 Se, de dagarna kommer, säger
HERREN, att jag kommer straffa alla
dem som är omskurna tillsammans med
de oomskurna;
**punish: Heb. visit upon*
26 Egypten, och Judah, och Edom, och
Ammons barn, och Moab, och alla *som
finns* i de yttersta hörnen, som bor i
vildmarken: ty alla *dessa* nationer *är*
oomskurna, och hela Israels hus *är*
oomskurna till hjärtat.
**in the utmost corners: Heb. cut off into corners, or
having the corners of their hair polled*

Kapitel 10

1 Gud och avgudar kan inte jämföras. 17 Profeten förmanar till att fly från den olyckan som kommer. 19 Han sörjer över plundringen av tabernaklet genom dåraktiga pastorer. 23 Han gör en ödmjuk vädjan.

1 Hör ni det ordet som HERREN talar till er, O Israels hus:
2 Så säger HERREN, Lär er *ni* inte hedningarnas väg, och bli inte bestörta över himlens tecken; ty hedningarna blir bestörta vid dem.
3 Ty folkets seder *är* tomma: ty *en* hugger ner ett träd från skogen, arbetarens händers verk, med *hjälp av* yxan.
**customs of the people are vain: Heb. statutes, or, ordinances are vanity*
4 De pryder det med silver och med guld; de sätter fast det med spikar och med hammare, att det inte ska rubbas.
5 De *står* upprätta som palmträdet, men talar inte: de behöver bäras, ty de kan inte gå. Var inte rädda för dem; ty de kan inte göra ont, inte heller också *finns det* i dem att göra gott.
6 Ty *det finns* ingen lik dig, O HERRE; du *är* väldig, och ditt namn *är* väldigt när det gäller mäktighet.
7 Vem skulle inte frukta dig, O nationers Konung? Ty det anstår dig: eftersom det bland nationernas alla vise *män*, och i alla deras riken, inte *finns* någon lik dig.
**to thee doeth it: Or, it liketh thee*
8 Men de är allesammans råbarkade och dåraktiga: stocken *är* en fåfängligheters doktrin.
**altogether: Heb. in one, or at once*
9 Silver uthamrat till plattor hämtas från Tarshish, och guld från Ufaz, arbetarens verk, och smedens händers *verk*: blått och purpur *blir färgen på* deras kläder: de *är* alla verket av skickliga *män*.
10 Men HERREN *är* den sanne Guden, han *är* den levande Guden, och en evinnerlig konung: vid hans vrede skall jorden darra, och nationerna skall inte förmå att utstå hans ilska.
**true God: Heb. God of truth*
**everlasting King: Heb. King of eternity*
11 Så skall ni säga till dem, De gudar som inte har skapat himlarna och jorden, *ja* de skall förgås ifrån jorden, och ifrån under dessa himlar.
12 Han har skapat jorden genom sin makt, han har grundat världen genom sin vishet, och har spänt ut himlarna med sin finkänslighet.
13 När han yttrar sin röst, *finns där* en väldig mängd vatten i himlarna, och han får ångorna att stiga upp från jordens ändar; han gör blixtar med regnet, och hämtar fram vinden ur dess förvaringsrum.
**multitude: Or, noise*
**with rain: Or, for rain*
14 Var man är barbarisk i *sin* kunskap: var smed förbryllas genom avgudabilden: ty hans gjutna avbild *är* en lögn, och *det finns* ingen anda i dem.
**brutish is his knowledge: Or, is more brutish, then to know:*
15 De *är* tomhet, *och många* felaktigheters verk: vid deras hemsökelses tid skall de förgås.
16 Jakobs del *är* inte lik dem: ty han *är den som* har danat alla *ting*; och Israel *är* hans arvs stav: Härskarornas HERRE *är* hans namn.
17 Samla upp ditt gods ifrån landet, O *du* fästningens invånare.
**inhabitant: Heb. inhabitress*

18 Ty så säger HERREN, Se, jag
kommer denna gång slunga ut landets
invånare, och kommer ansätta dem, att
de må finna *det så*.
19 Ve mig för min skada! Mitt sår är
elakartat: men jag sade, Detta *är*
sannerligen ett lidande, och jag måste
bära det.
20 Mitt tabernakel är förhärjat, och alla
mina linor är sönder: mina barn har gått
ut från mig, och de *finns* inte *till*: *det*
finns ingen *där* till att slå upp mitt tält
längre, och till att sätta upp mina
tältdukar.
21 Ty pastorerna har blivit dumma, och
har inte sökt HERREN: därför skall de
inte ha framgång, och alla deras hjordar
skall skingras.
22 Se, larmet om nyheten har kommit,
och ett väldigt tumult från landet i norr,
för att göra Judah städer *till* ödemark,
och till ett tillhåll för drakar.
23 O HERRE, jag vet att mannens väg
inte *beror* på honom själv: *det beror*
inte på mannen som vandrar att *han ska*
styra sina *egna* steg.
Ord 16:9, 20:24, Psa 37:23
24 O HERRE, tukta mig, men med
dom; *och* inte i din ilska, att du inte ska
göra mig om intet.
**bring me to nothing: Heb. diminish me*
25 Ös ditt raseri över hedningarna som
inte känner dig, och över de familjerna
som inte åkallar ditt namn: ty de har ätit
upp Jakob, och slukat honom, och
utplånat honom, och har ödelagt hans
boplats.

Kapitel 11

1 Jeremia utropar Guds förbund: 8 Tillrättavisar judarnas olydnad i det: 11 Profeterar kommande ondskor över dem, 18 och över Anathoths män, eftersom de konspirerar om att döda Jeremia.

1 Det ordet som kom till Jeremia från
HERREN, sägande,
2 Hör ni detta förbunds ord, och tala till
Judah män, och till Jerusalems
invånare;
3 Och säg du till dem, Så säger
HERREN Israels Gud; Förbannad *vare*
den man som inte lyder detta förbunds
ord,
4 Som jag befallde era fäder på den dag
då jag hämtade ut dem ur Egyptens
land, ur järnugnen, sägande, Lyd min
röst, och gör *efter* dem, enligt allt som
jag befaller er: så skall ni vara mitt folk,
och jag kommer vara er Gud:
5 Att jag må infria den ed som jag har
svurit åt era fäder, att ge dem ett land
flödande av mjölk och honung, såsom
det också är denna dag. Då svarade jag,
och sade, Låt så ske, O HERRE.
**so be it: Heb. Amen*
6 Sedan sade HERREN till mig,
Kungör alla dessa ord i Judah städer,
och på Jerusalems gator, sägande, Hör
ni detta förbunds ord, och gör *efter*
dem.
7 Ty jag invände starkt mot era fäder på
den dag *då* jag hämtade upp dem ur
Egyptens land, *ända* till denna dag,
stigande upp tidigt och motsägande,
sägande, Lyd min röst.
8 Ändå lydde de inte, inte heller böjde
de fram sitt öra, utan vandrade var och
en efter sitt onda hjärtas föreställning:
därför kommer jag hämta in över dem
detta förbunds alla ord, som jag

befallde *dem* att göra *efter*; men de gjorde inte *efter dem*.
**imagination: Or, stubbornness*
9 Och HERREN sade till mig, En sammansvärjning har blivit påkommen bland Judah män, och bland Jerusalems invånare.
10 De har vänt tillbaka till sina förfäders missgärningar, vilka vägrade att höra mina ord; och de gick efter andra gudar för att tjäna dem: Israels hus och Judah hus har brutit mitt förbund som jag slöt med deras fäder.
11 Därför säger HERREN så här, Se, jag kommer bringa in ondska över dem, som de inte skall förmå att undfly; och fastän de skall ropa till mig, kommer jag inte lyssna till dem.
**to escape: Heb. to go forth of*
12 Då skall Judah städer och invånare från Jerusalem gå, och ropa till de gudar åt vilka de offrar rökelse: men de skall inte på något sätt *kunna* rädda dem i deras olyckstid.
**trouble: Heb. evil*
13 Ty dina städers antal var *lika många som* dina gudar, O Judah; och *lika många som* antalet gator i Jerusalem, *lika många* altare har ni ställt upp åt *den där* skamfyllda saken, *ja* altare till att tända rökelse åt Baal.
**shameful: Heb. shame*
14 Be du därför inte för detta folk, höj inte heller upp ett rop eller en bön för dem: ty jag kommer inte lyssna *till dem* i den tid som de ska ropa till mig på grund av sitt trubbel.
**trouble: Heb. evil*
15 Vad har min älskade att göra i mitt hus, *då* hon har utfört styggelse med många, och det heliga köttet har passerat iväg från dig? När du gör ondska, då jublar du.
**What hath my beloved to do in mine house: Heb. what is to my beloved in my house?*
**when thou doest evil: Or, when thy evil is*
16 HERREN uppkallade ditt namn *till*, Ett grönt olivträd, ljuvligt, *och* med fin frukt: *men* med ett väldigt tumults väsen har han satt eld på det, och dess grenar är sönder.
17 Ty härskarornas HERRE, som planterade dig, har uttalat ondska mot dig, på grund av den ondskan av Israels hus och Judah hus, vilken de har gjort mot sig själva så att provocera mig till vrede gällande att bära fram rökelse åt Baal.
18 Och HERREN har givit mig kunskap om *det*, och jag vet om *det*: sedan visade du mig deras handlingar.
19 Men jag *var* som ett lamm *eller* en oxe *som* blir förd till slakten; och jag visste inte att de hade tänkt ut planer mot mig, *sägande*, Låt oss förgöra trädet med dess frukt, och låt oss hugga av honom ifrån de levandes land, att hans namn inte längre må bli ihågkommet.
**the tree with the fruit thereof: Heb. the stalk with his bread*
20 Men, O härskarors HERRE, som dömer rättfärdigt, som prövar njurarna och hjärtat, låt mig se din hämnd på dem: ty för dig har jag visat min sak.
21 Därför säger HERREN så om Anathoths män, vilka söker ditt liv, sägande, Profetera inte i HERRENS namn, att du inte ska dö för vår hand:
22 Därför säger härskarornas HERRE så, Se, jag kommer straffa dem: de unga männen skall dö för svärdet; deras

söner och deras döttrar skall dö av hungersnöd:
*punish: Heb. visit upon
23 Och det skall inte finnas någon kvarleva av dem: ty jag kommer hämta in ondska över Anathoths män, *ja* deras hemsökelses år.

Kapitel 12

1 Jeremia klagar över de ogudaktigas välgång, genom tro ser han deras undergång. 5 Gud varnar honom för hans bröders svek mot honom, 7 och beklagar sig över sitt arv. 14 Han lovar åt alla de som kommer vända till HERREN att de skall byggas upp igen.

1 Rättfärdig *är* du, O HERRE, när jag ska plädera med dig: låt mig ändå tala med dig om *dina* domar: Varför har de ogudaktigas väg framgång? *Varför* är de alla glada som handlar väldigt svekfullt?
*yet let me talk with thee: Or, let me reason the case with thee
2 Du har planterat dem, ja, de har slagit rot: de växer, ja, de frambringar frukt: du *är* nära i deras mun, och fjärran från deras njurar.
*they grow: Heb. they go on
3 Men du, O HERRE, känner mig: du har sett mig, och prövat mitt hjärta gentemot dig: ryck dem såsom får till slakten, och bered dem för slaktens dag.
*towards thee: Heb. with thee
4 Hur länge skall landet sörja, och örterna på varje fält vissna, på grund av deras ondska som bor i det? Djuren har gått under, och fåglarna; eftersom de sade, Han skall inte se vårt sista slut.
5 Om du har sprungit med fotfolket, och de har tröttat ut dig, hur ska du då kunna tävla mot hästar? Och *om* de i fredens land, *vilket* du litade *till*, *tröttade ut dig*, vad kommer du då göra vid Jordans svällande.
6 Ty även din bröder, och din fars hus, även de har handlat svekfullt mot dig; ja, de har kallat på en stor skara efter dig: tro dem inte, även om de ska tala fina ord till dig.
*they have called a multitude after thee: Or, they cried after thee fully
*fair words: Heb. good things
7 Jag har övergett mitt hus, jag har lämnat mitt arv; jag har gett min själs kärt älskade i hennes fienders hand.
*the dearly beloved: Heb. the love
8 Mitt arv är för mig såsom ett lejon i skogen; det ropar ut mot mig: därför har jag hatat det.
*crieth out against me: Or, yelleth. Heb. giveth out his voice
9 Mitt arv *är* för mig *såsom* en spräcklig fågel, fåglarna runt omkring *är* emot henne; kom ni, församla markens alla djur, kom för att uppsluka.
*speckled: Or, taloned
*come to devour: Or, cause them to come
10 Många pastorer har fördärvat min vingård, de har trampat min del under *sina* fötter, de har gjort min ljuvliga del *till* en förödd ödemark.
*pleasant portion: Heb. portion of desire
11 De har gjort den förödd, *och varande* förödd sörjer den till mig; hela landet är ödelagt, eftersom ingen man lägger *det* på *sitt* hjärta.
12 Skövlarna har kommit fram på alla höjder genom vildmarken: ty HERRENS svärd skall förtära från landets *ena* ände ända till landets *andra* ände: inget kött skall ha fred.
13 De har sått vete, men skall skörda törnen: de har plågat sig själva, *men* skall inte få någon vinning: och de skall

skämmas över era avkastningar till
följd av HERRENS rasande vrede.
14 Så säger HERREN mot alla mina
onda grannar, vilka rör den arvedel som
jag har fått mitt folk Israel att ärva; Se,
jag kommer rycka upp dem ur deras
land, och rycka upp Judah hus från
ibland dem.
15 Och det skall ske, efter att jag har
ryckt upp dem *att* jag kommer vända
tillbaka, och förbarma mig över dem,
och kommer hämta tillbaka dem, var
man till sin arvedel, och var man till sitt
land.
16 Och det skall ske, om de flitigt
kommer lära sig mitt folks vägar, att
svära vid mitt namn, HERREN lever;
liksom de lärde mitt folk att svära vid
Baal; då skall de bli uppbyggda mitt
ibland mitt folk.
17 Men om de inte kommer lyda,
kommer jag fullständigt rycka upp och
förgöra den nationen, säger HERREN.
Mat 15:13

Kapitel 13

1 I en liknelse med en gördel utav linnetyg visar HERREN sitt folks förgörelse. 12 I en liknelse med flaskor fyllda med vin förutsäger han deras fylleri i elände. 15 Han förmanar till att förhindra deras framtida domar. 22 Han visar att deras styggelser är orsaken till det.

1 Så säger HERREN till mig, Gå och
skaffa dig en gördel av linne, och sätt
på den runt dina länder, och låt den inte
komma i vatten.
2 Så jag skaffade en gördel enligt
HERRENS ord, och satte på *den* runt
mina länder.
3 Och HERRENS ord kom till mig för
andra gången, sägande,
4 Tag gördeln som du har skaffat, som
är runt dina länder, och stå upp, gå till
Eufrat, och göm den där i ett hål i
klippan.
5 Så jag gick, och gömde den vid
Eufrat, såsom HERREN befallde mig.
6 Och det skedde efter många dagar, att
HERREN sade till mig, Stå upp, gå till
Eufrat, och tag gördeln därifrån, vilken
jag befallde dig att gömma där.
7 Då gick jag till Eufrat, och grävde,
och tog gördeln från den plats där jag
hade gömt den: och, se, gördeln var
fördärvad, den dög inte till något.
8 Sedan kom HERRENS ord till mig,
sägande,
9 Så säger HERREN, På detta vis
kommer jag fördärva Judahs stolthet,
och Jerusalems stora stolthet.
10 Detta onda folk, som vägrar att höra
mina ord, som vandrar i sitt hjärtas
inbillning, och vandrar efter andra
gudar, för att tjäna dem, och för att
tillbe dem, skall också bli såsom denna
gördel, vilken inte duger till någonting.
**imagination: Or, stubbornness*
11 Ty liksom gördeln sluter sig till en
mans länder, likaså har jag fått hela
Israels hus och hela Judah hus att sluta
sig till mig, säger HERREN; att de
skulle vara för mig till ett folk, och till
ett namn, och till ett lovpris, och till en
ära: men de ville inte höra.
12 Därför skall du tala till dem detta
ord; Så säger HERREN Israels Gud,
Varje kärl skall fyllas med vin: och de
skall säga till dig, Vet vi inte bestämt
att varje kärl skall fyllas med vin?
13 Då skall du säga till dem, Så säger
HERREN, Se, jag kommer fylla detta

lands alla invånare, även kungarna som sitter på Davids tron, och prästerna, och profeterna, och alla Jerusalems invånare, med berusning.
14 Och jag kommer slå dem mot varandra, ja fäderna och sönerna tillsammans, säger HERREN: jag kommer inte visa medömkan, inte heller skona, ej heller förbarma mig, utan *kommer* förgöra dem.
**one against another: Heb. a man against his brother*
**but destroy them: Heb. from destroying them*
15 Hör ni, och lyssna; var inte stolta: ty HERREN har talat.
16 Ge ära åt HERREN er Gud, innan han ska vålla mörker, och innan era fötter ska snubbla *uppe* på de mörka bergen, och, medan ni ska titta efter ljus, ska han vända det till dödsskugga, *och* göra det *till* tjockt mörker.
17 Men om ni inte kommer höra detta, skall min själ gråta på fördolda platser över *er* stolthet; och mitt öga skall gråta bittert, och strömma ner med tårar, ty HERRENS hjord förs bort tillfångatagen.
18 Säg till kungen och till drottningen, Ödmjuka er, sitt ner: ty era kungadömen skall komma ner, *ja* er härlighets krona.
**principalities: Or, head tires*
19 Städerna i söder skall stängas igen, och ingen skall öppna *dem*: Judah skall föras iväg i fångenskap, alltihopa, det skall helt och hållet föras iväg tillfångataget.
20 Lyft upp era ögon, och se på dem som kommer från norr: var *är* den hjord *som* blev given dig, din ljuvliga hjord?
21 Vad kommer du säga när han skall straffa dig? Ty du har lärt dem *att vara* ledare, *och* såsom härskare över dig: skall inte sorger greppa tag om dig, liksom en kvinna i födslovånda?
**punish: Heb. visit upon*
22 Och om du ska säga i ditt hjärta, Varför kommer dessa ting över mig? På grund av din missgärnings hiskelighet är ditt mantelsläp avhöljt, *och* dina hälar blottade.
**made bare: Or, shall be violently taken away*
23 Kan etiopiern ändra på sin hud, eller leoparden sina fläckar? *Då* må ni också *kunna* göra gott, *ni* som är vana vid att göra ont.
17:9, Rom 3:10, 7:14, Jes 1:5, Ef 2:1, 1 Mos 6:5, Job 14:4, 15:14
**accustomed: Heb. taught*
24 Därför kommer jag skingra dem såsom strå som försvinner bort av ödemarkens vind.
25 Detta *är* din lott, din uppmätta del från mig, säger HERREN; ty du har glömt mig, och litat till falskhet.
26 Därför kommer jag avhölja ditt mantelsläp över ditt ansikte, att din skam må synas.
27 Jag har sett dina äktenskapsbrott, och ditt frustande, ditt horeris avskyvärdhet, *och* dina styggelser *uppe* på fältens höjder. Ve dig, O Jerusalem! Skall du inte renas? När *skall det ske* någon gång?
**when shall it once be?: Heb. after when yet?*

Kapitel 14

1 Den svåra hungersnöden 7 orsakar Jeremia att be.
10 HERREN kommer inte lyssna till bön för folket.
13 Ljugande profeter är ingen ursäkt för dem.
17 Jeremia eggas till att klaga för dem.

1 HERRENS ord som kom till Jeremia om torkan.
**the dearth: Heb. the words of the dearths or restraints*
2 Judah sörjer, och dess portar försmäktar; de är svarta mot marken; och Jerusalems rop har gått upp.
3 Och deras ädla har sänt sina små *ringa* till vattnen: de kom till hålen, *och* fann inget vatten; de vände tillbaka med sina kärl tomma; de skämdes och var förbryllade, och täckte över sina huvuden.
4 Ty marken är sprucken, eftersom det inte kom något regn över jorden, plöjarna skämdes, de täckte över sina huvuden.
5 Ja, också hinden kalvade på fältet, och övergav *den*, eftersom det inte fanns något gräs.
6 Och vildåsnorna stod på höjderna, de flämtade upp vinden såsom drakar; deras ögon försmäktade, ty *det fanns* inget gräs.
7 O HERRE, även om våra missgärningar vittnar mot oss, gör du *det* för ditt namns skull: ty våra avfall är många; vi har syndat mot dig.
8 O Israels hopp, dess frälsare i nödens tid, varför skulle du vara såsom en främling i landet, och såsom en vägfarande man *som* viker av för att stanna *endast* för en natt?
9 Varför skulle du vara som en förbluffad man, såsom en mäktig man *som* inte kan rädda? Men du, O HERRE, *är* mitt ibland oss, och vi är uppkallade efter ditt namn; lämna oss inte.
**by thy Name, leave us not: Heb. thy Name is called upon us*
10 Så här säger HERREN till sitt folk, Så har de älskat att irra runt, de har inte tyglat sina fötter, därför godtar HERREN inte dem; han kommer nu komma ihåg deras missgärning, och besöka *dem för* deras synder.
11 Sedan sade HERREN till mig, Be inte för detta folk för *deras* välgång.
12 När de ska fasta, kommer jag inte höra på deras rop; och när de ska offra brännoffer och en offergåva, kommer jag inte godta dem, utan jag kommer göra slut på dem genom svärdet, och genom hungersnöden, och genom pestsmittan.
13 Sedan sade jag, O Herre GUD! Se, profeterna säger till dem, Ni skall inte se svärdet, inte heller skall ni få uppleva svält; utan jag kommer ge er en tryggad fred på denna plats.
**assured peace: Heb. peace of truth*
14 Då sade HERREN till mig, Profeterna profeterar lögner i mitt namn: jag sände dem inte, inte heller har jag befallt dem, ej heller talat till dem: de profeterar för er en falsk syn och spådom, och en tom sak, och sitt hjärtas bedrägeri.
15 Därför säger HERREN så beträffande de profeter som profeterar i mitt namn, och jag sände dem inte, men de säger, Svärd och hungersnöd skall inte komma i detta land; Genom svärd och hungersnöd skall de profeterna utplånas.
16 Och det folket till vilka de profeterar

skall kastas ut på Jerusalems gator på grund av hungersnöden och svärdet; och de skall inte ha någon till att begrava dem, dem, deras hustrur, inte heller deras söner, eller deras döttrar: ty jag kommer hälla deras ondska över dem.
17 Därför skall du säga detta ord till dem; Låt mina ögon strömma ner med tårar natt och dag, och låt dem inte sluta: ty mitt folks jungfrudotter är sönderbräckt med ett stort brott, med ett mycket smärtsamt slag.
18 Om jag ska gå ut på fältet, se då *där* de dräpta av svärdet! Och om jag ska gå in till staden, se då *där* dem som är sjuka av svälten! Ja, både profeten och prästen går omkring in till ett land som de inte känner till.
**go about into a land that they know not: Or, make merchandise against a land, and men acknowledge it not, Chap. 5.31*
19 Har du helt och hållet förkastat Judah? Har din själ avskytt Zion? Varför har du slagit oss, och *det finns* ingen läkning för oss? Vi väntade på fred, och *det finns* inget gott; och på en tid av läkning, och se trubbel!
20 Vi erkänner, O HERRE, vår ondska, *och* våra fäders missgärning: ty vi har syndat mot dig.
21 Förakta *oss* inte, för ditt namns skull, vanära inte din härlighets tron: *utan* kom ihåg, *och* bryt inte ditt förbund med oss.
22 Finns det *någon* bland hedningarnas fåfängligheter som kan vålla regn? Eller kan himlarna *själv* ge skurar? *Är* inte du han, O HERRE vår Gud? Därför kommer vi vänta på dig: ty du har gjort alla dessa *ting*.

Kapitel 15

1 HERREN förkastar judarna och tillkännager mångfaldiga domar. 10 Jeremia klagar över deras illvilja, får ett löfte om godhet av HERREN, 12 och ett hot mot judarna. 15 Han ber, 19 och får ett nådigt löfte.

1 Sedan sade HERREN till mig, Även om Moses och Samuel stod inför mig, *kunde ändå* mitt sinne inte *vara* för detta folk: *utan* kasta ut *dem* från min åsyn, och låt dem gå iväg.
2 Och det skall ske, om de ska säga till dig, Vart skall vi gå? Då skall du berätta för dem, Så säger HERREN; Sådana som *tillhör* döden, till döden; och sådana som *tillhör* svärdet, till svärdet; och sådana som *tillhör* svälten, till svälten; och sådana som *tillhör* fångenskapen, till fångenskapen.
3 Och jag kommer fastställa över dem fyra *olika* slag, säger HERREN: svärdet till att dräpa, och hundarna till att slita, och himlens fåglar, och markens djur, till att förtära och förgöra.
**kinds: Heb. families*
4 Och jag kommer få dem att förflyttas bort in till jordens alla riken, på grund av Manasseh, Hezekiahs son, Judah kung, för *det* som han gjorde i Jerusalem.
**I will cause them to be removed: Heb. I will give them for a moving*
5 Ty vem skall ömka sig över dig, O Jerusalem? Eller vem skall sörja över dig? Eller vem skall vika av för att fråga hur du har det?
**ask how thou doest?: Heb. to ask of thy thy peace*
6 Du har övergett mig, säger HERREN, du har gått bakåt: därför kommer jag räcka ut min hand mot dig, och förgöra dig; jag är trött på att ångra mig.
7 Och jag kommer kasta dem med en

kastskovel vid landets portar; jag kommer beröva *dem på deras* barn, jag kommer förgöra mitt folk, *eftersom* de inte vänder tillbaka från sina vägar.
**children: Or, whatsoever is dear*
8 Deras änkor förökas inför mig, fler än havens sand: mitt på dagen har jag hämtat in över dem en härjare mot de unga männens mor: jag har fått *honom* att plötsligt falla *in* över den, och fasor över staden.
**against the mother of the young men: Or, against the mother city, a young man spoiling, etc. Or, against the mother and the young men*
9 Hon som har fött sju försmäktar: hon har gett upp anden; hennes sol har gått ner medan *det* ännu *var* dag: hon har blivit skamsen och förbryllad: och resten av dem kommer jag överlämna åt svärdet inför deras fiender, säger HERREN.
10 Ve mig, min mor, att du har fött mig en man med bråk och en man med konflikt för hela jorden! Varken har jag lånat ut till ockerränta, inte heller har män lånat åt mig till ockerränta; *ändå* förbannar var och en av dem mig.
11 HERREN sade, Sannerligen skall det gå väl med din återstod; jag kommer sannerligen få fienden att behandla dig *väl* i ondskans tid och i lidandets tid.
**I will cause the enemy to entreat thee well: Or, I will entreat the enemy for thee*
12 Skall järn ta sönder järn från norr och stål?
13 Din egendom och dina skatter kommer jag lämna ut åt plundring utan ett pris, och *det* på grund av alla dina synder, ja inom alla dina gränser.
14 Och jag kommer få *dig* att vandra över med dina fiender in till ett land *som* du inte känner till: ty en eld är upptänd i min ilska, *vilken* skall brinna på er.
15 O HERRE, du vet: kom ihåg mig, och besök mig, och hämnas på mina förföljare för mig; tag inte bort mig enligt ditt långmod: förstå att *det är* för din skull *som* jag har fått behöva utstå tillrättavisning.
16 Dina ord blev funna, och jag åt dem; och ditt ord blev för mig mitt hjärtas glädje och fröjd: ty jag är uppkallad efter ditt namn, O HERRE härskarornas Gud.
**I am called by thy Name: Heb. thy Name is called upon me*
17 Jag satt inte i hånarnas samling, ej heller gladde jag mig; jag satt ensam på grund av din hand: ty du har uppfyllt mig med vrede.
18 Varför är min smärta oupphörlig, och mitt sår oläkbart, *vilket* vägrar att läkas? Kommer du fullt ut åt mig vara såsom en lögnare, *och såsom* vatten *som* sviker?
**fail?: Heb. be not sure?*
19 Därför säger HERREN så, Om du ska vända tillbaka, då kommer jag hämta tillbaka dig igen, *och* du skall stå inför mig: och om du ska ta ut det dyrbara från det vidriga, skall du vara såsom min mun: låt dem vända tillbaka till dig; men vänd du inte tillbaka till dem.
20 Och jag kommer göra dig *till* en befäst kopparmur för detta folk: och de skall strida mot dig, men de skall inte segra mot dig: ty jag *är* med dig till att rädda dig och till att undsätta dig, säger HERREN.
21 Och jag kommer undsätta dig ur de

ogudaktigas hand, och jag kommer
återlösa dig från de fruktansvärdas
hand.

Kapitel 16

1 Profeten, i liknelser om att avstå ifrån giftermål, ifrån sorgehus och gästabudshus, visar i förväg judarnas fullständiga fördärv, 10 ty de var värre än sina fäder. 14 Deras återvändande från fångenskapen skall vara märkligare än deras räddning ur Egypten. 16 Gud kommer sannerligen vedergälla deras avgudadyrkan.

1 Också kom HERRENS ord till mig,
sägande,
2 Du skall inte taga dig en hustru, ej
heller skall du ha söner eller döttrar på
denna plats.
3 Ty så säger HERREN beträffande de
söner och beträffande de döttrar som
föds på denna plats, och beträffande
deras mödrar som födde dem, och
beträffande deras fäder som avlade dem
i detta land;
4 De skall dö grymma dödar; de skall
inte sörjas; inte heller skall de
begravas; *utan* de skall bli såsom dynga
över markens yta: och de skall utplånas
genom svärdet, och genom hungersnöd;
och deras döda kroppar skall bli *till* mat
för himlens fåglar, och för markens
djur.
5 Ty så säger HERREN, Gå inte in till
sorgehuset, gå inte heller för att sörja
eller begråta dem: ty jag har tagit bort
min fred från detta folk, säger
HERREN, *ja också min* älskande
godhet och förbarmanden.
**mourning: Or, mourning feast*
6 Både de stora och de ringa skall dö i
detta land: de skall inte begravas, inte
heller skall *människor* sörja över dem,
eller rista sig, eller göra sig skalliga för
dem:
7 Ej heller skall *människor* riva sönder
sig för dem under sörjandet, för att
trösta dem över de döda; inte heller
skall *människor* ge dem tröstebägare att
dricka för deras far eller för deras mor.
**tear themselves for them: Or, break bread for them, as Ezek. 24.17*
8 Du skall även inte gå in till
gästabudshuset, för att sitta tillsammans
med dem för att äta och att dricka.
9 Ty så säger härskarornas HERRE,
Israels Gud; Se, jag kommer inför era
ögon, och under era dagar, få fröjdens
röst, och glädjens röst, brudgummens
rop, och brudens rop, att upphöra från
denna plats.
10 Och det skall ske, när du skall
tillkännage för detta folk alla dessa ord,
och de skall säga till dig, Varför har
HERREN uttalat all denna stora ondska
mot oss? Eller vad *är* vår missgärning?
Eller vad *är* vår synd som vi har begått
mot HERREN vår Gud?
11 Då skall du säga till dem, Eftersom
era fäder har övergett mig, säger
HERREN, och har vandrat efter andra
gudar, och har tjänat dem, och har
tillbett dem, och har övergett mig, och
inte har hållit fast vid min lag;
12 Och ni har gjort än mer illa än era
fäder; ty, se, ni vandrar var och en efter
sitt eget onda hjärtas inbillning, att de
inte må lyssna till mig:
**imagination: Or, stubbornness*
13 Därför kommer jag kasta ut er ur
detta land in till ett land som ni inte
känner till, *varken* ni eller era fäder;
och där skall ni tjäna andra gudar dag
och natt; *och* där kommer jag inte visa

er någon favör.
14 Därför, se, dagarna kommer, säger HERREN, att det inte längre skall bli sagt, HERREN lever, som hämtade upp Israels barn ur Egyptens land;
15 Utan, HERREN lever, som hämtade upp Israels barn från landet i norr, och från alla de länder dit han hade fördrivit dem: och jag kommer åter hämta tillbaka dem in till deras land som jag gav åt deras fäder.
16 Se, jag kommer sända efter många fiskare, säger HERREN, och de skall fiska *upp* dem; och efter många jägare, och de skall jaga *bort* dem från varje berg, och från varje höjd, och ur klippornas hål.
17 Ty mina ögon *vakar* över alla deras vägar: de är inte dolda från mitt ansikte, inte heller är deras missgärning gömd från mina ögon.
18 Och först kommer jag återgälda deras missgärning och deras synd dubbelt upp; eftersom de har orenat mitt land, de har fyllt min arvedel med deras vidriga och avskyvärda tings döda kroppar.
19 O HERRE, min styrka, och min borg, och min tillflykt på trångmålets dag, hedningarna skall komma till dig från jordens ändar, och skall säga, Sannerligen har våra fäder fått lögner i arv, tomhet, och *ting* vari ingen nytta *finns*.
20 Skall en man göra gudar åt sig själv, och de *är ju* inga gudar?
21 Därför, se, jag kommer denna gång få dem att förstå, jag kommer få dem att förstå min hand och min makt; och de skall veta att mitt namn *är* HERREN.
**The LORD: Or, JEHOVAH*

Kapitel 17

1 Judah fångenskap för sin synd. 5 Förtröstan till människan förbannas, 7 förtröstan till Gud välsignas. 9 Det bedrägliga hjärtat kan inte bedra Gud. 10 HERREN lönar var man efter hans gärning. 12 Guds frälsning. 15 Profeten klagar över dem som hånar hans profetia. 19 Han blir sänd till att förnya förbundet att helga sabbaten.

1 Judah synd *står* skriven med ett järnstift, *och* med en diamantspets: *den är* inristad på deras hjärtas tavla, och på era altares horn;
**point: Heb. nail*
2 Medan deras barn kommer ihåg deras altaren och deras trädplanteringar vid de gröna träden på de höga kullarna.
3 O mitt berg *ute* på marken, jag kommer ge din egendom *och* alla dina skatter till plundring, *och* dina höga platser åt synd, överallt *inom* alla dina gränser.
4 Och du, ja du själv, skall bryta från din arvedel som jag gav dig; och jag kommer få dig att tjäna dina fiender i det land som du inte känner till: ty ni har upptänt en eld i min vrede, *vilken* skall brinna för evigt.
**even thyself: Heb. in thyself*
5 Så säger HERREN; Förbannad *vare* den man som litar till människan, och gör kött *till* sin arm, och vars hjärta viker av från HERREN.
6 Ty han skall bli som slättmarken i öknen, och skall inte se när det goda kommer; utan skall bebo de förtorkade platserna i ödemarken, *i* ett saltat och obefolkat land.
7 Välsignad *är* den man som litar till HERREN, och vars hopp är HERREN.

8 Ty han skall vara som ett träd
planterat vid vattnen, och *som* sträcker
ut sina rötter invid floden, och skall inte
se när hetta kommer, utan hennes löv
skall vara gröna; och skall inte vara
försiktig i torkans år, inte heller
upphöra från *att* bära frukt. *Psa 1:3*
**drought: Or, restraint*
9 Hjärtat *är* bedrägligt mer än alla
andra ting, och hopplöst ogudaktigt:
vem kan känna det?
1 Mos 6:5, Ord 28:26, Pre 9:3, Mar 7:21
10 Jag HERREN granskar hjärtat, *jag*
prövar njurarna, ja för att ge *åt* var man
efter hans vägar, *och* enligt hans
gärningars frukt. *32:19*
11 *Såsom* rapphönan sitter *på sina ägg*,
och inte kläcker *dem*; *likaså* skall han
som skaffar *sig* rikedomar, och inte
rättvist, få lämna *ifrån sig* dem mitt i
sina dagar, och vid hans slut skall *han*
vara en dåre.
**sitteth on eggs, and hatcheth them not: Or, gathereth young which she hath not brought forth*
12 En härlig hög tron från begynnelsen
är vår helgedoms plats.
13 O HERRE, Israels hopp, alla som
överger dig skall skämmas, *och* de som
viker av från mig skall skrivas ner på
jorden, ty de har övergett HERREN,
källan med levande vatten.
14 Hela mig, O HERRE, och jag skall
bli helad; rädda mig, och jag skall
räddas: ty du *är* mitt lovpris.
15 Se, de säger till mig, Var *är*
HERRENS ord? Låt det komma nu.
16 Gällande mig, har jag inte hastat
ifrån *att vara* en pastor så att följa dig:
ej heller har jag önskat den vefyllda
dagen; du vet: att *det* som kom ut från
mina läppar var *rätt* inför dig.
**follow thee: Heb. after thee*
17 Var inte en skräck för mig: du *är*
mitt hopp på ondskans dag.
18 Låt dem förbryllas som förföljer
mig, men låt inte mig förbryllas: låt
dem bli bestörta, men låt inte mig bli
bestört: hämta in ondskans dag över
dem, och förgör dem med dubbel
undergång.
**destroy them with double destruction: Heb. break them with a double breach*
19 Så sade HERREN till mig; Gå och
ställ dig i folkets barns port, varigenom
Judah kungar kommer in, och genom
vilken de går ut, och i Jerusalems alla
portar;
20 Och säg till dem, Hör ni HERRENS
ord, ni Judah kungar, och hela Judah,
och Jerusalems alla invånare, som går
in genom dessa portar:
21 Så säger HERREN; Tag er till vara,
och bär *ni* inte på någon börda på
sabbatsdagen, inte heller *skall ni* hämta
in *den* genom Jerusalems portar;
22 Ej heller *skall ni* bära ut en börda
från era hus på sabbatsdagen, inte heller
skall ni göra något arbete, utan helga ni
sabbatsdagen, såsom jag befallde era
fäder.
23 Men de lydde inte, inte heller böjde
de fram sitt öra, utan gjorde sin nacke
styv, att de inte skulle höra, eller motta
instruktion.
24 Och det skall ske, om ni noga ska
lyssna till mig, säger HERREN, att inte
föra in någon börda genom denna stads
portar på sabbatsdagen, utan helga
sabbatsdagen, så att inte utföra något
arbete på den;
25 Då skall där träda in i denna stads
portar kungar och prinsar sittande på

Davids tron, ridande i vagnar och på
hästar, de, och deras furstar, Judah
män, och Jerusalems invånare: och
denna stad skall bestå för evigt.
26 Och de skall komma från Judah
städer, och från platserna runt
Jerusalem, och från Benjamins land,
och från slätten, och från bergen, och
från söder, hämtande brännoffer, och
offer och matoffer, och rökelse, och
hämtande offer *bestående* av lovpris,
till HERRENS hus.
27 Men om ni inte kommer lyssna till
mig att helga sabbatsdagen, och att inte
bära en börda, *och* också att *inte* gå in
med den vid Jerusalems portar på
sabbatsdagen; då kommer jag upptända
en eld i dess portar, och den skall
förtära palatsen i Jerusalem, och den
skall inte släckas.

Kapitel 18

1 I en liknelse med en krukmakare visas Guds fullständiga makt över nationerna. 11 Judah hotas med domar för hennes märkliga uppror. 18 Jeremia ber mot dem som konspirerar mot honom.

1 Det ordet som kom till Jeremia från
HERREN, sägande,
2 Stå upp, och gå ner till krukmakarens
hus, och där kommer jag få dig att höra
mina ord.
3 Då gick jag ner till krukmakarens
hus, och, se, han höll på med ett verk
på drejskivan.
**wheels: Or, frames or seats*
4 Och det kärlet som han gjorde av lera
förstördes i krukmakarens hand: så han
gjorde om det igen *till* ett annat kärl,
såsom *det* tycktes gott för krukmakaren
att göra *det*.
**that he made of clay, was marred in the hand of the potter: Or, that he made, was marred as clay in the hand of the potter*
**made it again: Heb. returned and made*
5 Sedan kom HERRENS ord till mig,
sägande,
6 O Israels hus, kan jag inte göra med
er såsom denne krukmakare, säger
HERREN? Se, såsom leran *är* i
krukmakarens hand, likaså *är* ni i min
hand, O Israels hus.
7 *Vid den* tidpunkten *då* jag skall tala
angående en nation, och angående ett
rike, om att rycka upp, och att riva ner,
och att förgöra *det*;
8 Om den nationen, mot vilken jag har
uttalat *detta*, ska vända från sin ondska,
kommer jag ändra sinne angående den
ondska som jag tänkte göra mot dem.
9 Och *vid den* tidpunkten jag skall tala
beträffande en nation, och beträffande
ett rike, om att bygga upp och plantera
det;
10 Om det ska göra ont i min åsyn, så
att det inte ska lyda min röst, då
kommer jag ändra sinne beträffande det
goda, varmed jag sade *att* jag skulle
gagna dem.
11 Gå nu därför, tala till Judah män,
och till Jerusalems invånare, sägande,
Så säger HERREN; Se, jag utformar
ondska mot er, och tänker ut en plan
mot er: vänd nu tillbaka ni var och en
från sin onda väg, och gör era vägar
och era gärningar goda. *Jes 45:7, Amo 3:6*
12 Och de sade, Det finns inget hopp:
utan vi kommer vandra efter våra egna
idéer, och vi kommer var och en utföra
sitt eget onda hjärtas föreställning.
13 Därför säger HERREN så; Fråga ni
nu bland hedningarna, som har hört
sådana ting: jungfrun Israel har gjort en

mycket hemsk sak.
14 Kommer *en man* lämna Libanons
snö *som kommer* från markens klippa?
Eller skall de kalla flödande vattnen
som kommer från en annan plats
överges?
**the snow of Lebanon which cometh from the rock of the field? or shall the cold flowing waters that come from another place be forsaken?: Or, my fields for a rock, or for the snow of Lebanon? shall the running waters be forsaken for the strange cold waters?*
15 Eftersom mitt folk har glömt mig,
har de tänt rökelse åt tomhet, och de har
fått dem att snubbla på sina vägar *ifrån*
de urgamla stigarna, till att vandra på
stigar, *på* en obanad väg;
16 Till att göra deras land öde, *och*
orsaka ett ständigt fräsande *mot det*;
var och en som går förbi skall häpnas,
och skaka på sitt huvud.
17 Jag kommer skingra dem som med
en östanvind inför fienden; jag kommer
visa dem ryggen, och inte ansiktet, på
deras olyckas dag.
18 Då sade de, Kom, och låt oss tänka
ut planer mot Jeremia; ty lagen skall
inte förgås från prästen, inte heller rådet
från den vise, ej heller ordet från
profeten. Kom, och låt oss slå honom
med tungan, och låt oss inte ge akt på
något *enda* av hans ord.
**with the tongue: Or, for the tongue*
19 Ge akt på mig, O HERRE, och
lyssna till deras röst som tvistar med
mig.
20 Skall gott återgäldas med ondska?
Ty de har grävt en grop för min själ.
Kom ihåg att jag stod inför dig för att
tala gott för dem, *och* för att vända bort
din vrede från dem.
21 Överlämna därför deras barn åt
svälten, och utgjut deras *blod* genom
svärdets kraft; och låt deras hustrur bli
berövade på sina barn, och *bli* änkor;
och låt deras män bli dödade; *låt* deras
unga män *bli* dräpta genom svärdet i
striden.
**pour out their blood: Heb. pours them out*
22 Låt ett skrik höras från deras hus,
när du plötsligt skall hämta in en trupp
över dem: ty de har grävt en grop för att
fånga mig, och gömt snaror för mina
fötter.
23 Dock, HERRE, känner du till alla
deras överläggningar mot mig för att
dräpa *mig*: förlåt inte deras
missgärning, radera inte heller ut deras
synd från din åsyn, utan låt dem
omstörtas inför dig; handla *du så* med
dem vid tiden för din vrede.
**to slay me: Heb. for death*

Kapitel 19

I en liknelse med en krukmakares kärl som slås sönder förutsägs judarnas ödeläggelse på grund av sina synder.

1 Så säger HERREN, Gå och hämta *dig*
en krukmakares lerkruka, och *tag med*
dig av folkets äldste, och av prästernas
äldste;
2 Och gå ut till Hinnoms sons dal, som
ligger där genom den östra portens
ingång, och utropa där de ord som jag
skall berätta för dig,
**the East gate: Heb. the Sun gate*
3 Och säg, Hör ni HERRENS ord, O
Judah kungar, och Jerusalems invånare;
Så säger härskarornas HERRE, Israels
Gud; Se, jag kommer hämta in ondska
över denna plats, vilken vem än som
hör *om den*, hans öron skall ringa.
4 Ty de har övergett mig, och har gjort
denna plats främmande, och har tänt

rökelse på den åt andra gudar, vilka varken de eller deras fäder har känt, ej heller Judah kungar, och har fyllt denna plats med blodet av oskyldiga;
5 De har också byggt upp Baals höga platser, till att bränna upp sina söner med eld *till* brännoffer åt Baal, vilket jag inte befallde, eller talade, inte heller kom *det ens* upp in till mitt sinne:
6 Därför, se, de dagarna kommer, säger HERREN, att denna plats inte mer skall kallas Tofet, eller Hinnoms sons dal, utan Slaktdalen.
7 Och jag kommer omintetgöra Judah och Jerusalems rådslut på denna plats; och jag kommer få dem att falla för svärdet inför sina fiender, och för deras händer som söker deras liv: och deras döda kroppar kommer jag ge till att bli mat åt himlens fåglar, och åt markens djur.
8 Och jag kommer göra denna stad öde, och till ett fräsande; var och en som passerar förbi den skall häpnas och fräsa på grund av alla dess plågor.
9 Och jag kommer få dem att äta sina söners kött och sina döttrars kött, och de skall var och en äta sin väns kött under den belägring och det trångmål, som deras fiender, och de som söker deras liv, skall ansätta dem med.
10 Sedan skall du slå sönder krukan inför de männens åsyn som går med dig,
11 Och skall säga till dem, Så säger härskarornas HERRE; Likaså kommer jag slå sönder detta folk och denna stad, såsom *man* slår sönder en krukmakares kärl, som inte kan göras helt igen: och de skall begrava *dem* i Tofet, tills *det* inte *längre finns* något utrymme *kvar* att begrava *på*.
**be made whole: Heb. be healed*
12 Så kommer jag göra med denna plats, säger HERREN, och med dess invånare, *ja* och *också* göra denna stad lik Tofet:
13 Och husen i Jerusalem, och husen tillhörande Judah kungar, skall orenas såsom Tofets plats, på grund av alla de hus på vilkas tak de har tänkt rökelse åt himlens hela härskara, och har utgjutit drickoffer åt andra gudar.
14 Sedan kom Jeremia från Tofet, dit HERREN hade sänt honom till att profetera; och han stod i förgården till HERRENS hus; och sade till allt folket,
15 Så säger härskarornas HERRE, Israels Gud; Se, jag kommer hämta in över denna stad och över alla hennes byar allt det onda som jag har uttalat mot den, eftersom de har gjort sina nackar styva, att de inte skulle höra mina ord.

Kapitel 20

1 Pashur slår Jeremia, och får ett nytt namn och en fasansfull dom. 7 Jeremia klagar över förakt, 10 över svek, 14 och över sin födelse.

1 Nu hörde Pashur, prästen Immers son, som också *var* högste föreståndare i HERRENS hus, att Jeremia profeterade dessa ting.
2 Då slog Pashur profeten Jeremia, och satte honom i stockarna som *fanns* i Benjamins höga port, vilken *låg* vid HERRENS hus.
3 Och det skedde dagen därpå, att Pashur hämtade fram Jeremia ur stockarna. Då sade Jeremia till honom,

HERREN har inte uppkallat ditt namn *till* Pashur, utan *till* Magor-Missabib.
**Magormissabib: That is, fear round about*
4 Ty så säger HERREN, Se, jag kommer göra dig till en skräck för dig själv, och för alla dina vänner: och de skall falla för sina fienders svärd, och dina ögon skall se *det*: och jag kommer ge hela Judah i Babylons kungs hand, och han skall föra iväg dem fångna in till Babylon, och skall dräpa dem med svärdet.
5 Därtill kommer jag överlämna hela denna stads styrka, och allt dess arbete, och alla dess dyrbara ting, och Judah kungars alla skatter kommer jag ge i deras fienders hand, vilka skall plundra dem, och ta dem, och föra bort dem till Babylon.
6 Och du, Pashur, och alla som bor i ditt hus skall gå i fångenskap: och du skall komma till Babylon, och där skall du dö, och skall bli begravd där, du, och alla dina vänner, vilka du har profeterat lögner för.
7 O HERRE, du har lurat mig, och jag blev lurad: du är starkare än jag, och har segrat: jag blir dagligen förlöjligad, alla hånar mig.
**deceived: Or, enticed*
8 Ty alltsedan jag talade, ropade jag ut, jag ropade våld och plundring; ty HERRENS ord blev till en smälek åt mig, och ett hån, dagligen.
9 Sedan sade jag, Jag kommer inte nämna honom, eller tala mer i hans namn. Men *hans ord* var i mitt hjärta såsom en brinnande eld instängd i mina ben, och jag blev trött på att tygla mig, och jag kunde inte *hålla mig*.
10 Ty jag hörde smutskastningen av många, fruktan på varje sida. Rapportera, *säger de*, och vi kommer rapportera det. Alla mina nära vaktade på mitt haltande, *sägande*, Kanske kommer han förledas, och vi skall *då* segra mot honom, och vi skall ta ut vår hämnd på honom.
**all my familiars: Heb. every man of my peace*
11 Men HERREN *är* med mig som en mäktig fasansfull en: därför skall mina förföljare snubbla, och de skall inte segra: de skall få skämmas stort; ty de skall inte ha framgång: *deras* evinnerliga förbryllelse skall aldrig bli bortglömd.
12 Men, O härskarornas HERRE, som prövar den rättfärdige, *och* ser njurarna och hjärtat, låt mig se din hämnd på dem: ty för dig har jag öppnat upp min sak.
13 Sjung till HERREN, prisa ni HERREN: ty han har undsatt den fattiges själ från ogärningsmäns hand.
14 Förbannad *vare* den dag på vilken jag föddes: låt inte den dagen på vilken min mor födde mig välsignas.
15 Förbannad *vare* den man som meddelade min far, sägande, Ett gossebarn har blivit fött åt dig; görande honom väldigt glad.
16 Och låt den mannen bli som de städer vilka HERREN omstörtade, och inte ångrade sig: och låt honom höra ropet på morgonen, och skriket mitt på dagen;
17 Eftersom han inte dräpte mig från moderlivet; eller att min mor skulle ha blivit min grav, och *att* hennes moderliv alltid *skulle ha varit* stort *på*

grund av mig.
18 Varför kom jag ut ur moderlivet till att se möda och sorg, att mina dagar skulle förbrukas med skam?

Kapitel 21

1 Zedekiah sänder till Jeremia för att fråga om Nebuchadrezzars krig mot dem. 3 Jeremia förutsäger en svår belägring och en eländig fångenskap. 8 Han råder folket att ge upp och falla ner för kaldeerna, 11 och läxar upp kungahuset.

1 Det ordet som kom till Jeremia från HERREN, när kung Zedekiah sände till honom Pashur, Melchiahs son, och Zefaniah, prästen Maaseiahs son, sägande,
2 Fråga, jag ber dig, hos HERREN för oss; ty Babylons kung Nebuchadrezzar för krig mot oss; om så är att HERREN vill handla med oss i enlighet med alla hans underbara gärningar, att han må dra upp från oss.
3 Sedan sade Jeremia till dem, Så skall ni säga till Zedekiah:
4 Så säger HERREN Israels Gud; Se, jag kommer vända tillbaka de krigsvapen som *finns* i era händer, med vilka ni strider mot Babylons kung, och *mot* kaldeerna, som belägrar er utanför murarna, och jag kommer samla dem mitt i denna stad.
5 Och jag kommer själv strida mot er med en uträckt hand och med en stark arm, ja i ilska, och i raseri, och i stor vrede.
6 Och jag kommer slå denna stads invånare, både människa och djur: de skall dö av en stor farsot.
7 Och efteråt, säger HERREN, kommer jag överlämna Judah kung Zedekiah, och hans tjänare, och folket, och sådana som är kvar i denna stad från farsoten, från svärdet, och från svälten, i Babylons kung Nebuchadrezzars hand, och i deras fienders hand, och i deras hand som söker deras liv: och han skall slå dem med svärdets egg; han skall inte skona dem, eller ha medlidande, eller visa barmhärtighet.
8 Och till detta folk skall du säga, Så säger HERREN; Se, jag ställer fram för er livets väg, och dödens väg.
9 Han som stannar kvar i denna stad skall dö genom svärdet, och genom svälten, och genom farsoten: men han som går ut, och faller ner för kaldeerna som belägrar er, han skall leva, och hans liv skall bli för honom till ett byte.
10 Ty jag har vänt mitt ansikte mot denna stad till ondska, och inte till det goda, säger HERREN: den skall ges i Babylons kungs hand, och han skall bränna den med eld.
11 Och beträffande Judah kungs hus, *säg*, Hör ni HERRENS ord;
12 O Davids hus, så säger HERREN; Förrätta dom på morgonen, och undsätt *honom som blir* plundrad ur förtryckarens hand, att inte mitt raseri ska gå ut såsom eld, och brinna så att ingen kan släcka *den*, på grund av era gärningars ondska.
**Execute: Heb. judge*
13 Se, jag *är* emot dig, O *du* invånare i dalen, *och du* klippa på slätten, säger HERREN; som säger, Vem skall komma ner mot oss? Eller vem skall träda in i våra boningar?
**inhabitant: Heb. inhabitress*
14 Men jag kommer straffa er efter era gärningars frukt, säger HERREN: och

jag kommer tända en eld i dess skog,
och den skall förtära allting runt
omkring den.
*punish: Heb. visit upon

Kapitel 22

1 Han förmanar till sinnesändring, med löften och hot.
10 Shallums dom, 13 Jehoiakims dom, 20 och Koniahs dom.

1 Så säger HERREN; Gå ner till Judah
kungs hus, och tala där detta ord,
2 Och säg, Hör HERRENS ord, O
Judah kung, som sitter på Davids tron,
du, och dina tjänare, och ditt folk som
går in genom dessa portar:
3 Så säger HERREN; Förrätta ni dom
och rättfärdighet, och undsätt den
plundrade ur förtryckarens hand: och
handla inte orätt, bruka inte våld mot
främlingen, den faderlöse, eller änkan,
spill inte heller oskyldigt blod på denna
plats.
4 Ty om ni verkligen ska göra denna
sak, då skall kungar sittande på Davids
tron träda in genom portarna till detta
hus, ridande i vagnar och på hästar,
han, och hans tjänare, och hans folk.
*upon the throne of David: Heb. for David upon his throne
5 Men om ni inte kommer höra dessa
ord, *då* svär jag vid mig själv, säger
HERREN, att detta hus skall bli en
förödelse.
6 Ty så säger HERREN till Judah
kungahus; Du *är* Gilead för mig, *och*
Libanons huvud: *men* jag kommer
sannerligen göra dig till en ödemark,
och till städer *som* är obebodda.
7 Och jag kommer bereda fördärvare
mot dig, var och en med sitt vapen: och
de skall hugga ner dina utvalda cedrar,
och kasta *dem* i elden.
8 Och många nationer skall passera
förbi denna stad, och de skall var man
säga till sin nästa, Varför har HERREN
gjort så här mot denna stora stad?
9 Då skall de svara, Eftersom de har
övergivit HERRENS, sin Guds,
förbund, och har tillbett andra gudar,
och tjänat dem.
10 Gråt ni inte över den döde, sörj
honom inte heller: *utan* gråt *istället*
bittert över honom som går iväg: ty han
skall aldrig mer komma tillbaka, eller
få se sitt hemland *igen*.
11 Ty så här säger HERREN
beträffande Shallum, Josiahs son, Judah
kung, som regerade i sin far Josiahs
ställe, som gick ut från denna plats;
Han skall aldrig mer komma tillbaka
hit:
12 Utan han skall dö på den plats dit de
har lett bort honom som fånge, och
skall inte mer få se detta land.
13 Ve honom som bygger sitt hus
genom orättfärdighet, och sina
kammare genom orätt; *som* brukar sig
av sin nästas tjänst utan lön, och inte
ger honom *någonting* för hans arbete;
14 Som säger, Jag kommer bygga mig
ett rymligt hus och stora salar, och *som*
hugger ut fönster åt sig; och *det är* klätt
med cederträ, och målat med
cinnoberröd färg.
*large: Heb. through aired
*windows: Or, my windows
15 Skall du härska, eftersom du stänger
in *dig* med cederträ? Åt och drack inte
din far, och utövade dom och rättvisa,
och gick det då *inte* väl med honom?
16 Han dömde *i* den fattiges och

nödställdes sak; *och* då *gick det honom* väl: *var* inte detta att känna mig? säger HERREN.
17 Men *så är det* inte *med* dina ögon och ditt hjärta, utan *de strävar* bara efter din *egen* girighet, och efter att utgjuta oskyldigt blod, och efter förtryck, och efter våld, att utöva *det*.
**violence: Or, incursion*
18 Därför säger HERREN så angående Jehoiakim, Josiahs son, Judah kung; De skall inte sörja över honom, *sägande*, O min broder! Eller, O syster! De skall inte sörja över honom, *sägande*, O herre! Eller, O hans härlighet!
19 Han skall begravas med en åsnas begravning, bortsläpad och utkastad bortom Jerusalems portar.
20 Gå upp till Libanon, och ropa; och höj din röst i Bashan, och ropa från passagerna: ty alla dina älskare är förgjorda.
21 Jag talade till dig under din välgång; *men* du sade, Jag kommer inte att lyssna. Detta *har varit* din hållning ifrån din ungdom, att du inte har lytt min röst.
**prosperity: Heb. prosperities*
22 Vinden skall äta upp alla dina pastorer, och dina älskare skall gå i fångenskap: då skall du visst skämmas och förbryllas över all din ondska.
23 O *du* invånare i Libanon, som ordnar dig ditt näste i cedrarna, hur nådefull skall du *inte* vara när värkar ska komma över dig, *och* smärtan såsom hos en födande kvinna!
**inhabitant: Heb. inhabitress*
24 *Så sant som* jag lever, säger HERREN, även om Koniah, Jehoiakims son, Judah kung, vore signetringen på min högra hand, skulle jag ändå slita av dig från den;
25 Och jag kommer ge dig i deras hand som söker ditt liv, och i *deras* hand vilkas ansikte du fruktar, ja i Nebuchadrezzars, Babylons kungs, hand, och i kaldeernas hand.
26 Och jag kommer kasta ut dig, och din mor som födde dig, in till ett annat land, där ni inte föddes; och där skall ni dö.
27 Men det landet som de längtar efter att komma tillbaka till, de skall inte få återvända dit.
**desire: Heb. lift up their mind*
28 *Är inte* denne man Koniah en föraktad trasig avgud? *Är han inte* ett kärl som *det* inte *finns* något behag till? Varför har de kastats ut, han och hans säd, och har kastats in till ett land som de inte känner?
29 O jord, jord, jord, hör HERRENS ord.
30 Så säger HERREN, Skriv upp denne man *som* barnlös, en man *som* inte skall lyckas under sina dagar: ty ingen man av hans säd skall ha framgång, *ej* sittande på Davids tron, och regerande något mer i Judah.

Kapitel 23

1 Han profeterar ett återställande av den skingrade hjorden. 5 Kristus skall regera och rädda dem. 9 Mot falska profeter, 33 och de som imiterar eller hånar de sanna profeterna.

1 Ve de pastorer som förgör och skingrar min betesmarks får! säger HERREN.
2 Därför säger HERREN Israels Gud så här mot pastorerna som föder mitt folk; Ni har skingrat min hjord, och fördrivit

dem, och har inte besökt dem: se, *därför* kommer jag besöka er *på grund av* era gärningars ondska, säger HERREN.
3 Och jag kommer församla återstoden av min hjord ifrån alla länder dit jag har fördrivit dem, och jag kommer hämta tillbaka dem till deras fållor igen; och de skall bära frukt och tillöka.
Joh 10:16, 11:52, 6:37, 17:2, 6, 9, 24, Luk 12:32
4 Och jag kommer sätta herdar över dem vilka skall föda dem: och de skall inte mer frukta, eller bli bestörta, inte heller skall *någon av* dem saknas, säger HERREN. *Joh 21:15, 6:39, Apg 9:1*
5 Se, de dagarna kommer, säger HERREN, att jag kommer resa upp åt David en rättfärdig Telning, och en Kung skall råda och blomstra, och skall förrätta dom och rättvisa på jorden.
Jes 11:1, 40:9, 11, 53:2, Zec 3:8, 6:12
6 I hans dagar skall Judah räddas, och Israel skall bo tryggt: och detta *är* hans namn varmed han skall bli kallad, HERREN VÅR RÄTTFÄRDIGHET.
33:16, Jes 54:17, 45:24, 53:11, Fil 3:9, 2 Kor 5:21, Rom 1:17, 3:21, 4:5, 10:3, 1 Kor 1:30
**The LORD OUR RIGHTEOUSNESS: Heb. Jehovahtsidkenu*
7 Därför, se, dagarna kommer, säger HERREN, att de inte mer skall säga, HERREN lever, som hämtade upp Israels barn ur Egyptens land;
8 Utan, HERREN lever, som hämtade upp och som ledde den säd tillhörande Israels hus ut ur landet i norr, och ur alla länder dit jag hade fördrivit dem; och de skall bo i sitt eget land.
9 Mitt hjärta har brustit inom mig på grund av profeterna; alla mina ben skakar; jag är lik en drucken man, och såsom en man som vinet har segrat över, på grund av HERREN, och på grund av hans helighets ord.
10 Ty landet är fullt av äktenskapsbrytare; ty landet sörjer på grund av svärandet; vildmarkens behagliga platser är förtorkade, och deras riktning är ond, och deras kraft *är* inte rätt.
**swearing: Or, cursing*
**course: Or, violence*
11 Ty både profet och präst är profana; ja, i mitt hus har jag funnit deras ogudaktighet, säger HERREN.
12 Därför skall deras väg bli såsom hala *vägar* i mörkret för dem: de skall drivas på *den*, och falla på den: ty jag kommer hämta in ondska över dem, *ja* deras hemsökelses år, säger HERREN.
13 Och jag har sett dårskap i Samarias profeter; de profeterade i Baal, och fick mitt folk Israel att gå vilse.
**folly: Or, an absurd thing, Heb. unsavoury*
14 Också i Jerusalems profeter har jag sett en hemsk sak: de begår äktenskapsbrott, och vandrar i lögner: de styrker också händerna på ogärningsmän, att ingen vänder tillbaka från sin ondska: de är allesammans för mig såsom Sodom, och dess invånare som Gomorrah.
**an horrible thing: Or, filthiness*
15 Därför säger härskarornas HERRE så om de profeterna; Se, jag kommer mata dem med malört, och få dem *att* dricka vatten av galla: ty från Jerusalems profeter har gudlöshet gått ut till hela landet.
**profaneness: Or, hypocrisy*
16 Så säger härskarornas HERRE, Lyssna inte till orden från profeterna som profeterar för er: de gör er

fåfängliga: de talar sitt eget hjärtas syn, *och* inte ur HERRENS mun.
17 De säger alltjämt till dem som föraktar mig, HERREN har sagt, Ni skall ha frid; och de säger åt var och en som vandrar efter sitt eget hjärtas föreställning, Inget ont skall komma över er. *6:14, 8:11, Hes 13:10, Mik 3:5*
**imagination: Or, stubbornness*
18 Ty vem har stått i HERRENS rådslut, och har uppfattat och hört hans ord? Vem har beaktat hans ord, och hört *det*?
**counsel: Or, secret*
19 Se, en HERRENS virvelvind har gått ut i raseri, ja en våldsam virvelvind: den skall falla ner våldsamt över de ogudaktigas huvud.
20 HERRENS vrede skall inte vända tillbaka, till dess han har genomfört *det*, och till dess han har fullföljt sitt hjärtas tankar: i de senare dagarna skall ni besinna det fullkomligt.
21 Jag har inte sänt dessa profeter, ändå sprang de: jag har inte talat till dem, ändå profeterade de.
22 Men om de hade stått i mitt rådslut, och hade fått mitt folk att höra mina ord, då skulle de ha vänt dem från deras onda väg, och från deras gärningars ondska.
23 *Är* jag en Gud *som är* nära, säger HERREN, och inte en Gud *som är* långt borta?
24 Kan någon gömma sig på hemliga platser att jag inte skall se honom? säger HERREN. Uppfyller inte jag himmel och jord? säger HERREN.
25 Jag har hört vad profeterna sade, vilka profeterar lögner i mitt namn, sägande, Jag har drömt, jag har drömt.
26 Hur länge skall *detta* finnas *kvar* i hjärtat hos de profeter som profeterar lögner? Ja, *de är* sitt eget hjärtas bedrägeris profeter;
27 Vilka tänker att få mitt folk att glömma mitt namn genom sina drömmar som de berättar var man till sin nästa, liksom deras fäder har glömt mitt namn för Baal.
28 Den profet som har en dröm, låt honom berätta en dröm; och han som har mitt ord, låt honom tala mitt ord troget. Vad *är* agnarna mot vetet? säger HERREN.
**that hath a dream: Heb. with whom is*
29 *Är* inte mitt ord som en eld? säger HERREN; och som en hammare *som* slår sönder klippan i bitar?
30 Därför, se, jag *är* emot profeterna, säger HERREN, vilka var och en stjäl mina ord från sin nästa.
31 Se, jag *är* emot profeterna, säger HERREN, vilka brukar sina tungor, och säger, Han säger.
**use their tongues: Or, that smooth their tongues*
32 Se, jag *är* emot dem som profeterar falska drömmar, säger HERREN, och berättar om dem, och får mitt folk att gå vilse genom sina lögner, och genom sitt lättsinne; men jag sände dem inte, inte heller befallde *jag* dem: därför skall de inte gagna detta folk överhuvudtaget, säger HERREN.
33 Och när detta folk, eller profeten, eller en präst, skall fråga dig, sägande, Vad *är* HERRENS börda? Då skall du säga till dem, Vad *för* börda? Ja jag kommer överge er, säger HERREN.
34 Och *gällande* den profeten, och den

prästen, och det folket, vilka skall säga, HERRENS börda, ja den mannen och hans hus kommer jag straffa.
*punish: Heb. visit upon
35 Så skall ni var och en säga till sin nästa, och var och en till sin broder, Vad har HERREN svarat? Och, Vad har HERREN talat?
36 Och HERRENS börda skall ni inte nämna något mer: ty var mans ord skall bli hans *egen* börda; ty ni har förvrängt den levande Gudens, härskarornas HERRES, vår Guds, ord.
37 Så skall du säga till profeten, Vad har HERREN svarat dig? Och, Vad har HERREN talat?
38 Men eftersom ni säger, HERRENS börda; därför säger HERREN så här; Eftersom ni säger detta ord, HERRENS börda, och jag har sänt till er, sägande, Ni skall inte säga, HERRENS börda;
39 Därför, se, jag, ja jag, kommer glömma er helt och hållet, och jag kommer överge er, och den stad som jag gav er och era fäder, *och kommer kasta ut er* från min åsyn:
40 Och jag kommer bringa in en evinnerlig smälek över er, och en bestående skam, som inte skall glömmas bort.

Kapitel 24

1 I en liknelse med goda och dåliga fikon, 4 visar han i förväg deras återställande som var i fångenskap, 8 och Zedekiahs och de övrigas förödelse.

1 HERREN visade mig, och, se, två korgar med fikon *var* uppställda inför HERRENS tempel, efter att Nebuchadrezzar, Babylons kung, hade fört iväg som fångar Jekoniah, Jehoiakims son, Judah kung, och Judah furstar, tillsammans med snickarna och smederna, ifrån Jerusalem, och hade hämtat dem till Babylon.
2 En korg *hade* väldigt fina fikon, *ja* lika de fikon *som* först *blir* mogna: och den andra korgen *hade* väldigt fula fikon, som inte kunde ätas, så dåliga var de.
*they were so bad: Heb. for badness
3 Sedan sade HERREN till mig, Vad ser du, Jeremia? Och jag sade, Fikon; de goda fikonen, mycket goda; och de dåliga, mycket dåliga, som inte kan ätas, så dåliga är de.
4 Åter kom HERRENS ord till mig, sägande,
5 Så säger HERREN, Israels Gud; Liksom dessa goda fikon, likaså kommer jag erkänna dem av Judah som har förts iväg som fångar, vilka jag har skickat ut från denna plats in till kaldeernas land för *deras* bästa.
*captive: Heb. captivity
6 Ty jag kommer fästa mina ögon på dem till *deras* bästa, och jag kommer åter hämta tillbaka dem till detta land: och jag kommer bygga upp dem, och inte riva ner *dem*; och jag kommer plantera dem, och inte rycka upp *dem*.
7 Och jag kommer ge dem ett hjärta att känna mig, att jag *är* HERREN: och de skall vara mitt folk, och jag kommer vara deras Gud: ty de skall vända tillbaka till mig av hela sitt hjärta.
31:33, 32:39, 5 Mos 30:6, Hes 11:19, 36:24, Joh 1:13, 3:3, 6:65, Apg 16:14, Jak 1:18
8 Och såsom de dåliga fikonen, som inte kan ätas, *eftersom* de är så dåliga; säger sannerligen HERREN så här, Likaså kommer jag ge Zedekiah, Judah

kung, och hans furstar, och Jerusalems
återstod, som är kvar i detta land, och
dem som bor i Egyptens land:
9 Och jag kommer överlämna dem till
att bli förflyttade in till jordens alla
riken till *deras* olycka, *till att bli* en
smälek och ett ordspråk, ett hån och en
förbannelse, på alla platser dit jag skall
fördriva dem.
**to be removed: Heb. for removing or vexation*
10 Och jag kommer sända svärdet,
hungersnöden, och farsoten, bland dem,
tills de utplånas från det land som jag
gav till dem och till deras fäder.

Kapitel 25

1 Jeremia tillrättavisar judarnas olydnad mot profeterna, 8 förutsäger den sjuttioåriga fångenskapen, 12 och efter det, Babylons undergång. 15 I en liknelse med en vinbägare förutsäger han alla nationers undergång. 34 Herdarnas vrål.

1 Det ordet som kom till Jeremia
angående hela Judah folk i Judah kung
Jehoiakims, Josiahs sons, fjärde år,
vilket *var* Babylons kung
Nebuchadrezzars första år;
2 Det *ordet* som profeten Jeremia
talade till hela Judah folk, och till
Jerusalems alla invånare, sägande,
3 Från Josiahs trettonde år, Amons son,
Judah kung, ända till denna dag, vilket
är det tjugotredje året, har HERRENS
ord kommit till mig, och jag har talat
till er, stigande upp tidigt och talande;
men ni har inte lyssnat.
4 Och HERREN har sänt till er alla sina
tjänare profeterna, stigande upp tidigt
och sändande *dem*; men ni har inte
lyssnat, ej heller *har ni* böjt fram ert öra
för att höra.
5 De sade, Vänd ni nu tillbaka var och
en från sin onda väg, och från era
gärningars ondska, och bo i det land
som HERREN har gett till er och till
era fäder för all evighet:
6 Och gå inte efter andra gudar till att
tjäna dem, och för att tillbe dem, och
provocera mig inte till vrede med era
händers verk; och jag kommer *då* inte
göra er något ont.
7 Dock har ni inte lyssnat till mig, säger
HERREN; att ni skulle provocera mig
till ilska med era händers verk till er
egen skada.
8 Därför säger härskarornas HERRE så
här; Eftersom ni inte har hört på mina
ord,
9 Se, jag kommer sända och ta alla
familjerna i norr, säger HERREN, och
Nebuchadrezzar, Babylons kung, min
tjänare, och jag kommer hämta in dem
mot detta land, och mot dess invånare,
och mot alla dessa nationer runt
omkring, och jag kommer fullständigt
förgöra dem, och göra dem till en
häpnad, och ett väsande, och *till*
bestående förödelser.
10 Därtill kommer jag ta ifrån dem
fröjdens röst, och glädjens röst,
brudgummens röst, och brudens röst,
kvarnstenarnas ljud, och lampans ljus.
**I will take from them: Heb. I will cause to perish from them*
11 Och hela detta land skall bli en
förödelse, *och* en häpnad; och dessa
nationer skall tjäna Babylons kung *i*
sjuttio år.
12 Och det skall ske, när sjuttio år är
fullbordade, *att* jag kommer straffa
Babylons kung, och den nationen, säger
HERREN, för deras missgärning, och

kaldeernas land, och kommer göra det *till* bestående förödelser.
**punish: Heb. visit upon*
13 Och jag kommer hämta in över det landet alla mina ord som jag har uttalat mot det, *ja* allt som är skrivet i denna bok, som Jeremia har profeterat mot alla nationer.
14 Ty många nationer och stora kungar skall också låta sig tjänas av dem: och jag kommer återgälda dem efter deras gärningar, och efter deras egna händers verk.
15 Ty så säger HERREN Israels Gud till mig; Tag detta raseris vinbägare från min hand, och få alla nationer, till vilka jag sänder dig, att dricka den.
16 Och de skall dricka, och ragla, och bli galna, på grund av det svärdet som jag kommer sända bland dem.
17 Sedan tog jag bägaren ur HERRENS hand, och fick alla nationer att dricka, till vilka HERREN hade sänt mig:
18 *Nämligen*, Jerusalem, och Judah städer, och dess kungar, och dess furstar, för att göra dem *till* en förödelse, en häpnad, och ett väsande, och en förbannelse; såsom denna dag;
19 Farao, Egyptens kung, och hans tjänare, och hans furstar, och allt hans folk;
20 Och allt det blandade folket, och alla kungar i landet Uz, och alla kungar i filisteernas land, och Ashkelon, och Azzah, och Ekron, och återstoden av Ashdod,
21 Edom, och Moab, och Ammons barn,
22 Och alla kungar i Tyrus, och alla kungar i Zidon, och öarnas kungar som *finns* bortom havet,
**isles: Or, region by the Sea side*
23 Dedan, och Tema, och Buz, och alla *som finns* i de yttersta hörnen,
**that are in the utmost corners: Heb. cut off into corners, or having the corners of the hair polled, chap. 9.26*
24 Och alla kungar i Arabien, och det blandade folkets alla kungar vilka bor i öknen,
25 Och alla Zimris kungar, och alla Elams kungar, och medernas alla kungar,
26 Och alla kungar i norr, fjärran och nära, den ene såväl som den andre, och världens alla riken, som *finns* över jordens yta: och Sheshachs kung skall dricka efter dem.
27 Därför skall du säga till dem, Så säger härskarornas HERRE, Israels Gud; Drick ni, och bli berusade, och spy, och fall ner, och res er inte mer, på grund av det svärd som jag kommer sända bland er.
28 Och det skall ske, om de ska vägra att ta bägaren från din hand till att dricka, *att* du då skall säga till dem, Så säger härskarornas HERRE; Ni skall sannerligen dricka.
29 Ty, se, jag börjar att hämta in ondska över den stad som är uppkallad efter mitt namn, och skulle *då* ni lämnas helt och hållet ostraffade? Ni skall inte lämnas ostraffade: ty jag kommer kalla på ett svärd mot jordens alla invånare, säger härskarornas HERRE.
**which is called by my name: Heb. upon which my Name is called*
30 Profetera du därför alla dessa ord mot dem, och säg till dem, HERREN skall ryta från höjden, och yttra sin röst

från sin heliga boning; han skall ryta
mäktigt över sin boning; han skall höja
ett rop, liksom de som trampar *druvor*,
mot alla jordens invånare.
31 Ett larm skall komma *ända* till
jordens ändar; ty HERREN har en tvist
med nationerna, han kommer plädera
mot allt kött; han kommer ge dem *som
är* ogudaktiga åt svärdet, säger
HERREN.
32 Så säger härskarornas HERRE, Se,
ondska skall gå fram från nation till
nation, och en väldig virvelvind skall
uppväckas från jordens yttersta
gränsområden.
33 Och de dräpta av HERREN skall på
den dagen ligga från jordens *ena* ände
ända till jordens *andra* ände: de skall
inte sörjas, eller samlas upp, eller
begravas; de skall bli till dynga på
marken.
34 Yla, ni herdar, och skrik ut; och
vältra er *i askan*, ni hjordens främsta: ty
dagarna för er slakt och för era
skingringar är inne; och ni skall falla
som ett fint kärl.
**the days of your slaughter: Heb. your days for slaughter*
**a pleasant vessel:*
35 Och herdarna skall inte ha någon
väg att fly undan på, inte heller
hjordens främsta så att undkomma.
**And the shepherds shall have no way to flee, nor the principal of the flock to escape: Heb. flight shall perish from the shepherds, and escaping from, etc.*
36 En herdarnas rops röst, och ett
ylande från hjordens främsta, *skall
höras*; ty HERREN har fördärvat deras
betesmark.
37 Och de fridsamma boningarna är
nedhuggna på grund av HERRENS
rasande vrede.
38 Han har övergett sitt snår, såsom
lejonet: ty deras land är ödelagt på
grund av förtryckarens raseri, och på
grund av hans våldsamma vrede.
**desolate: Heb. a desolation*

Kapitel 26

1 Jeremia förmanar till sinnesändring genom löften och hot. 8 Han grips därför, 10 och ställs inför rätta: 12 Hans försvar: 16 Furstarna och folket vill frikänna honom från anklagelserna. Exemplet med Mikah. 20 Exemplet med Urijah. 24 Ahikams hand är med Jeremia och han räddas från folket.

1 I början av Jehoiakims styre, Josiahs
son, Judah kung, kom detta ord från
HERREN, sägande,
2 Så säger HERREN; Ställ dig i
förgården till HERRENS hus, och tala
till alla Judah städer, som kommer för
att tillbe i HERRENS hus, alla de ord
som jag befaller dig att tala till dem;
utelämna inte ett *enda* ord:
3 Om så vara *att* de kommer höra, och
vända var man från sin onda väg, att jag
må ändra mig angående den ondskan,
vilken jag ämnar att göra mot dem på
grund av deras gärningars ondska.
4 Och du skall säga till dem, Så säger
HERREN; Om ni inte kommer lyssna
till mig, att vandra i min lag, vilken jag
har satt inför er,
5 Att lyssna till profeternas, mina
tjänares, ord, vilka jag sände till er,
både stigande upp tidigt, och sändande
dem, men ni har inte lyssnat;
6 Då kommer jag göra detta hus likt
Shiloh, och kommer göra denna stad
till en förbannelse för jordens alla
nationer.
7 Så prästerna och profeterna och allt
folket hörde Jeremia talande dessa ord i

HERRENS hus.
8 Nu skedde det, när Jeremia hade slutat att tala allt som HERREN hade befallt *honom* att tala till allt folket, att prästerna och profeterna och allt folket tog honom, sägande, Du skall sannerligen dö.
9 Varför har du profeterat i HERRENS namn, sägande, Detta hus skall bli såsom Shiloh, och denna stad skall ödeläggas *och bli* utan invånare? Och allt folket var församlade mot Jeremia i HERRENS hus.
10 När Judah furstar hörde dessa ting, då kom de upp från kungens hus till HERRENS hus, och satte sig ner vid den nya portens ingång till HERRENS *hus*.
**in the entry: Or, at the door*
11 Sedan talade prästerna och profeterna till furstarna och till allt folket, sägande, Denna man förtjänar att dö; ty han har profeterat mot denna stad, såsom ni har hört med era *egna* öron.
**This man is worthy to die: Heb. The judgment of death is for this man*
12 Sedan talade Jeremia till alla furstar och till allt folket, sägande, HERREN sände mig att profetera mot detta hus och mot denna stad *med* alla de ord som ni har hört.
13 Ändra nu därför era vägar och era gärningar, och lyd HERRENS, er Guds, röst; och *då* kommer *också* HERREN ändra sig om den ondska som han har uttalat mot er.
14 När det gäller mig, se, jag *är* i er hand: gör *ni* med mig *vad* som förefaller vara gott och rätt för er.
**as seemeth good and meet unto you: Heb. as it is good and right in your eyes*
15 Men det skall ni veta, att om ni ska döda mig, skall ni sannerligen dra oskyldigt blod över er själva, och över denna stad, och över dess invånare: ty HERREN har sannerligen sänt mig till er för att tala alla dessa ord i era öron.
16 Då sade furstarna och allt folket till prästerna och till profeterna; Denne man förtjänar inte att dö: ty han har talat till oss i HERRENS, vår Guds, namn.
17 Då reste sig vissa av landets äldste, och talade till folkets hela församling, sägande,
18 Mikah, moreshetiten, profeterade under Judah kung Hezekiahs dagar, och talade till hela Judah folk, sägande, Så säger härskarornas HERRE; Zion skall plöjas *såsom* en åker, och Jerusalem skall bli till stenhögar, och husets berg såsom en skogs höjder.
19 Dödade verkligen Judah kung Hezekiah och hela Judah honom? Fruktade han inte *istället* HERREN, och vädjade till HERREN, och HERREN ändrade sig *också* angående den ondska som han hade uttalat mot dem? Alltså skulle vi bringa stor ondska mot våra själar.
**the LORD: Heb. the face of the LORD*
20 Och det var också en man som profeterade i HERRENS namn, Urijah, Shemaiahs son, från Kirjath-Jearim, som profeterade mot denna stad och mot detta land i enlighet med alla Jeremias ord:
21 Och när kung Jehoiakim, med alla sina mäktiga män, och alla furstar, hörde hans ord, sökte kungen att döda

honom: men när Urijah hörde det, blev han rädd, och flydde, och for in till Egypten;
22 Och kung Jehoiakim sände män in till Egypten, *nämligen*, Elnathan, Achbors son, och *vissa andra* män med honom in till Egypten.
23 Och de hämtade ut Urijah från Egypten, och förde honom till kung Jehoiakim; som lät dräpa honom med svärdet, och kastade hans döda kropp bland det vanliga folkets gravar.
**common people: Heb. sons of the people*
24 Dock var Ahikams hand, Shafans son, med Jeremia, så att de inte skulle överlämna honom i folkets hand till att avrätta honom.

Kapitel 27

1 I en liknelse med bojor och ok profeterar han att grannkungarna kommer kuvas under Nebuchadnezzar. 8 Han uppmanar dem att ge sig, och att inte tro de falska profeterna. 12 Likaså säger han till Zedekiah. 19 Han förutsäger att de återstående kärlen skall föras bort till Babylon, och stanna där tills dagen då Gud besöker.

1 I början av Jehoiakims styre, Josiahs son, Judah kung, kom detta ord till Jeremia från HERREN, sägande,
2 Så säger HERREN till mig; Gör dig bojor och ok, och lägg dem över din nacke,
3 Och sänd dem till Edoms kung, och till Moabs kund, och till ammoniternas kung, och till Tyrus kung, och till Zidons kung, via de sändebudens hand som kommer till Jerusalem till Judah kung Zedekiah;
4 Och befall dem att säga till sina herrar, Så säger härskarornas HERRE, Israels Gud; Så här skall ni säga till era herrar;
**say unto your masters: Or, concerning their masters, saying*
5 Jag har gjort jorden, människan och djuret som *finns* på marken, av min väldiga makt och genom min uträckta arm, och har givit den åt den *än* det syntes mig *vara* passande.
6 Och nu har jag gett alla dessa länder i Nebuchadnezzars hand, Babylons kung, min tjänare; och också markens djur har jag givit honom så att tjäna honom.
7 Och alla nationer skall tjäna honom, och hans son, och hans sonson, tills just den tiden ska komma för hans land: och då skall många nationer och stora kungar låta sig bli tjänade av honom.
8 Och det skall ske, *att* den nation och det rike som inte kommer tjäna samme Nebuchadnezzar, Babylons kung, och som inte kommer böja sin nacke under Babylons kungs ok, den nationen kommer jag straffa, säger HERREN, med svärdet, och med hungersnöden, och med farsoten, tills jag har utplånat dem genom hans hand.
9 Lyssna ni därför inte till era profeter, eller till era spåmän, eller till era drömmare, eller till era besvärjare, eller till era trollkarlar, vilka talar till er, sägande, Ni skall inte tjäna Babylons kung:
**dreamers: Heb. dreams*
10 Ty de profeterar en lögn för er, så att förflytta bort er långt från ert land; och så att jag skulle driva ut er, och ni skulle förgås.
11 Men de nationer som böjer sin nacke under Babylons kungs ok, och tjänar honom, de kommer jag alltjämt låta vara kvar i sitt eget land, säger

HERREN; och de skall bruka det, och bo i det.
12 Jag talade också åt Zedekiah, Judah kung, enligt alla dessa ord, sägande, Böj era nackar under Babylons kungs ok, och tjäna honom och hans folk, och lev.
13 Varför vill ni dö, du och ditt folk, genom svärdet, genom svälten, och genom farsoten, såsom HERREN har talat mot den nationen som inte kommer tjäna Babylons kung?
14 Lyssna därför inte till de profeternas ord vilka talar till er, sägande, Ni skall inte tjäna Babylons kung: ty de profeterar en lögn för er.
15 Ty jag har inte sänt dem, säger HERREN, ändå profeterar de en lögn i mitt namn; att jag skulle driva ut er, och att ni skulle förgås, ni, och profeterna som profeterar för er.
*a lie: Heb. in a lie, or lyingly
16 Jag talade också till prästerna och till hela detta folk, sägande, Så säger HERREN; Lyssna inte till era profeters ord vilka profeterar för er, sägande, Se, de kärl som hör till HERRENS hus skall nu snart föras tillbaka igen från Babylon: ty de profeterar en lögn för er.
17 Lyssna inte till dem; tjäna Babylons kung, och lev: varför skulle denna stad ödeläggas?
18 Men om de *är* profeter, och om HERRENS ord är hos dem, låt dem *då* nu vädja till härskarornas HERRE, att de kärl som finns kvar i HERRENS hus, och *i* Judah kungs hus, och i Jerusalem, inte ska föras iväg till Babylon.
19 Ty så säger härskarornas HERRE om pelarna, och om havet, och om tvättställen, och om återstoden av kärlen som är kvar i denna stad,
20 Vilka Nebuchadnezzar, Babylons kung, inte tog, när han förde iväg Jekoniah, Jehoiakims son, Judah kung, i fångenskap från Jerusalem till Babylon, samt alla Judahs och Jerusalems förnämsta;
21 Ja, så säger härskarornas HERRE, Israels Gud, om de kärl som är kvar *i* HERRENS hus, och *i* Judah kungs hus och i Jerusalem;
22 De skall föras iväg till Babylon, och där skall de vara tills den dag jag ska besöka dem, säger HERREN; sedan kommer jag hämta upp dem, och återställa dem till denna plats.

Kapitel 28

1 Hananiah profeterar falskt att HERREN skall hämta tillbaka kärlen och Jekoniah. 5 Jeremia önskar att det vore sant, förklarar ändock att vad som faktiskt sker avgör vem som är sann profet eller inte. 10 Hananiah tar sönder Jeremias ok. 12 Jeremia förkunnar järnok istället för träok, 15 och förutsäger Hananiahs död.

1 Och det skedde *under* samma år, i början av Judah kung Zedekiahs styre, i det fjärde året, *och* under den femte månaden, *att* profeten Hananiah, Azurs son, som *kom* från Gibeon, talade till mig i HERRENS hus, inför prästerna och allt folket, sägande,
2 Så talar härskarornas HERRE, Israels Gud, sägande, Jag har brutit sönder Babylons kungs ok.
3 Inom två hela år kommer jag hämta tillbaka till denna plats alla de kärlen tillhörande HERRENS hus, vilka Nebuchadnezzar, Babylons kung, tog bort från denna plats, och förde dem till

Babylon:
*two full years: Heb. two years of days
4 Och jag kommer hämta tillbaka till denna plats Jekoniah, Jehoiakims son, Judah kung, tillsammans med alla tillfångatagna av Judah, som for till Babylon, säger HERREN: ty jag kommer ta sönder Babylons kungs ok.
*captives: Heb. captivity
5 Sedan sade profeten Jeremia till profeten Hananiah inför prästerna, och inför allt folket som stod i HERRENS hus,
6 Ja profeten Jeremia sade, Amen: *må* HERREN göra så: *må* HERREN infria dina ord som du har profeterat, att hämta tillbaka kärlen tillhörande HERRENS hus, och alla som har förts iväg som fångar, från Babylon in till denna plats.
7 Hör du nu dock detta ord som jag talar inför dina öron, och inför allt folkets öron;
8 Profeterna som har varit före mig och innan dig, sedan urminnes tid, profeterade både mot många länder, och mot väldiga riken, om krig, och om olycka, och om pest.
9 Den profet som profeterar om fred, när den profetens ord skall ske, då skall den profeten bli erkänd, att HERREN verkligen har sänt honom.
10 Då tog profeten Hananiah av oket från profeten Jeremias nacke, och tog sönder det.
11 Och Hananiah talade inför allt folket, sägande, Så säger HERREN; Likaså kommer jag bryta sönder Babylons kung Nebuchadnezzars ok ifrån alla nationers nacke inom tidsrymden två hela år. Och profeten Jeremia gick sin väg.
12 Sedan kom HERRENS ord till *profeten* Jeremia, efter att profeten Hananiah hade tagit sönder oket bort från profeten Jeremias nacke, sägande,
13 Gå och säg till Hananiah, sägande, Så säger HERREN; Du har tagit sönder ok av trä; men du skall i deras ställe göra ok av järn.
14 Ty så säger härskarornas HERRE, Israels Gud; Jag har lagt ett ok av järn över alla dessa nationers nacke, att de må tjäna Nebuchadnezzar, Babylons kung; och de skall tjäna honom: och jag har också gett honom markens djur.
15 Sedan sade profeten Jeremia till profeten Hananiah, Hör nu, Hananiah; HERREN har inte sänt dig; utan du får detta folk att lita till en lögn.
16 Därför säger HERREN så; Se, jag kommer kasta bort dig från jordens yta: detta år skall du dö, ty du har lärt ut uppror mot HERREN.
*rebellion: Heb. revolt
17 Så profeten Hananiah dog samma år, i den sjunde månaden.

Kapitel 29

1 Jeremia sänder ett brev till de fångna i Babylon, att vara lugna där, 8 och att inte tro sina profeters drömmare, 10 och att de, av Guds godhet, skall återvända efter sjuttio år. 15 Han förutsäger de övrigas undergång för sin olydnad. 20 Han visar Ahabs och Zedekiahs fasansfulla slut, två ljugande profeter. 24 Shemaiah skriver ett brev mot Jeremia. 30 Jeremia läser upp Guds dom över honom.

1 Dessa *är* nu orden i det brev som profeten Jeremia sände från Jerusalem till kvarlevan av de äldste som hade förts iväg som fångar, och till prästerna, och till profeterna, och till allt folket

som Nebuchadnezzar hade fört iväg i fångenskap från Jerusalem till Babylon;
2 (Efter att kung Jekoniah, och drottningen, och eunuckerna, Judah och Jerusalems furstar, och snickarna, och smederna, hade farit iväg från Jerusalem;)
*eunuchs: Or, chamberlains
3 Genom Elasahs hand, Shafans son, och Gemariah, Hilkiahs son, (som Judah kung Zedekiah sände till Babylon till Nebuchadnezzar, Babylons kung,) sägande,
4 Så säger härskarornas HERRE, Israels Gud, till alla som är bortförda som fångar, vilka jag har vållat att bli bortförda från Jerusalem till Babylon;
5 Bygg ni hus, och bo *i dem*; och plantera trädgårdar, och ät deras frukt;
6 Tag ni *er* hustrur, och föd söner och döttrar; och tag hustrur för era söner, och ge era döttrar åt makar, att de må föda söner och döttrar; att ni må förökas där, och inte förminskas.
7 Och sök den stadens frid dit jag har vållat er att bli bortförda som fångar, och be till HERREN för den: ty i dess frid skall ni ha frid.
8 Ty så säger härskarornas HERRE, Israels Gud; Låt inte era profeter och era spåmän, som *är* mitt ibland er, lura er, lyssna inte heller till era drömmar som ni vållar att bli drömda.
9 Ty de profeterar falskt till er i mitt namn: jag har inte sänt dem, säger HERREN.
*falsely: Heb. in a lie
10 Ty så säger HERREN, Att efter *att* sjuttio år har blivit avverkade i Babylon kommer jag besöka er, och genomföra mitt goda ord mot er, i att få er att återvända till denna plats.
11 Ty jag känner *väl* till de tankarna som jag tänker om er, säger HERREN, tankar om frid, och inte om olycka, så att ge er en förväntad utgång.
*expected end: Heb. end and expectation
12 Då skall ni kalla på mig, och ni skall gå och be till mig, och jag kommer lyssna till er.
13 Och ni skall söka mig, och finna *mig*, när ni skall söka efter mig av hela ert hjärta.
14 Och jag kommer bli funnen av er, säger HERREN: och jag kommer vända tillbaka er fångenskap, och jag kommer samla er från alla nationer, och från alla platser dit jag har fördrivit er, säger HERREN; och jag kommer hämta tillbaka er igen till den plats varifrån jag fick er att föras iväg som fångar.
15 Eftersom ni har sagt, HERREN har rest upp profeter åt oss i Babylon;
16 *Då skall ni veta* att så här säger HERREN om den kung som sitter på Davids tron, och om allt folket som bor i denna stad, *och* om era bröder som inte har gått iväg med er in till fångenskap;
17 Så här säger härskarornas HERRE; Se, jag kommer sända svärdet över dem, hungersnöden, och farsoten, och jag kommer göra dem lika vidriga fikon, som inte kan ätas, så dåliga är de.
18 Och jag kommer förfölja dem med svärdet, med hungersnöden, och med farsoten, och kommer överlämna dem till att forslas bort till jordens alla riken, till att bli en förbannelse, och en häpnad, och ett väsande, och en smälek,

bland alla nationer dit jag har fördrivit dem:
*to be a curse: Heb. for a curse
19 Ty de har inte lyssnat till mina ord, säger HERREN, som jag sände till dem genom mina tjänare profeterna, stigande upp tidigt och sändande *dem*; men ni ville inte höra, säger HERREN.
20 Hör ni därför HERRENS ord, alla ni i fångenskapen, vilka jag har sänt från Jerusalem till Babylon:
21 Så säger härskarornas HERRE, Israels Gud, om Ahab, Kolaiahs son, och om Zedekiah, Maaseiahs son, vilka profeterar en lögn för er i mitt namn; Se, jag kommer överlämna dem i Babylons kung Nebuchadrezzars hand; och han skall dräpa dem inför era ögon;
22 Och om dem skall en förbannelse upptas av alla *i* fångenskapen från Judah som *är* i Babylon, sägande, *Må* HERREN göra *med* dig såsom *med* Zedekiah och såsom *med* Ahab, vilka Babylons kung rostade i elden;
23 Ty de har begått dårskap i Israel, och har begått äktenskapsbrott med sina nästas hustrur, och har talat lögnaktiga ord i mitt namn, vilka jag inte har befallt dem; ja jag vet, och *är* ett vittne, säger HERREN.
24 *Så här* skall du också tala till nehelamiten Shemaiah, sägande,
*Nehelamite: Or, dreamer
25 Så talar härskarornas HERRE, Israels Gud, sägande, Eftersom du har sänt brev i ditt namn till allt folket som *är* i Jerusalem, och till Zefaniah, Maaseiahs son, prästen, och till alla präster, sägande,
26 HERREN har gjort dig till präst i prästen Jehoiadas ställe, att ni skulle vara tillsyningsmän i HERRENS hus, över varje man *som är* galen, och *som* gör sig själv till en profet, att du skulle sätta honom i fängelse, och i stockarna.
27 Varför har du alltså nu inte tillrättavisat Jeremia från Anathoth, som gör sig själv till en profet för er?
28 Ty som följd av det sände han till oss *i* Babylon, sägande, Denna *fångenskap blir* långvarig: bygg ni hus, och bo *i dem*; och plantera trädgårdar, och ät av deras frukt.
29 Och prästen Zefaniah läste detta brev inför profeten Jeremias öron.
30 Sedan kom HERRENS ord till Jeremia, sägande,
31 Sänd till alla dem i fångenskapen, sägande, Så säger HERREN om nehelamiten Shemaiah; Eftersom Shemaiah har profeterat för er, och jag inte har sänt honom, och *eftersom* han fick er att lita till en lögn:
32 Därför säger HERREN så; Se, jag kommer straffa nehelamiten Shemaiah, och hans säd: han skall inte ha en *enda* man *som* bor bland detta folk; inte heller skall han få se det goda som jag kommer göra för mitt folk, säger HERREN; ty han har undervisat uppror mot HERREN.
*rebellion: Heb. revolt

Kapitel 30

1 HERREN visar Jeremia judarnas återvändande. 4 Efter sina trubbel skall de få undsättning. 10 Han tröstar Jakob. 18 Deras återvändande skall vara nådigt. 20 Vrede skall falla över de ogudaktiga.

1 Det ordet som kom till Jeremia från HERREN, sägande,
2 Så talar HERREN Israels Gud,

sägande, Skriv ner för dig alla de ord
som jag har talat till dig i en bok.
3 Ty, se, dagarna kommer, säger
HERREN, att jag kommer vända
tillbaka mitt folk Israels och Judahs
fångenskap, säger HERREN: och jag
kommer få dem att vända tillbaka till
det land som jag gav åt deras fäder, och
de skall besitta det.
4 Och dessa *är* de ord som HERREN
talade om Israel och om Judah.
5 Ty så här säger HERREN; Vi har hört
en röst av bävan, av fruktan, och inte av
frid.
**of fear, and not of peace: Or, there is fear, and not peace*
6 Fråga ni nu, och se om en man föder
barn? Varför ser jag *då* var man med
sina händer på sina länder, liksom en
kvinna i barnsnöd, och alla ansikten har
förvandlats till blekhet?
**a man: Heb. a male*
7 O! Ty den dagen *är* stor, så att ingen
är den lik: ja det *är* tiden för Jakobs
nöd; men han skall räddas ur den.
8 Ty det skall ske på den dagen, säger
härskarornas HERRE, *att* jag kommer
bryta sönder hans ok ifrån din nacke,
och kommer slita loss dina bojor, och
främlingar skall inte mer låta sig tjänas
av honom:
9 Utan de skall tjäna HERREN sin
Gud, och David sin kung, som jag
kommer resa upp åt dem. *Apg 2:30, Mat 1:21*
10 Frukta du därför inte, O min tjänare
Jakob, säger HERREN; var inte heller
bestört, O Israel: ty, se, jag kommer
rädda dig ifrån fjärran, och din säd från
deras fångenskaps land; och Jakob skall
vända tillbaka, och skall få vila, och
vara stilla, och ingen skall göra *honom*
rädd.
11 Ty jag *är* med dig, säger HERREN,
till att rädda dig: även om jag
fullständigt ska göra slut på alla
nationer dit jag har skingrat dig,
kommer jag ändock inte fullständigt
göra slut på dig: men jag kommer tukta
dig med *rätt* mått, och kommer inte
lämna dig helt och hållet ostraffad.
12 Ty så säger HERREN, Din skada *är*
obotlig, *och* ditt sår *är* elakartat.
13 *Det finns* ingen *där* till att tala för
din sak, att du må plåstras om: du har
inga mediciner *som* botar.
**that thou mayest be bound up: Heb. for binding up, or pressing*
14 Alla dina älskare har glömt dig; de
söker dig inte; ty jag har skadat dig
med skadan från en fiende, med
bestraffningen från en grym person, på
grund av dina många missgärningar;
eftersom dina synder utökades.
15 Varför ropar du över ditt lidande?
Din sorg *är* obotlig på grund av dina
många missgärningar: *eftersom* dina
synder utökades, har jag gjort dessa
ting mot dig.
16 Därför skall alla de som förtär dig
förtäras; och alla dina motståndare, var
och en av dem, skall gå i fångenskap;
och de som plundrar dig skall bli till en
plundring, och alla som behandlar dig
såsom ett byte kommer jag överlämna
åt *att själva bli* till ett byte.
17 Ty jag kommer återställa hälsa åt
dig, och jag kommer hela dig från dina
sår, säger HERREN; ty de kallade dig
en Utstött, *sägande*, Detta *är* Zion, som
ingen man söker efter.
18 Så säger HERREN; Se, jag kommer

vända tillbaka Jakobs tälts fångenskap, och förbarma mig över hans boningar; och staden skall byggas upp på sin egen kulle, och palatset skall stå kvar på samma vis.
*heap: Or, little hill
19 Och från dem skall tacksägelse och rösten av dem som fröjdar sig gå ut: och jag kommer föröka dem, och de skall inte vara få; jag kommer också förhärliga dem, och de skall inte vara ringa.
20 Deras barn skall också vara såsom förr, och deras församling skall befästas inför mig, och jag kommer straffa alla som förtrycker dem.
21 Och deras ädlingar skall komma från dem själva, och deras styresman skall komma fram ur deras mitt; och jag kommer få honom att närma sig, och han skall närma sig mig: ty vem *är* denne som engagerade sitt hjärta att närma sig mig? säger HERREN.
22 Och ni skall vara mitt folk, och jag kommer vara er Gud.
23 Se, HERRENS virvelvind går ut i raseri, en fortsättande virvelvind: den skall falla ner smärtsamt på de ogudaktigas huvud.
*continuing: Heb. cutting
*fall: Or, remain
24 HERRENS häftiga vrede skall inte vända tillbaka, tills han har genomfört *det*, och tills han har verkställt sitt hjärtas avsikter: i de senare dagarna skall ni besinna det.

Kapitel 31

1 Israels återställande. 3 Evinnerlig kärlek och älskande godhet mot Guds utvalda. 10 Jeremia utropar Israels räddning. 15 Rahels sorg tröstas, 18 Efraim vänds av Gud och ändrar sinne, förs hem igen. 22 Kristus utlovas. 27 Hans omsorg om församlingen. 31 Hans nya förbund. 35 Församlingens fasthet, 38 och vidd.

1 Vid samma tid, säger HERREN, kommer jag vara alla Israels familjers Gud, och de skall vara mitt folk.
2 Så säger HERREN, Det folk *som* undkom svärdet fann nåd i vildmarken; *ja* Israel, när jag gick så att få honom att vila.
3 HERREN har för länge sedan uppenbarat sig för mig, *sägande*, Ja, jag har älskat dig med en evinnerlig kärlek: därför har jag med älskande godhet dragit dig.
1:5, Rom 9:13, 2 Th 2:13, Ef 5:25, Joh 6:37, 44, 65, 13:1, 17:24
of old: Heb. from afar
with lovingkindness have I drawn thee: Or, have I extended lovingkindness unto thee
4 Åter kommer jag bygga upp dig, och du skall bli uppbyggd, O *du* jungfru Israel: du skall åter få smyckas med dina tamburiner, och skall gå fram i deras danser som fröjdar sig.
tabrets: Or, timbrels
5 Du skall åter få plantera vinträd på Samariens berg: planteringsmännen skall plantera, och skall äta av *dem* såsom vardagliga ting.
eat them: Heb. profane them
6 Ty det skall komma en dag, *då* väktarna på Efraims berg skall ropa, Stå upp, och låt oss gå upp till Zion till HERREN vår Gud.
7 Ty så säger HERREN; Sjung med fröjd för Jakob, och ropa bland nationernas främste: kungör ni, prisa ni,

och säg, O HERRE, rädda ditt folk,
Israels kvarleva.
8 Se, jag kommer hämta dem från
nordlandet, och samla dem ifrån
jordens *yttersta* gränser, *och* med dem
den blinde och den lame, den gravida
kvinnan och hon som föder barn
tillsammans: en väldig skara skall
vända tillbaka dit.
9 Gråtande skall de komma, och genom
böner kommer jag leda dem: jag
kommer få dem att vandra på en rak
väg vid vattenfloderna, på vilken de
inte skall snubbla: ty jag är en fader för
Israel, och Efraim *är* min förstfödde.
**supplications: Or, favours*
10 Hör HERRENS ord, O ni nationer,
och förkunna *det* på öarna i fjärran, och
säg, Han som skingrade Israel kommer
församla honom, och bevara honom,
såsom en herde *gör med* sin hjord.
11 Ty HERREN har återlöst Jakob, och
friköpt honom från *hans* hand *som var*
starkare än han.
Joh 10:11, 14, Luk 12:32, 15:4, Jes 53:5, 8, 1 Pet 2:9, 24, Upp 1:5, 5:9
12 Därför skall de komma och sjunga
på Zions höjd, och skall strömma
samman till HERRENS godhet, för
vete, och för vin, och för olja, och för
flockens och hjordens unga: och deras
själ skall vara såsom en bevattnad
trädgård; och de skall inte sörja något
mer överhuvudtaget.
13 Då skall jungfrun fröjda sig under
dans, både unga män och gamla
tillsammans: ty jag kommer vända
deras sorg till glädje, och kommer
trösta dem, och få dem att fröjda sig
från deras bedrövelse.
14 Och jag kommer mätta prästernas
själ med det feta, och mitt folk skall
mättas av min godhet, säger HERREN.
15 Så säger HERREN; En röst hördes i
Ramah, veklagan, *och* bitter gråt; Rahel
gråtande över sina barn vägrade att
tröstas om sina barn, ty de *var* inte
längre till. *Mat 2:18*
16 Så säger HERREN; Håll tillbaka din
röst från gråtande, och dina ögon från
tårar: ty ditt arbete skall belönas, säger
HERREN; och de skall komma tillbaka
från fiendens land.
17 Och det finns hopp vid ditt slut,
säger HERREN, att dina barn skall
komma tillbaka till sin egen gräns.
18 Sannerligen har jag hört Efraim
beklaga sig *så här*; Du har tuktat mig,
och jag blev tuktad, liksom en oxe som
inte är van *vid oket*: vänd du mig, och
jag skall vändas; ty du *är* HERREN
min Gud.
Psa 80:3, 7, 19, 85:4, Kla 5:21
19 Sannerligen, efter att jag blev vänd,
ändrade jag sinne; och efter att jag fick
veta, slog jag *mig* på *mitt* lår: jag
skämdes, ja, *jag* förbryllades också, ty
jag bar på min ungdoms vanära.
2 Tim 2:25, Apg 11:18, Joh 1:13, 3:3, Jak 1:18
20 *Är inte* Efraim min käre son? *Är inte*
han ett behagligt barn? Ty alltsedan jag
talade emot honom, kommer jag *dock*
innerligt alltjämt ihåg honom: därför är
mitt inre besvärat över honom; jag
kommer sannerligen förbarma mig över
honom, säger HERREN.
**are troubled: Heb. sound*
21 Ställ upp vägmärken åt dig, gör dig
höga staplar: rikta ditt hjärta mot
stråket, *ja* den väg *som* du färdades på:
vänd tillbaka, O *du* jungfru Israel, vänd
tillbaka till dessa dina städer.

22 Hur länge skall du irra, O du avfälliga dotter? Ty HERREN har skapat ett nytt ting på jorden, En kvinna skall omgärda en man.
23 Så säger härskarornas HERRE, Israels Gud; Alltjämt skall de få bruka detta tal i Judah land och i dess städer, när jag skall vända tillbaka deras fångenskap; HERREN välsigne dig, O *du* rättens boning, *och* helighetens berg.
24 Och där skall bo i själva Judah, och i alla dess städer tillsammans, jordbrukare, och de *som* går ut med hjordar.
25 Ty jag har mättat den utmattade själen, och jag har gjort varje bedrövad själ belåten.
26 Vid detta vaknade jag, och såg; och min sömn blev ljuvlig för mig.
27 Se, de dagarna kommer, säger HERREN, att jag kommer beså Israels hus och Judah hus med säd av människor, och med säd av djur.
28 Och det skall ske, *att* såsom jag har vakat över dem, till att rycka upp, och till att bryta ner, och till att omstörta, och till att förgöra, och till att ansätta; likaså kommer jag vaka över dem, till att bygga upp, och till att plantera, säger HERREN.
29 I de dagarna skall de inte mer säga, Fäderna har ätit en sur druva, och barnens tänder är ömma.
30 Utan var och en skall dö på grund av sin egen missgärning: var man som äter den sura druvan, hans tänder skall ömma.
31 Se, de dagarna kommer, säger HERREN, att jag kommer göra ett nytt förbund med Israels hus, och med Judah hus:
32 Inte i enlighet med det förbund som jag gjorde med deras fäder på den dag *när* jag tog dem vid handen till att hämta ut dem från Egyptens land; mitt förbund vilket de bröt, fastän jag var en make till dem, säger HERREN:
**although I was an husband unto them: Or, should I have continued a husband unto them?*
33 Utan detta *skall vara* det förbund som jag kommer göra med Israels hus; Efter de dagarna, säger HERREN, kommer jag lägga min lag i deras inre, och skriva den på deras hjärtan; och kommer vara deras Gud, och de skall vara mitt folk.
34 Och de skall inte längre undervisa var man sin nästa, och var man sin broder, sägande, Lär känna HERREN: ty de skall alla känna mig, från den minste av dem till den störste av dem, säger HERREN: ty jag kommer förlåta deras missgärning, och kommer inte mer komma ihåg deras synd.
Heb 8:7, 10:16, Hes 11:19, 36:26
35 Så säger HERREN, som ger solen till ett ljus om dagen, *och* månens och stjärnornas ordning till *att vara* ljus om natten, som delar havet när dess vågor dånar; Härskarornas HERRE *är* hans namn:
36 Om de ordningarna ska vika av från min åsyn, säger HERREN, *då* skall också Israels säd upphöra från att vara en nation inför mig för evigt.
37 Så säger HERREN; Om himlen därovan kan mätas upp, och jordens grundvalar *kan* utrannsakas därnere, *då* kommer också jag kasta av all Israels säd för allt *som* de har gjort, säger HERREN. *Mal 3:6*

38 Se, de dagarna kommer, säger HERREN, att staden skall byggas upp åt HERREN från Hananeeltornet till Hörnporten.
39 Och mätsnöret skall vidare gå fram mitt emot den över Garebshöjden, och skall omgärda till Goath.
40 Och hela lik- och askdalen, och alla fält ända till bäcken Kidron, till Hästportens hörn österut, *skall vara* helgade åt HERREN; den skall inte ryckas upp, eller omstörtas något mer för evigt.

Kapitel 32

1 Jeremia satt i fängelse av Zedekiah för sin profetia, 6 köper Hanameels fält, 13 Baruch måste förvara bevisen som tecken på folkens återvändande. 16 Jeremia klagar till Gud i sin bön. 19 Gud lönar var man efter hans väg och gärning (både i detta liv och i evigheten). 26 HERREN bekräftar fångenskapen på grund av deras synder, 36 och utlovar en nådig återkomst.

1 Det ordet som kom till Jeremia från HERREN under Judah kung Zedekiahs tionde år, vilket *var* Nebuchadrezzars artonde år.
2 Ty då belägrade Babylons kungs här Jerusalem: och profeten Jeremia var inlåst på gården till fängelset, som *var* i Judah kungs hus.
3 Ty Judah kung Zedekiah hade spärrat in honom, sägande, Varför profeterar du, och säger, Så säger HERREN, Se, jag kommer ge denna stad i Babylons kungs hand, och han skall inta den;
4 Och Zedekiah, Judah kung, skall inte undkomma ur kaldeernas hand, utan skall sannerligen överlämnas i Babylons kungs hand, och skall tala med honom mun till mun, och hans ögon skall se hans ögon;
5 Och han skall föra Zedekiah till Babylon, och där skall han vara tills jag besöker honom, säger HERREN: fastän ni ska strida mot kaldeerna, skall ni inte ha framgång.
6 Och Jeremia sade, HERRENS ord kom till mig, sägande,
7 Se, Hanameel, din farbror Shallums son, skall komma till dig, sägande, Köp dig mitt fält som *är* i Anathoth: ty återlösningsrätten att köpa *det är* din.
8 Så Hanameel, min farbrors son, kom till mig på fängelsegården enligt HERRENS ord, och sade till mig, Köp mitt fält, jag ber dig, som *finns* i Anathoth, som *ligger* i Benjamins land: ty arvsrätten *är* din, och återlösningen *är* din; köp *det* åt dig själv. Då förstod jag att detta *var* HERRENS ord.
9 Och jag köpte min farbrors son Hanameels fält, som *fanns* i Anathoth, och vägde upp pengarna åt honom, *ja* sjutton siklar silver.
**seventeen shekels of silver: Or, seven shekels and ten pieces of silver*
10 Och jag skrev på beviset, och förseglade *det*, och tillkallade vittnen, och vägde upp pengarna *åt honom* i vågskålen.
**subscribed the evidence: Heb. wrote in the book*
11 Så jag tog köpebeviset, *både* det som var förseglat *i enlighet* med lag och sed, och det som var öppet:
12 Och jag gav köpebeviset till Baruch, Neriahs son, Maaseiahs son, inför Hanameel, min farbrors *son*, och inför vittnena som skrev på köpebrevet, *och* inför alla de judar som satt på fängelsegården.
13 Och jag befallde Baruch inför dem,

sägande,
14 Så säger härskarornas HERRE, Israels Gud; Tag dessa bevis, detta köpebevis, både *det* som är förseglat, och detta som är öppet; och lägg dem i ett lerkärl, att de må förbli *under* många dagar.
15 Ty så säger härskarornas HERRE, Israels Gud; Hus och fält och vingårdar skall återigen besittas i detta land.
16 När jag nu hade överlämnat köpebeviset till Baruch, Neriahs son, bad jag till HERREN, sägande,
17 Ack Herre GUD! Se, du har gjort himlen och jorden genom din stora makt och uträckta arm, *och* det finns inget *som är* för svårt för dig:
**too hard for thee: Or, hid from thee*
18 Du visar älskande godhet mot tusentals, och återgäldar fädernas missgärning i deras barns sköte efter dem: den Väldige, den Mäktige Gud, härskarornas HERRE, *är* hans namn,
19 Stor i rådslut, och mäktig i gärning: ty dina ögon *är* öppna över människosönernas alla vägar: till att ge var och en efter hans vägar, och efter hans handlingars frukt:
17:10, 1 Ku 8:32, Psa 62:12, Pre 12:14
**work: Heb. doing*
20 Som har bestämt tecken och under i Egyptens land, *ända* till denna dag, och i Israel, och bland *andra* människor; och har gjort dig ett namn, såsom i denna dag;
21 Och har hämtat ut ditt folk Israel ur Egyptens land med tecken, och med under, och med en stark hand, och med en uträckt arm, och med stor förskräckelse;
22 Och har givit dem detta land, vilket du svor åt deras fäder att ge dem, ett land flödande med mjölk och honung;
23 Och de kom in, och tog det i besittning; men de lydde inte din röst, inte heller vandrade *de* i din lag; de har inte gjort något av allt som du befallde dem att göra: därför har du vållat all denna ondska att komma över dem:
24 Se belägringsvallarna, de har kommit till staden för att inta den; och staden är given i kaldeernas hand, som strider mot den, på grund av svärdet, och svälten, och farsoten: och vad du har talat har *nu* skett; och, se, du ser *det med egna ögon*.
**mounts: Or, engines of shot*
25 Och du har sagt till mig, O Herre GUD, Köp dig fältet för pengar, och tag vittnen *på det*; ty staden är given i kaldeernas hand.
26 Sedan kom HERRENS ord till Jeremia, sägande,
27 Se, jag *är* HERREN, allt kötts Gud: finns det någon sak *som är* för svår för mig?
28 Därför säger HERREN så; Se, jag kommer ge denna stad i kaldeernas hand, och i Babylons kung Nebuchadrezzars hand, och han skall inta den:
29 Och kaldeerna, som strider mot denna stad, skall komma och sätta eld på denna stad, och bränna upp den tillsammans med de hus, på vilkas tak de har tänt rökelse åt Baal, och utgjutit drickoffer åt andra gudar, så att provocera mig till ilska.
30 Ty Israels barn och Judah barn har enbart gjort ont inför mig ifrån sin ungdom: ty Israels barn har enbart

provocerat mig till ilska med sina
händers verk, säger HERREN.
31 Ty denna stad har för mig varit
såsom en provokation för min ilska och
för mitt raseri från den dag som de
byggde den intill denna dag; att jag
skulle ta bort den från inför mitt
ansikte,
**a provocation: Heb. for my anger*
32 På grund av all den ondska av
Israels barn och av Judah barn, som de
har gjort så att provocera mig till vrede,
de, deras kungar, deras furstar, deras
präster, och deras profeter, och Judah
män, och Jerusalems invånare.
33 Och de har vänt ryggen till mig, och
inte ansiktet: fastän jag lärde dem,
stigande upp tidigt och undervisande
dem, har de ändock inte lyssnat så att ta
emot anvisning.
**back: Heb. neck*
34 Utan de ställde upp sina styggelser i
det hus, vilket är uppkallat efter mitt
namn, till att vanhelga det.
35 Och de byggde upp Baals höga
höjder, som *finns* i Hinnoms sons dal,
för att vålla sina söner och sina döttrar
att passera genom *elden* till Molech;
vilket jag inte befallde dem, inte heller
kom *det ens* upp in till mitt sinne, att de
skulle göra denna styggelse, att få
Judah att synda.
36 Och därför säger nu HERREN,
Israels Gud, så här beträffande denna
stad, om vilken ni säger, Den skall
överlämnas i Babylons kungs hand
genom svärdet, och genom svälten, och
genom farsoten;
37 Se, jag kommer samla dem ur alla
länder, dit jag har fördrivit dem i min
ilska, och i mitt raseri, och i väldig
vrede; och jag kommer hämta tillbaka
dem till denna plats, och jag kommer få
dem att bo i trygghet:
38 Och de skall vara mitt folk, och jag
kommer vara deras Gud:
39 Och jag kommer ge dem ett hjärta,
och en väg, att de må frukta mig för
evigt, för deras väl, och deras barn efter
dem:
31:33, Hes 11:19, Joh 14:6, Heb 10:20, Apg 19:9, 23, 24:22
**forever: Heb. all days*
40 Och jag kommer göra ett evinnerligt
förbund med dem, att jag inte kommer
vända bort från dem, att göra dem gott;
utan jag kommer lägga min fruktan i
deras hjärtan, att de inte skall ge sig av
från mig.
Jes 43:1, Heb 13:5, Joh 6:37, 39, 10:28, 17:2, 6, 9, 12, 24, 1 Pet 1:5, Fil 1:6, Rom 8:30
**from them: Heb. from after them*
41 Ja, jag kommer glädja mig över dem
i att göra dem gott, och jag kommer
sannerligen plantera dem i detta land av
hela mitt hjärta och av hela min själ.
Luk 12:32, 10:21, Ef 1:5, Jes 40:11, 41:14
**assuredly: Heb. in truth, or stability*
42 Ty så säger HERREN; Liksom jag
har hämtat in all denna stora ondska
över detta folk, likaså kommer jag
också hämta in över dem allt det goda
som jag har lovat dem.
43 Och fälten skall bli köpta i detta
land, om vilket ni säger, *Det är* ödelagt
utan människa eller djur; det är givet i
kaldeernas hand.
44 Män skall köpa fält för pengar, och
skriva på bevis, och försegla *dem*, och
tillkalla vittnen i Benjamins land, och
på platserna runtom Jerusalem, och i
Judah städer, och i bergsstäderna, och i

dalens städer, och i städerna i syd: ty jag kommer få deras fångenskap att vända tillbaka, säger HERREN.

Kapitel 33

1 Gud lovar åt fångenskapen en nådig återkomst, 9 ett lyckligt tillstånd, 12 ett fast styre, 15 Kristus, rättfärdighetens Gren, 17 en fortsättning av kungarike och prästerskap, 20 och fasthet i en välsignad säd. 19, 25 HERREN älskar David och Israel för evigt!

1 Därtill kom HERRENS ord till Jeremia för andra gången, medan han ännu var inspärrad på fängelsegården, sägande,
2 Så säger HERREN dess skapare, HERREN som utformade det, till att befästa det; HERREN *är* hans namn;
3 Ropa till mig, och jag kommer svara dig, och visa dig stora och mäktiga ting, som du inte känner till.
**mighty: Or, hidden*
4 Ty så säger HERREN, Israels Gud, beträffande husen i denna stad, och beträffande Judah kungars hus, som störtas ner genom belägringsvallarna, och genom svärdet;
5 De kommer för att strida mot kaldeerna, men *det sker* till att fylla dem med döda människokroppar, vilka jag har dräpt i min ilska och i mitt raseri, och alla för vilkas ondskas skull jag har gömt mitt ansikte från denna stad.
6 Se, jag kommer hämta hälsa och läkedom åt den, och jag kommer bota dem, och kommer uppenbara för dem överflödet av frid och sanning.
7 Och jag kommer få Judah fångenskap och Israels fångenskap att vända tillbaka, och kommer bygga upp dem, såsom i början.
8 Och jag kommer rena dem från all deras missgärning, varmed de har syndat mot mig; och jag kommer förlåta alla deras missgärningar, varmed de har syndat, och varmed de har överträtt mot mig.
9 Och det skall för mig bli till ett glädjenamn, ett lovpris och en ära inför jordens alla nationer, vilka skall höra *om* allt det goda som jag gör mot dem: och de skall frukta och darra på grund av all godhet och på grund av all välgång som jag förser det med.
10 Så säger HERREN; Åter skall det höras på denna plats, vilken ni säger *skall vara* ödelagd utan människa och utan djur, *ja* i Judah städer, och på Jerusalems gator, som är ödelagda, utan människa, och utan invånare, och utan djur,
11 Rösten av fröjd, och rösten av glädje, rösten av brudgummen, och rösten av bruden, rösten av dem som skall säga, Prisa härskarornas HERRE: ty HERREN *är* god; ty hans barmhärtighet *varar* för evigt: *och* av dem som skall bringa lovets offer in till HERRENS hus. Ty jag kommer få landets fångenskap att vända tillbaka, såsom i början, säger HERREN. *Psa 136*
12 Så säger härskarornas HERRE; *Det* skall åter på denna plats, som är ödelagd utan människa och utan djur, och i alla dess städer, finnas en boning för herdar vållande *sina* hjordar att slå sig ner.
13 I bergsstäderna, i dalens städer, i städerna i syd, och i Benjamins land, och på platserna runtom Jerusalem, och i Judah städer, skall hjordarna återigen

passera förbi under hans händer som räknar *dem*, säger HERREN.
14 Se, de dagarna kommer, säger HERREN, att jag kommer genomföra den goda sak som jag har lovat mot Israels hus och mot Judah hus.
15 I de dagarna, och vid den tiden, kommer jag få rättfärdighetens Gren att växa ut åt David; och han skall utföra dom och rättfärdighet i landet.
16 I de dagarna skall Judah räddas, och Jerusalem skall bo i trygghet: och detta *är det namn* varmed hon skall kallas, HERREN vår rättfärdighet.
23:6, Jes 45:24, 54:17, 1 Kor 1:30, 2 Kor 5:21, Fil 3:9
**The LORD our righteousness: Heb. Jehovatsidkenu*
17 Ty så säger HERREN; David skall aldrig sakna en man att sitta på tronen i Israels hus.
**David shall never want: Heb. There shall not be cut off from David*
18 Inte heller skall prästerna, leviterna, sakna en man inför mig till att offra brännoffer, och till att upptända matoffer, och till att oupphörligen utföra offer.
19 Och HERRENS ord kom till Jeremia, sägande,
20 Så säger HERREN; Om ni kan bryta mitt förbund gällande dagen, och mitt förbund gällande natten, och att det inte skulle råda dag och natt i sin rätta tid;
21 *Då* må också mitt förbund brytas med min tjänare David, att han inte skulle ha en son till att regera på sin tron; och med leviterna, prästerna, mina tjänare.
22 Såsom himlens härskara inte kan räknas, ej heller havets sand mätas upp: likaså kommer jag föröka min tjänare Davids säd, och leviterna som står i min tjänst.
23 Därtill kom HERRENS ord till Jeremia, sägande,
24 Betänker du inte vad detta folk har talat, sägande, De två familjerna som HERREN har utvalt, ja dem har han kastat av? Så har de föraktat mitt folk, att de inte mer inför dem skulle vara en nation.
25 Så säger HERREN; Om mitt förbund med dagen och natten inte *finns*, *och om* jag inte har fastställt himlens och jordens ordningar;
26 Då kommer jag *också* kasta av Jakobs säd, och min tjänare David, *så* att jag inte kommer ta *någon* av hans säd *till att vara* regenter över Abrahams, Isaks, och Jakobs säd: ty jag kommer få deras fångenskap att vända tillbaka, och förbarma mig över dem.
Rom 1:3, 9:6, Joh 8:34, Heb 2:16

Kapitel 34

1 Jeremia profeterar Judah kung Zedekiahs och stadens fångenskap. 8 Furstarna och folket friger först sina hebreiska slavar, men i strid med Guds förbund tar de sedan tillbaka dem. 12 För deras olydnads skull ger HERREN dem och Zedekiah i fiendernas händer.

1 Det ordet som kom till Jeremia från HERREN, när Babylons kung Nebuchadnezzar, och hela hans här, och alla jordens riken tillhörande hans välde, och allt folket, stred mot Jerusalem, och mot alla dess städer, sägande,
**his dominion: Heb. the dominion of his hand*
2 Så säger HERREN, Israels Gud; Gå och tala till Zedekiah, Judah kung, och säg till honom, Så säger HERREN; Se, jag kommer ge denna stad i Babylons kungs hand, och han skall bränna den

med eld:
3 Och du skall inte undfly ur hans hand, utan skall sannerligen gripas, och överlämnas i hans hand; och dina ögon skall se Babylons kungs ögon, och han skall tala med dig mun till mun, och du skall fara till Babylon.
**he shall speak with thee mouth to mouth: Heb. his mouth shall speak to thy mouth*
4 Hör dock HERRENS ord, O Zedekiah, Judah kung; Så säger HERREN om dig, Du skall inte dö genom svärdet:
5 *Utan* du skall dö i frid: och med dina fäders brinnande, de tidigare kungarna vilka var innan dig, likaså skall de tända *rökelse* för dig; och de kommer sörja dig, *sägande*, Ack herre! Ty jag har uttalat ordet, säger HERREN.
6 Då talade profeten Jeremia alla dessa ord till Judah kung Zedekiah i Jerusalem,
7 När Babylons kungs här stred mot Jerusalem, och mot alla de Judah städer som återstod, mot Lachish, och mot Azekah: ty dessa befästa städer återstod av Judah städer.
8 *Detta är* det ordet som kom till Jeremia från HERREN, efter att kung Zedekiah hade slutit ett förbund med allt folket som *var* i Jerusalem, att utropa frihet åt dem;
9 Att var man skulle låta sin manlige tjänare, och var man sin tjänarinna, *varande* en hebré eller en hebreisk kvinna, gå fri; att ingen skulle låta sig bli tjänad av dem, *det vill säga*, av en jude, sin broder.
10 När nu alla furstar, och allt folket, som hade trätt in i förbundet, hörde att var och en skulle låta sin manlige tjänare, och var och en sin tjänarinna, gå fri, att ingen skulle låta sig tjänas av dem längre, då lydde de, och lät *dem* gå.
11 Men efteråt vände de, och fick tjänarna och tjänarinnorna, vilka de hade låtit gå fria, att vända tillbaka, och tvingade *åter* in dem i slaveri, *tillbaka* till *att vara* tjänare och till tjänarinnor.
12 Därför kom HERRENS ord till Jeremia från HERREN, sägande,
13 Så säger HERREN, Israels Gud; Jag gjorde ett förbund med era fäder på den dag som jag hämtade ut dem ur Egyptens land, ut ur slavhuset, sägande,
14 Vid slutet av sju år frisläpp ni var man sin broder, en hebré, som har blivit såld till dig; och när han har tjänat dig *i* sex år, skall du låta honom gå fri från dig: men era fäder lyssnade inte till mig, ej heller böjde de fram sitt öra.
**hath been sold unto thee: Or, hath sold himself*
15 Och ni hade nu vänt om, och hade gjort rätt i min åsyn, i att var man utropa frihet åt sin nästa; och ni hade slutit ett förbund inför mig i det hus som är uppkallat efter mitt namn:
**now: Heb. today*
**which is called by my Name: Heb. whereupon my name is called*
16 Men ni vände och vanhelgade mitt namn, och fick var man sin tjänare, och var man sin tjänarinna, vilka ni hade släppt fria efter deras behag, att vända tillbaka, och tvingade *åter* in dem i slaveri, till att vara tjänare och tjänarinnor åt er.
17 Därför säger HERREN så här; Ni har inte lyssnat till mig, i att utropa frihet, var och en åt sin broder, och var

man åt sin nästa: se, jag utropar *därför* en frihet åt er, säger HERREN, åt svärdet, åt farsoten, och åt svälten; och jag kommer få er att flyttas bort in till jordens alla riken.
**to be removed: Heb. for a removing*
18 Och jag kommer ge de männen som har överträtt mitt förbund, vilka inte har utfört orden i det förbund som de hade slutit inför mig, när de högg kalven i två stycken, och gick mellan dess *två* stycken,
19 Judah furstar, och Jerusalems furstar, eunuckerna, och prästerna, och allt folket i landet, vilka gick mellan kalvens stycken;
20 Ja jag kommer ge dem i deras fienders hand, och i deras hand som söker deras liv: och deras döda kroppar skall bli till mat åt himlens fåglar, och åt jordens djur.
21 Och Judah kung Zedekiah och hans furstar kommer jag ge i deras fienders hand, och i deras hand som söker deras liv, och i handen på Babylons kungs här, som har dragit upp ifrån er.
22 Se, jag kommer befalla, säger HERREN, och få dem att vända tillbaka till denna stad; och de skall strida mot den, och inta den, och bränna den med eld: och jag kommer göra Judah städer till en förödelse utan en *enda* invånare.
51:20, Jes 10:5, 15, 45:7, 46:11, Amo 3:6, Psa 115:3

Kapitel 35

1 Genom rechabiternas lydnad, 12 fördömer Jeremia judarnas olydnad. 18 Gud välsignar rechabiterna för deras lydnad.

1 Det ordet som kom till Jeremia från HERREN under Jehoiakims dagar, Josiahs son, Judah kung, sägande,
2 Gå till rechabiternas hus, och tala till dem, och för in dem i HERRENS hus, in till en av kamrarna, och ge dem vin att dricka.
3 Då tog jag Jaazaniah, Jeremias son, Habaziniahs son, och hans bröder, och alla hans söner, och hela rechabiternas hus;
4 Och jag förde in dem i HERRENS hus, in till Hanans söners kammare, Igdaliahs son, en Gudsman, som *låg* vid furstarnas kammare, som *var* ovanför Maaseiahs kammare, Shallums son, dörrvaktaren:
**door: Heb. threshold or vessel*
5 Och jag ställde fram inför rechabiternas hus kannor fulla med vin, och bägare, och sade till dem, Drick ni vin.
6 Men de sade, Vi kommer inte dricka något vin: ty Jonadab, Rechabs son, vår fader, befallde oss, sägande, Ni skall inte dricka något vin, *varken* ni, eller era söner för alltid:
7 Ej heller skall ni bygga hus, eller så säd, eller plantera en vingård, eller inneha *något sådant*: utan *i* alla era dagar skall ni bo i tält; att ni må leva *i* många dagar i det land där ni *är* främlingar.
8 Vi har så lytt Jonadabs röst, Rechabs son, vår fader, i allt som han har befallt oss, att inte dricka något vin *under* alla

våra dagar, *varken* vi, våra hustrur, våra söner, eller våra döttrar;
9 Att inte heller bygga hus åt oss att bo i: inte heller har vi en vingård, eller åker, eller säd:
10 Utan vi har bott i tält, och har lytt, och gjort enligt allt som vår fader Jonadab befallde oss.
11 Men det skedde, när Babylons kung Nebuchadrezzar kom upp in i landet, att vi sade, Kom, och låt oss fara till Jerusalem av fruktan för kaldeernas här, och av fruktan för syriernas här: så vi bor *nu därför* i Jerusalem.
12 Sedan kom HERRENS ord till Jeremia, sägande,
13 Så säger härskarornas HERRE, Israels Gud; Gå och säg till Judah män och Jerusalems invånare, Skall ni inte motta anvisning så att lyssna till mina ord? säger HERREN.
14 Jonadabs, Rechabs sons, ord, med vilka han befallde sina söner att inte dricka vin, blir utförda; ty ända till denna dag dricker de inget, utan lyder sin faders bud: dock har jag talat till er, stigande upp tidigt och talande; men ni lyssnade inte till mig.
15 Jag har också sänt till er alla mina tjänare profeterna, stigande upp tidigt och sändande *dem*, sägande, Vänd ni nu om var man från sin onda väg, och ändra era gärningar, och gå inte efter andra gudar till att tjäna dem, och ni skall bo i det land som jag har gett åt er och åt era fäder; men ni har inte böjt fram ert öra, eller lyssnat till mig.
16 Eftersom Jonadabs söner, Rechabs son, har följt sin faders bud, som han befallde dem; men detta folk inte har lyssnat till mig:
17 Därför säger härskarornas HERRE, Israels Gud, så här; Se, jag kommer hämta in över Judah och över Jerusalems alla invånare allt det onda som jag har uttalat mot dem: ty jag har talat till dem, men de har inte lyssnat; och jag har kallat på dem, men de har inte svarat.
18 Och Jeremia sade till rechabiternas hus, Så säger härskarornas HERRE, Israels Gud; Eftersom ni har lytt er fader Jonadabs bud, och hållit fast vid alla hans påbud, och gjort i enlighet med allt som han har befallt er:
19 Därför säger härskarornas HERRE, Israels Gud, så; Jonadab, Rechabs son, skall inte sakna en man *som* står inför mig för evigt.
**shall not want a man to stand before me: Heb. There shall not a man be cut off from, etc*

Kapitel 36

1 Jeremia får Baruch att skriva ner hans profetia, 5 och att läsa upp den offentligt. 11 Furstarna får kännedom om profetian genom Michaiah, och sänder Jehudi för att hämta rullen och få den uppläst. 19 De vill att Baruch och Jeremia ska gömma sig. 20 Kung Jehoiakim får höra om profetian, och får den uppläst för sig, och bränner upp rullen. 27 HERREN får Jeremia att skriva en ny bokrulle. HERRENS dom över Jehoiakim. 32 Baruch skriver en ny kopia.

1 Och det skedde under Jehoiakims fjärde år, Josiahs son, Judah kung, *att* detta ord kom till Jeremia från HERREN, sägande,
2 Tag dig en bokrulle, och skriv i den alla de ord som jag har talat till dig mot Israel, och mot Judah, och mot alla nationerna, från den dag jag talade till dig, från Josiahs dagar, ända till denna dag.

3 Måhända att Judah hus kommer höra allt det onda som jag har för avsikt att göra mot dem; så att de var man må vända tillbaka från sin onda väg; att jag må förlåta deras missgärning och deras synd.
4 Sedan kallade Jeremia på Baruch, Neriahs son: och Baruch skrev ner från Jeremias mun alla de HERRENS ord, som han hade talat till honom, i en bokrulle.
5 Och Jeremia befallde Baruch, sägande, Jag *är* instängd; jag kan inte gå in till HERRENS hus:
6 Gå du därför, och läs i rullen, som du har skrivit från min mun, HERRENS ord i folkets öron i HERRENS hus på fastedagen: och du skall också läsa dem inför hela Judah öron som kommer ut från sina städer.
7 Måhända kommer de frambära sin bön inför HERREN, och kommer vända tillbaka var och en från sin onda väg: ty stor *är* den vrede och *stort är* det raseri som HERREN har uttalat mot detta folk.
**they will present their supplication: Heb. their supplication shall fall*
8 Och Baruch, Neriahs son, gjorde enligt allt vad profeten Jeremia befallde honom, läsande i boken HERRENS ord i HERRENS hus.
9 Och det skedde under Jehoiakims femte år, Josiahs son, Judah kung, i nionde månaden, *att* de utlyste en fasta inför HERREN för allt folket i Jerusalem, och för allt folket som kom från Judah städer till Jerusalem.
10 Då läste Baruch upp i boken Jeremias ord i HERRENS hus, i Gemariahs kammare, sekreteraren Shafans son, på den övre förgården, vid ingången till den nya porten på HERRENS hus, inför allt folkets öron.
**entry: Or, door*
11 När Michaiah, Gemariahs son, Shafans son, hade hört från boken alla de HERRENS ord,
12 Då gick han ner in till kungens hus, in till sekreterarens kammare: och, se, där satt alla furstarna, *ja* sekreteraren Elishama, och Delaiah, Shemaiahs son, och Elnathan, Achbors son, och Gemariah, Shafans son, och Zedekiah, Hananiahs son, och alla furstar.
13 Då kungjorde Michaiah för dem alla de ord som han hade hört, när Baruch läste *ur* boken inför folkets öron.
14 Därför sände alla furstarna Jehudi, Nethaniahs son, Shelemiahs son, Kushis son, till Baruch, sägande, Tag rullen i din hand vari du har läst inför folkets öron, och kom. Så Baruch, Neriahs son, tog rullen i sin hand, och kom till dem.
15 Och de sade till honom, Sätt dig nu, och läs den inför våra öron. Så Baruch läste *den* inför deras öron.
16 Nu skedde det, när de hade hört alla orden, *att* de blev rädda både den ene och den andre, och sade till Baruch, Vi skall sannerligen berätta om alla dessa ord för kungen.
17 Och de frågade Baruch, sägande, Berätta nu för oss, Hur skrev du ner alla dessa ord från hans mun?
18 Då svarade Baruch dem, Han uttalade alla dessa ord åt mig med sin mun, och jag skrev ner *dem* med bläck i boken.

19 Då sade furstarna till Baruch, Gå, *och* göm dig, du och Jeremia; och låt ingen man veta var ni är.
20 Och de gick in till kungen in på förgården, men de förvarade rullen i sekreteraren Elishamas kammare, och berättade alla de orden inför kungens öron.
21 Så kungen sände Jehudi att hämta rullen: och han tog den från sekreteraren Elishamas kammare. Och Jehudi läste upp den inför kungens öron, och inför alla furstars öron som stod invid kungen.
22 Nu satt kungen i vinterhuset i den nionde månaden: och *det fanns en* brinnande *eld* i kaminen framför honom.
23 Och det skedde, *att* när Jehudi hade läst tre eller fyra blad, skar han den med pennkniven, och kastade in det i elden som *brann* i kaminen, ända tills hela rullen var förtärd i elden som *brann* i kaminen.
24 Ändå var de inte rädda, eller rev sönder sina kläder, *varken* kungen, eller någon enda av hans tjänare som hörde alla dessa ord.
25 Dock hade Elnathan och Delaiah och Gemariah bett kungen att han inte skulle bränna upp rullen: men han ville inte lyssna till dem.
26 Utan kungen befallde Jerahmeel, Hammelechs son, och Seraiah, Azriels son, och Shelemiah, Abdeels son, att gripa skrivaren Baruch och profeten Jeremia: men HERREN gömde dem.
**of Hammelech: Or, of the king*
27 Sedan kom HERRENS ord till Jeremia, efter att kungen hade bränt upp rullen, och de ord som Baruch skrev ner från Jeremias mun, sägande,
28 Tag dig åter en annan rulle, och skriv ner i den alla de tidigare orden som var i den första rullen, som Jehoiakim, Judah kung, har bränt upp.
29 Och du skall säga till Jehoiakim, Judah kung, Så säger HERREN; Du har bränt upp denna rulle, sägande, Varför har du skrivit i den, sägande, Babylons kung skall sannerligen komma och fördärva detta land, och skall få människa och djur att upphöra därifrån?
30 Därför säger HERREN så om Judah kung Jehoiakim; Han skall inte ha någon sittande på Davids tron: och hans döda kropp skall kastas ut, på dagen till hettan, och på natten till frosten.
31 Och jag kommer straffa honom och hans säd och hans tjänare för deras missgärning; och jag kommer hämta in över dem, och över Jerusalems invånare, och över Judah män, allt det onda som jag har uttalat mot dem; men de lyssnade inte.
**punish: Heb. visit upon*
32 Sedan tog Jeremia en annan rulle, och gav den till skrivaren Baruch, Neriahs son; som skrev ner i den från Jeremias mun alla de orden i den bok vilken Jehoiakim, Judah kung, hade bränt upp i elden: och det lades till, förutom dem, många liknande ord.
**like: Heb. as they*

Kapitel 37

1 Egyptierna får kaldeerna att avbryta sin belägring av Jerusalem. Kung Zedekiah sänder till Jeremia att be för folket. 6 Jeremia profeterar att kaldeerna bestämt skall komma tillbaka och att de skall segra. 11 Jeremia grips, blir slagen och sätts i fängelse. 16 Han försäkrar Zedekiah om fångenskapen. 18 Han ber om sin frihet och beviljas viss favör.

1 Och kung Zedekiah, Josiahs son, regerade i stället för Koniah, Jehoiakims son, som Babylons kung Nebuchadrezzar gjorde till kung i Judah land.
2 Men varken han, eller hans tjänare, eller landets folk, lyssnade till HERRENS ord, vilka han talade genom profeten Jeremia.
**by the prophet: Heb. by the hand of the prophet*
3 Och kung Zedekiah sände Jehukal, Shelemiahs son, och Zefaniah, Maaseiahs son, prästen, till profeten Jeremia, sägande, Be nu till HERREN vår Gud för oss.
4 Nu kom Jeremia *ännu* in bland folket och gick ut: ty de hade *ännu* inte satt honom i fängelse.
5 Då hade faraos här kommit ut från Egypten: och när kaldeerna som belägrade Jerusalem hörde rapporter om dem, gav de sig av från Jerusalem.
6 Då kom HERRENS ord till profeten Jeremia, sägande,
7 Så säger HERREN, Israels Gud; Så här skall ni säga till Judah kung, som sände er till mig för att fråga hos mig; Se, faraos här, som har kommit ut för att hjälpa er, skall vända tillbaka till Egypten in till sitt eget land.
8 Och kaldeerna skall återvända, och strida mot denna stad, och inta den, och bränna den med eld.
9 Så säger HERREN; Lura inte er själva, sägande, Visst skall kaldeerna dra bort ifrån oss: ty de kommer inte dra bort.
**selves: Heb. souls*
10 Ty även om ni hade slagit hela kaldeernas här som strider mot er, och det *bara* återstod sårade män bland dem, skulle de *ändå* var man resa sig upp i sitt tält, och bränna upp denna stad med eld.
**wounded: Heb. thrust through*
11 Och det skedde, att när kaldeernas här hade brutit upp från Jerusalem av fruktan för faraos här,
**broken up: Heb. made to ascend*
12 Då gick Jeremia ut ur Jerusalem för att gå in till Benjamins land, för att avskilja sig därifrån mitt bland folket.
**to separate himself thence in the midst of the people: Or, to slip away from thence in the midst of the people*
13 Och när han var i Benjaminsporten, *fanns* där en befälhavare för vakthållningen, vars namn *var* Irijah, Shelemiahs son, Hananiahs son; och han grep profeten Jeremia, sägande, Du avfaller till kaldeerna.
14 Då sade Jeremia, *Det är* falskt; Jag avfaller inte *alls* till kaldeerna. Men han lyssnade inte till honom: så Irijah tog Jeremia, och förde honom till furstarna.
**false: Heb. falsehood or lie*
15 Därför vredgades furstarna på Jeremia, och slog honom, och satte honom i fängelse i sekreteraren Jonathans hus: ty de hade gjort det *till* fängelset.
16 När Jeremia hade gått in i fängelsehålan, och in till cellerna, och Jeremia hade varit kvar där *under* många dagar;
**cabins: Or, cells*

17 Då sände kung Zedekiah, och
hämtade ut honom: och kungen frågade
honom i hemlighet i sitt hus, och sade,
Finns det *något* ord från HERREN?
Och Jeremia sade, Det finns *det*: ty,
sade han, du skall överlämnas i
Babylons kungs hand.
18 Därtill sade Jeremia till kung
Zedekiah, Hur har jag överträtt mot dig,
eller mot dina tjänare, eller mot detta
folk, att ni har satt mig i fängelse?
19 Var *är* nu era profeter som
profeterade för er, sägande, Babylons
kung skall inte komma mot er, inte
heller mot detta land?
20 Hör nu därför, jag ber dig, O min
herre konungen: låt min bön, jag ber
dig, godtas inför dig; att du får mig att
inte återvända till sekreteraren
Jonathans hus, att jag inte ska dö där.
**let my supplication: Heb. let my supplication fall*
21 Då befallde kung Zedekiah att de
skulle överföra Jeremia till
fängelsegården, och att de dagligen
skulle ge honom en bit bröd från
Bagargatan, ända tills allt bröd i staden
var slut. Jeremia stannade så kvar på
fängelsegården.

Kapitel 38

1 Genom en felaktig och falsk anklagelse kastar de Jeremia i Malchiahs fängelsehåla. 7 Ebed-Melech övertygar kungen att få dra upp Jeremia ur fängelsehålan. 14 I ett hemligt möte med kungen manar Jeremia honom att överlämna sig åt Babylons kungs furstar. 24 Enligt kungens ord döljer han saken för furstarna.

1 Sedan hörde Shefatiah, Mattans son,
och Gedaliah, Pashurs son, och Jukal,
Shelemiahs son, och Pashur, Malchiahs
son, de ord som Jeremia hade talat till
allt folket, sägande,
2 Så säger HERREN, Han som stannar
kvar i denna stad skall dö genom
svärdet, genom svälten, och genom
farsoten: men han som går ut till
kaldeerna skall leva; ty han skall få sitt
liv som ett byte, och skall leva.
3 Så säger HERREN, Denna stad skall
sannerligen givas i handen på kungen
över Babylons här, som skall inta den.
4 Därför sade furstarna till kungen, Vi
ber dig, låt denne man avrättas: ty på
detta vis försvagar han händerna hos de
krigsmän som är kvar i denna stad, och
händerna hos allt folket, genom att tala
sådana ord till dem: ty denne man söker
inte detta folks välfärd, utan *deras*
ofärd.
**welfare: Heb. peace*
5 Då sade kung Zedekiah, Se, han *är* i
er hand: ty kungen *är* inte *han som* kan
göra *något* ting mot er.
6 Då tog de Jeremia, och kastade
honom i Malchiahs, Hammelechs sons,
fängelsehåla, *den* som *fanns* på
fängelsegården: och de släppte ner
Jeremia med rep. Och i fängelsehålan
fanns inget vatten, utan gyttja: så
Jeremia sjönk ner i gyttjan.
**of Hammelech: Or, of the king*
7 När nu etiopiern Ebed-Melech, en av
eunuckerna som var i kungens hus,
hörde att de hade satt Jeremia i
fängelsehålan; kungen då sittande i
Benjaminsporten;
8 *Då* gick Ebed-Melech ut från
kungens hus, och talade till kungen,
sägande,
9 Min herre konungen, dessa män har
gjort ont i allt som de har gjort mot

profeten Jeremia, vilken de har kastat i fängelsehålan; och han kommer snart att dö av hunger på den plats där han är: ty *det finns* inget mer bröd i staden.
**he is like to die: Heb. he will die*
10 Då befallde kungen etiopiern Ebed-Melech, sägande, Tag med dig trettio män härifrån, och hämta upp profeten Jeremia ur fängelsehålan, innan han dör.
**with thee: Heb. in thine hand*
11 Så Ebed-Melech tog männen med sig, och gick in till kungens hus under skattkammaren, och tog gamla trasor och gamla ruttna trasiga kläder därifrån, och sänkte ner dem med rep till Jeremia i fängelsehålan.
12 Och etiopiern Ebed-Melech sade till Jeremia, Lägg nu dessa gamla trasor och ruttna trasiga kläder under dina armhålor nedom repen. Och Jeremia gjorde så.
13 Så de drog upp Jeremia med rep, och tog upp honom ur fängelsehålan: och Jeremia blev kvar på fängelsegården.
14 Sedan sände kung Zedekiah, och hämtade in profeten Jeremia till sig i den tredje ingången som *finns* i HERRENS hus: och kungen sade till Jeremia, Jag kommer fråga dig *om* ett ting; *och* dölj inget från mig.
**third: Or, principal*
15 Då sade Jeremia till Zedekiah, Om jag ska tillkännage *det* för dig, kommer du *då* inte bestämt avrätta mig? Och om jag ska ge dig råd, *då* kommer du *ju* inte lyssna till mig?
16 Så kung Zedekiah svor i hemlighet till Jeremia, sägande, *Så sant* HERREN lever, som gjorde oss denna själ, kommer jag inte avrätta dig, inte heller kommer jag ge dig i dessa mäns hand som söker ditt liv.
17 Då sade Jeremia till Zedekiah, Så säger HERREN, härskarornas Gud, Israels Gud; Sannerligen, om du skall gå ut till Babylons kungs furstar, då skall din själ få leva, och denna stad skall inte brännas med eld; och du skall få leva, och ditt hus:
18 Men om du inte skall gå ut till Babylons kungs furstar, då skall denna stad givas i kaldeernas hand, och de skall bränna den med eld, och du skall inte *kunna* fly undan ur deras hand.
19 Och kung Zedekiah sade till Jeremia, Jag är rädd för de judar som har avfallit till kaldeerna, att de ska lämna över mig i deras hand, och de ska håna mig.
20 Men Jeremia sade, De skall inte lämna över *dig*. Lyd, jag ber dig, HERRENS röst, som jag talar till dig: så det skall gå väl för dig, och *så att* din själ skall leva.
21 Men om du ska vägra att gå ut, *är* detta det ord som HERREN har visat mig:
22 Och, se, alla kvinnor som är kvar i Judah kungs hus *skall* hämtas fram till Babylons kungs furstar, och de *kvinnorna* skall säga, Dina vänner har förlett dig, och har segrat mot dig: dina fötter har sjunkit ner i dyn, *och* de har vänts bort bakåt.
**Thy friends: Heb. men of thy peace*
23 Så de skall hämta ut alla dina hustrur och dina barn till kaldeerna: och du skall inte undkomma ur deras hand, utan skall bli tagen av Babylons kungs

hand: och du skall orsaka denna stad att bli bränd med eld.
thou shalt cause…burnt: Heb. thou shalt burn, etc.
24 Då sade Zedekiah till Jeremia, Låt ingen man få veta dessa ord, och du skall inte dö.
25 Men om furstarna ska få höra att jag har talat med dig, och de ska komma till dig, och ska säga till dig, Tillkännage nu för oss vad du har sagt till kungen, *och* dölj det inte från oss, och vi kommer *då* inte att avrätta dig; också vad kungen sade till dig:
26 Då skall du säga till dem, Jag framförde min vädjan inför kungen, att han inte skulle få mig att återvända till Jonathans hus, till att dö där.
27 Sedan kom alla furstarna till Jeremia, och frågade honom: och han sade till dem efter alla de ord som kungen hade befallt. Så de slutade att tala med honom; ty saken uppfattades inte.
they left off speaking with him: Heb. they were silent from him
28 Så Jeremia var kvar på fängelsegården ända till den dag då Jerusalem intogs: och han var *där* när Jerusalem intogs.

Kapitel 39

1 Jerusalem intas. 4 Zedekiah görs blind och förs till Babylon. 8 Staden blir uppbränd och murarna rivs ner. 9 Folket förs bort i fångenskap. 11 Nebuchadrezzar befaller att de ska behandla Jeremia väl. 15 Guds löfte till Ebed-Melech.

1 I Judah kung Zedekiahs nionde år, i tionde månaden, kom Babylons kung Nebuchadrezzar och hela hans här mot Jerusalem, och de belägrade det.
2 *Och* i Zedekiahs elfte år, i fjärde månaden, *på* månadens nionde *dag*, blev staden nedbruten.
3 Och Babylons kungs alla furstar kom in, och satt i Mellersta porten, *ja* Nergal-Sharezer, Samgar-Nebo, Sarsechim, Rab-Saris, Nergal-Sharezer, Rab-Mag, tillsammans med Babylons kungs alla övriga furstar.
4 Och det skedde, *att* när Judah kung Zedekiah såg dem, och alla krigsmän, då flydde de, och drog ut ur staden om natten, på kungens trädgårds väg, genom porten mellan de två murarna: och han for ut *på* slättens väg.
5 Men kaldeernas här jagade efter dem, och hann ikapp Zedekiah på Jerikos slätter: och när de hade tagit honom, hämtade de upp honom till Nebuchadnezzar, Babylons kung, till Riblah i Hamaths land, där han fällde dom över honom.
gave judgment upon him: Heb. spake with him judgments
6 Sedan dräpte Babylons kung Zedekiahs söner i Riblah inför hans ögon: Babylons kung dräpte också Judahs alla ädlingar.
7 Därtill gjorde han Zedekiahs ögon blinda, och band honom med kedjor, för att föra honom till Babylon.
with chains: Heb. with two brasen chains, or fetters
8 Och kaldeerna brände upp kungens hus, och husen tillhörande folket, med eld, och rev ner Jerusalems murar.
9 Sedan förde Nebuzar-Adan, livgardets överste, iväg in till Babylon återstoden av folket som var kvar i staden som fångar, och *också* de som avföll, som avföll till honom, tillsammans med resten av folket som fanns kvar.

the captain of the guard: Or, chief Marshal. Heb. chief of the executioners or slaughtermen. And so verse 10. 11, etc.
10 Men Nebuzar-Adan, livgardets
överste, lämnade kvar folkets fattiga,
som inte hade något, i Judah land, och
gav dem vid samma tidpunkt vingårdar
och fält.
**at the same time: Heb. in that day*
11 Nu gav Nebuchadrezzar, Babylons
kung, befallning angående Jeremia till
Nebuzar-Adan, livgardets överste,
sägande,
**to: Heb. by the hand of*
12 Tag honom, och se efter honom väl,
och gör honom inget ont; utan gör för
honom såsom han skall säga till dig.
**look well to him: Heb. set thine eyes upon him*
13 Så Nebuzar-Adan, livgardets
överste, sände, och Nebushasban, Rab-
Saris, och Nergal-Sharezer, Rab-Mag,
och Babylons kungs alla furstar;
14 Sände de också, och tog ut Jeremia
från fängelsegården, och överlämnade
honom åt Gedaliah, Ahikams son,
Shaphans son, att han skulle föra hem
honom: så han bodde bland folket.
15 Nu kom HERRENS ord till Jeremia,
medan han var instängd på
fängelsegården, sägande,
16 Gå och tala till Ebed-Melech,
etiopiern, sägande, Så säger
härskarornas HERRE, Israels Gud; Se
jag kommer hämta in mina ord över
denna stad till ont, och inte till gott; och
de skall *fullbordas* inför dig på den
dagen.
17 Men dig kommer jag undsätta på
den dagen, säger HERREN: och du
skall inte givas i handen på de män som
du fruktar för.
18 Ty dig kommer jag sannerligen
undsätta, och du skall inte falla för
svärdet, utan ditt liv skall bli till ett byte
för dig: ty du har satt din tillit till mig,
säger HERREN.

Kapitel 40

1 Nebuzar-Adan släpper Jeremia fri, och han går till Gedaliah. 7 De skingrade judarna samlas till Gedaliah. 13 Johanan avslöjar Ishmaels konspiration, men blir inte trodd.

1 Det ordet som kom till Jeremia från
HERREN, efter att Nebuzar-Adan,
livgardets överste, hade låtit honom gå
från Ramah, när han hade tagit honom,
varande bunden med kedjor, ibland alla
som fördes iväg som fångar från
Jerusalem och Judah, vilka fördes iväg
som fångar till Babylon.
**chains: Or, manacles*
2 Och livgardets överste tog Jeremia,
och sade till honom, HERREN din Gud
har uttalat denna ondska över denna
plats.
3 HERREN har nu hämtat in *det*, och
gjort såsom han har sagt: ty ni har
syndat mot HERREN, och har inte lytt
hans röst, därför har detta ting kommit
över er.
4 Och nu, se, jag löser dig denna dag
från de kedjor som *var* runt din hand.
Om det ska förefalla dig vara gott att
komma med mig in till Babylon, kom;
och jag kommer se efter dig väl: men
om det ska förefalla dig vara illa att
komma med mig in till Babylon, *så* låt
bli: se, hela landet *ligger öppet* inför
dig: dit det förefaller dig gott och
lämpligt att gå, gå dit.
**I will look well unto thee: Heb. I will set mine eye upon thee*
5 Medan han nu ännu inte hade gått

tillbaka, *sade han*, Gå tillbaka till Gedaliah också, Ahikams son, Shafans son, vilken Babylons kung har gjort till styresman över Judah städer, och bo hos honom bland folket: eller gå varhelst det förefaller dig lämpligt att gå. Så livgardets överste gav honom färdkost och en ersättning, och lät honom gå.
6 Då gick Jeremia till Gedaliah, Ahikams son, till Mizpah; och bodde hos honom bland folket som fanns kvar i landet.
7 När nu alla befälhavare över styrkorna som *fanns* på fälten, *ja* de och deras män, hörde att Babylons kung hade gjort Gedaliah, Ahikams son, till styresman i landet, och hade överlämnat honom män, och kvinnor, och barn, och av landets fattiga, av dem som inte fördes iväg som fångar till Babylon;
8 Då kom de till Gedaliah till Mizpah, ja Ishmael, Nethaniahs son, och Johanan och Jonathan, Kareahs söner, och Seraiah, Tanhumeths son, och netofathiten Efais söner, och Jezaniah, en maachathits son, de och deras män.
9 Och Gedaliah, Ahikams son, Shafans son, svor dem och deras män, sägande, Frukta inte att tjäna kaldeerna: bo i landet, och tjäna Babylons kung, och det skall gå er väl.
**to serve: Heb. to stand before. And so verse 10*
10 Angående mig, se, jag kommer bo i Mizpah till att tjäna kaldeerna, vilka kommer komma till oss: men ni, samla ni in vin, och sommarfrukter, och olja, och lägg i era kärl, och bo i era städer som ni har tagit i besittning.
11 När likaså alla de judar som *var* i Moab, och bland ammoniterna, och i Edom, och som *var* i alla länder, hörde att Babylons kung hade lämnat kvar en rest av Judah, och att han hade satt Gedaliah, Ahikams son, Shafans son, över dem;
12 *Då* återvände också alla judar från alla platser dit de hade fördrivits, och kom till Judah land, till Gedaliah, till Mizpah, och samlade in vin och sommarfrukter i väldig mängd.
13 Dessutom kom Johanan, Kareahs son, och alla befälhavarna över de styrkor som *fanns* på fälten, till Gedaliah till Mizpah,
14 Och sade till honom, Du vet väl att Baalis, ammoniternas kung, har sänt Ishmael, Nethaniahs son, för att dräpa dig? Men Gedaliah, Ahikams son, trodde dem inte.
**to slay thee?: Heb. to strike thee in soul?*
15 Sedan talade Johanan, Kareahs son, till Gedaliah i Mizpah i hemlighet, sägande, Låt mig gå, jag ber dig, och jag kommer dräpa Ishmael, Nethaniahs son, och ingen man skall få veta *det*: varför skulle han få dräpa dig, så att alla de judar som har samlats till dig skulle skingras, och kvarlevan i Judah förgås?
16 Men Gedaliah, Ahikams son, sade till Johanan, Kareahs son, Du skall inte göra denna sak: ty du talar falskt om Ishmael.

Kapitel 41

1 Gedaliah, och de män som var med honom, blir svekfullt mördade av Ishmael. Och Ishmael har sedan för avsikt att fly till ammoniterna, med återstoden av folket som fångar. 11 Johanan tar tillbaka fångarna och betänker att fly till Egypten.

1 Nu skedde det i sjunde månaden, *att* Ishmael, Nethaniahs son, Elishamas son, av kunglig börd, och kungens furstar, ja tio män med honom, kom till Gedaliah, Ahikams son, till Mizpah; och där i Mizpah åt de bröd tillsammans.
2 Sedan reste sig Ishmael, Nethaniahs son, och de tio männen som var med honom, och slog Gedaliah, Ahikams son, Shafans son, med svärdet, och dräpte honom, vilken Babylons kung hade gjort till styresman över landet.
3 Ishmael dräpte också alla de judar som var med honom, *ja* med Gedaliah, i Mizpah, och de kaldeer som fanns där, *och* krigsmännen.
4 Och det skedde på den andra dagen efter *att* han hade dräpt Gedaliah, och *då* ingen man kände till *det*,
5 Att det kom vissa från Shechem, från Shiloh, och från Samaria, *ja* åttio män, havande sina skägg avrakade, och sina kläder sönderrivna, och havande skurit sig själva, med offer och rökelse i sin hand, för att föra *dem* till HERRENS hus.
6 Och Ishmael, Nethaniahs son, gick ut från Mizpah för att möta dem, gråtande hela vägen medan han gick: och det skedde, när han mötte dem, *att* han sade till dem, Kom till Gedaliah, Ahikams son.
**weeping all along as he went, Heb. in going and weeping*
7 Och det skedde *så*, när de kom in mitt i staden, att Ishmael, Nethaniahs son, dräpte dem, *och kastade ner dem* mitt in i gropen, han, och de män som *var* med honom.
8 Men *det* fanns tio män bland dem som sade till Ishmael, Dräp oss inte: ty vi har förråd *ute* på åkern, *bestående* av vete, och korn, och olja, och honung. Så han lät bli, och dräpte dem inte bland deras bröder.
9 Den grop i vilken Ishmael nu hade kastat ner alla de männens döda kroppar, vilka han hade dräpt på grund av Gedaliah, *var* den som kung Asa hade gjort av fruktan för Israels kung Baasha: *och* Ishmael, Nethaniahs son, fyllde den med *dem som var* dräpta.
**because of Gedaliah: Or, near Gedaliah: Heb. by the hand or by the side of Gedaliah*
10 Sedan förde Ishmael iväg som fångar återstoden av allt folket som *var* i Mizpah, *ja* kungens döttrar, och allt folket som var kvar i Mizpah, vilka Nebuzaradan, livgardets överste, hade överlämnat åt Gedaliah, Ahikams son: och Ishmael, Nethaniahs son, förde iväg dem som fångar, och gav sig av för att fara över till ammoniterna.
11 Men när Johanan, Kareahs son, och alla befälhavare över de styrkor som *var* med honom, hörde om allt det onda som Ishmael, Nethaniahs son, hade gjort,
12 Då tog de alla männen, och for för att strida mot Ishmael, Nethaniahs son, och fann honom vid de väldiga vattnen som *finns* i Gibeon.
13 Nu skedde det, *att* när allt folket som *var* med Ishmael såg Johanan,

Kareahs son, och alla befälhavare över styrkorna som *var* med honom, då blev de glada.
14 Så allt folket som Ishmael hade fört bort som fångar från Mizpah vände om och vände tillbaka, och gick till Johanan, Kareahs son.
15 Men Ishmael, Nethaniahs son, flydde undan från Johanan med åtta män, och for till ammoniterna.
16 Sedan tog Johanan, Kareahs son, och alla befälhavare över styrkorna som *var* med honom, hela återstoden av folket som han hade vunnit tillbaka från Ishmael, Nethaniahs son, från Mizpah, efter *att* han hade dräpt Gedaliah, Ahikams son, *ja* väldiga krigsmän, och kvinnorna, och barnen, och eunuckerna, vilka han hade hämtat tillbaka från Gibeon:
17 Och de gav sig av, och bodde på Chimhams boplats, som ligger vid Bethlehem, till att fara *bort* för att gå in till Egypten,
18 På grund av kaldeerna: ty de var rädda för dem, eftersom Ishmael, Nethaniahs son, hade dräpt Gedaliah, Ahikams son, vilken Babylons kung gjorde till styresman i landet.

Kapitel 42

1 Johanan vädjar till Jeremia att fråga hos HERREN för folket, och lovar att följa Guds vilja. 7 Jeremia försäkrar honom om trygghet i Judah, 13 och om fullständigt fördärv i Egypten. 19 Han läxar upp dem för deras hyckleri att fråga hos HERREN och lova, utan att sedan fullfölja och hålla. 22 Jeremia kungör deras dom.

1 Sedan närmade sig styrkornas alla befälhavare, och Johanan, Kareahs son, och Jezaniah, Hoshaiahs son, och allt folket från de ringaste ända till de största,
2 Och sade till profeten Jeremia, Låt, vi ber dig, vår vädjan godtas inför dig, och be för oss till HERREN din Gud, *ja* för hela denna kvarleva; (ty vi är kvarlämnade, *blott* ett fåtal utav många, såsom dina ögon *här* ser på oss:)
**Let, we beseech thee, our supplication be accepted before thee: Or, let our supplication fall before thee*
3 Att HERREN din Gud må visa oss den väg på vilken vi må vandra, och det ting som vi må göra.
4 Då sade profeten Jeremia till dem, Jag har hört *er*; se, jag kommer be till HERREN er Gud enligt era ord; och det skall ske, *att* vad än som HERREN skall svara er, *det* kommer jag tillkännage för er; jag kommer inte undanhålla något från er.
5 Då sade de till Jeremia, HERREN vare ett sant och trofast vittne mellan oss, om vi inte skulle göra så, enligt alla ting angående vilka HERREN din Gud skall sända dig till oss.
6 Vare sig *det är* gott, eller vare sig *det är* ont, kommer vi lyda HERRENS, vår Guds, röst, till vilken vi sänder dig; att de må gå oss väl, när vi ska lyda HERRENS, vår Guds, röst.
7 Och det skedde efter tio dagar, att HERRENS ord kom till Jeremia.
8 Då kallade han på Johanan, Kareahs son, och *på* alla befälhavarna över styrkorna som *var* med honom, och *på* allt folket från den minste ända till den störste,
9 Och sade till dem, Så säger HERREN, Israels Gud, till vilken ni sände mig för att framföra er vädjan

inför honom;
10 Om ni alltjämt kommer stanna kvar i detta land, då kommer jag bygga upp er, och inte riva ner *er*, och jag kommer plantera er, och inte rycka upp *er*: ty jag ångrar mig över den ondska som jag har gjort mot er.
11 Var inte rädda för Babylons kung, som ni är rädda för; var inte rädda för honom, säger HERREN: ty jag *är* med er till att rädda er, och till att undsätta er från hans hand.
12 Och jag kommer visa förbarmanden mot er, att han må förbarma sig över er, och få er att återvända till ert eget land.
13 Men om ni säger, Vi kommer inte bo *kvar* i detta land, ej heller lyda HERRENS, er Guds, röst,
14 Sägande, Nej; utan vi kommer gå in till Egyptens land, där vi inte skall se något krig, inte heller höra hornets ljud, ej heller hungra efter bröd; och där kommer vi bo:
15 Och hör nu därför HERRENS ord, ni Judah kvarleva; Så säger härskarornas HERRE, Israels Gud; Om ni helt och hållet ska rikta in era ansikten till att gå in till Egypten, och ska gå för att vistas där;
16 Då skall det ske, *att* svärdet, vilket ni fruktade, skall överfalla er där i Egyptens land, och hungersnöden, som ni var rädda för, skall jaga tätt bakom er där i Egypten; och där skall ni dö.
**shall follow close: Heb. shall cleave after you*
17 Så skall det gå för alla de män som ska rikta in sina ansikten till att gå in till Egypten för att vistas där; de skall dö genom svärdet, genom svälten, och genom farsoten: och ingen av dem skall återstå eller *kunna* fly undan från den ondska som jag kommer hämta in över dem.
**so shall it be with all the men: Heb. so shall all the men be*
18 Ty så säger härskarornas HERRE, Israels Gud; Liksom min vrede och min ilska har blivit utgjuten över Jerusalems invånare; likaså skall min ilska utgjutas över er, när ni skall gå in till Egypten: och ni skall bli till en svordom, och en häpnad, och en förbannelse, och en smälek; och ni skall inte mer se denna plats.
19 HERREN har sagt om er, O ni Judah kvarleva; Gå ni inte in till Egypten: förstå *ni* bestämt att jag denna dag har varnat er.
**admonished you: Heb. testified against you*
20 Ty ni låtsades i era hjärtan, när ni sände mig till HERREN er Gud, sägande, Be för oss till HERREN vår Gud; och enligt allt som HERREN vår Gud skall säga, förkunna så för oss, och vi kommer göra *det*.
**ye dissembled in your hearts: Or, you have used deceit against your souls*
21 Och *nu* har jag denna dag förkunnat *det* för er; men ni har inte lytt HERRENS, er Guds, röst, eller något *ting* angående vilket han har sänt mig till er.
22 Därför skall ni nu veta att ni skall dö genom svärdet, genom svälten, och genom farsoten, på den plats dit ni önskar att fara *och* vistas.

Kapitel 43

1 Johanan misstror Jeremias profetia och anklagar honom falskt. Han för ner Jeremia och andra till Egypten. 8 I en liknelse profeterar Jeremia babyloniernas erövring av Egypten.

1 Och det skedde, *att* när Jeremia hade slutat att tala till allt folket alla de HERRENS, deras Guds, ord, för vilka HERREN deras Gud hade sänt honom till dem, *ja* alla dessa ord,
2 Då talade Azariah, Hoshaiahs son, och Johanan, Kareahs son, och alla de stolta männen, sägande till Jeremiah, Du talar falskt: HERREN vår Gud har inte sänt dig till att säga, Gå inte in till Egypten för att vistas där:
3 Utan Baruch, Neriahs son, eggar upp dig mot oss, för att överlämna oss i kaldeernas hand, att de skulle döda oss, och föra iväg oss som fångar in till Babylon.
4 Så Johanan, Kareahs son, och alla befälhavarna över styrkorna, och allt folket, lydde inte HERRENS röst, att bo *kvar* i Judah land.
5 Utan Johanan, Kareahs son, och alla befälhavare över styrkorna, tog hela Judah kvarleva, som hade återvänt från alla nationer, dit de hade blivit fördrivna, för att bo i Judah land;
6 *Ja* män, och kvinnor, och barn, och kungens döttrar, och varje person som Nebuzaradan, livgardets överste, hade lämnat hos Gedaliah, Ahikams son, Shafans son, och profeten Jeremia, och Baruch, Neriahs son.
7 Så de kom in till Egyptens land: ty de lydde inte HERRENS röst: de kom så *ända* till Tahpanhes.
8 Då kom HERRENS ord till Jeremia i Tahpanhes, sägande,
9 Tag stora stenar i din hand, och göm dem i leran vid tegelugnen, som *ligger* vid ingången till faraos hus i Tahpanhes, inför ögonen på Judah män;
10 Och säg till dem, Så säger härskarornas HERRE, Israels Gud; Se, jag kommer sända och ta Babylons kung Nebuchadrezzar, min tjänare, och kommer ställa upp hans tron på dessa stenar som jag har gömt; och han skall breda ut sin kungliga paviljong över dem.
11 Och när han kommer, skall han slå Egyptens land, *och överlämna* sådana *som är* för döden åt döden; och sådana *som är* för fångenskap åt fångenskap; och sådana *som är* för svärdet åt svärdet.
12 Jag kommer tända en eld i husen som tillhör Egyptens gudar; och han skall bränna dem, och föra iväg dem som fångar: och han skall svepa om sig Egyptens land, såsom en herde sätter på sig sin klädnad; och han skall gå ut därifrån i frid.
13 Han skall också slå sönder Beth-Shemeshs bilder, som *finns* i Egyptens land; och egyptiernas gudars hus skall han bränna med eld.

**images: Heb. statues, or standing images*
**Bethshemesh: Or, The house of the Sun*

Kapitel 44

1 Jeremia åskådliggör Judahs förödelse på grund av deras avgudadyrkan. 11 Han profeterar deras undergång vilka utför avgudadyrkan i Egypten. 15 Judarnas trotsighet. 20 Jeremia hotar dem. 29 Ger dem ett tecken och profeterar Egyptens undergång.

1 Det ordet som kom till Jeremia beträffande alla de judar som bor i Egyptens land, som bor i Migdol, och i Tahpanhes, och i Nof, och i landet Pathros, sägande,
2 Så säger härskarornas HERRE, Israels Gud; Ni har sett all den ondska som jag har hämtat in över Jerusalem, och över alla Judah städer; och, se, de *är* denna dag en förödelse, och ingen man bor i dem,
3 På grund av deras ogudaktighet som de har utfört så att provocera mig till vrede, i *det* att de gick för att tända rökelse, *och* för att tjäna andra gudar, som de inte kände, *varken* de, ni, eller era fäder.
4 Ändock sände jag till er alla mina tjänare profeterna, stigande upp tidigt och sändande *dem*, sägande, O, gör inte detta vidriga ting som jag hatar.
5 Men de lyssnade inte, ej heller böjde *de* fram sitt öra till att vända från sin ogudaktighet, till att inte tända någon rökelse åt andra gudar.
6 Därför blev min ilska och min vrede utgjuten, och upptändes i Judah städer och på Jerusalems gator; och de är förödda *och* ödelagda, såsom i denna dag.
7 Därför säger nu HERREN, härskarornas Gud, Israels Gud, så; Varför begår ni *denna* stora ondska mot era själar, till att hugga av man och kvinna ifrån er, barn och spädbarn, ifrån Judah, till att inte lämna kvar någon av er att återstå;
**out of Judah: Heb. out of the midst of Judah*
8 I att ni provocerar mig till vrede med era händers verk, tändande rökelse åt andra gudar i Egyptens land, dit ni har gått för att bo, att ni skulle hugga av er själva, och att ni skulle bli till en förbannelse och en smälek bland alla nationer på jorden?
9 Har ni glömt bort era fäders ogudaktighet, och Judah kungars ogudaktighet, och deras hustrurs ogudaktighet, och er egen ogudaktighet, och era hustrurs ogudaktighet, som de har utfört i Judah land, och på Jerusalems gator?
**wickedness: Heb. wickednesses, or, punishments etc.*
10 De har inte blivit ödmjukade *ända* till denna dag, ej heller har de fruktat, eller vandrat i min lag, eller i mina stadgar, som jag ställde fram inför er och inför era fäder.
**humbled: Heb. contrite*
11 Därför säger härskarornas HERRE, Israels Gud, så här; Se, jag kommer rikta mitt ansikte mot er till ondska, och till att hugga av hela Judah.
12 Och jag kommer ta Judah kvarleva, som har riktat in sina ansikten att gå in till Egyptens land för att vistas där, och de skall utplånas allihopa, *och* falla i Egyptens land; *ja* de skall utplånas genom svärdet *och* genom hungersnöden: de skall dö, från den minste ända till den störste, genom svärdet och genom svälten: och de skall bli till en svordom, *och* en häpnad, och en förbannelse, och en smälek.
13 Ty jag kommer straffa dem som bor i Egyptens land, såsom jag har straffat

Jerusalem, genom svärdet, genom hungersnöden, och genom farsoten:
14 Så att ingen av Judah kvarleva, som har gått in till Egyptens land för att vistas där, skall undfly eller återstå, att de *inte* skulle återvända in till Judah land, vilket *land* de har en önskan om att återvända till, för att bo där: ty ingen skall återvända förutom sådana som skall fly.
**have a desire: Heb. lift up their soul*
15 Sedan svarade alla de männen Jeremia, vilka visste om att deras hustrur hade tänt rökelse åt andra gudar, och alla kvinnorna som stod där, en stor folksamling, ja allt folket som bodde i Egyptens land, i Pathros, sägande,
16 *Angående* det ordet som du har talat till oss i HERRENS namn, kommer vi inte *att* lyssna till dig.
17 Utan vi kommer minsann göra vad som än går ut ur vår egen mun, att tända rökelse åt himlens drottning, och att utgjuta drickoffer åt henne, såsom vi har gjort, vi, och våra fäder, våra kungar, och våra furstar, i Judah städer, och på Jerusalems gator: ty då hade vi gott om mat, och *det* gick *oss* väl, och *vi* såg ingen ondska.
**queen of heaven: Or, frame of heaven*
**vitailes: Heb. bread*
18 Men ända sedan vi slutade med att tända rökelse åt himlens drottning, och att utgjuta drickoffer till henne, har vi lidit brist på alla *ting*, och har blivit utplånade genom svärdet och genom hungersnöden.
19 Och när vi tände rökelse åt himlens drottning, och utgöt drickoffer till henne, gjorde vi *då* offerkakor åt henne för att tillbe henne, och utgöt drickoffer åt henne, utan våra män?
**men: Or, husbands*
20 Då sade Jeremia till allt folket, till de män, och till de kvinnor, och till allt folket som hade gett honom *det* svaret, sägande,
21 Den rökelsen som ni tände i Judah städer, och på Jerusalems gator, ni, och era fäder, era kungar, och era furstar, och landets folk, kom inte HERREN ihåg dem, och trädde det *inte* in i hans sinne?
22 Så att HERREN inte längre kunde stå ut, på grund av ondskan i era handlingar, *och* på grund av de styggelser som ni har utfört; därför är ert land en förödelse, och en häpnad, och en förbannelse, utan en *enda* invånare, såsom i denna dag.
23 Eftersom ni har tänt rökelse, och eftersom ni har syndat mot HERREN, och inte har lytt HERRENS röst, ej heller vandrat i hans lag, eller i hans stadgar, eller i hans vittnesmål; därför har denna ondska skett mot er, såsom i denna dag.
24 Därtill sade Jeremia till allt folket, och till alla kvinnorna, Hör HERRENS ord, hela Judah som *är* i Egyptens land:
25 Så säger härskarornas HERRE, Israels Gud, sägande; Ni och era hustrur har båda talat med era munnar, och fullbordat med er hand, sägande, Vi kommer minsann fullfölja våra löften som vi har lovat, att tända rökelse åt himlens drottning, och att utgjuta drickoffer till henne: ni kommer minsann genomföra era löften, och minsann fullfölja era löften.

26 Hör ni därför HERRENS ord, hela
Judah som bor i Egyptens land; Se, jag
har svurit vid mitt väldiga namn, säger
HERREN, att mitt namn inte mer skall
bli nämnt i någon mans mun som tillhör
Judah i hela Egyptens land, sägande,
Herren GUD lever. *Ord 1:24, Upp 3:7*
27 Se, jag kommer vaka över dem till
ondska, och inte till det goda: och alla
Judah män som *är* i Egyptens land skall
utplånas genom svärdet och genom
hungersnöden, tills det är slut med dem.
28 Ändock skall ett litet antal som ska
undfly svärdet vända tillbaka ut ur
Egyptens land in till Judah land, och
hela Judah kvarleva, som har gått in till
Egyptens land för att vistas där, skall få
veta vems ord *som* skall stå fast, mitt,
eller deras.
**mine or theirs: Heb. from me or from them*
29 Och detta *skall vara* ett tecken för
er, säger HERREN, att jag kommer
straffa er på denna plats, att ni må veta
att mina ord sannerligen skall stå fast
emot er till ondska:
30 Så säger HERREN; Se, jag kommer
ge Farao-Hofra, Egyptens kung, i hans
fiendes hand, och i deras hand som
söker hans liv; såsom jag gav Zedekiah,
Judah kung, i Babylons kung
Nebuchadrezzars hand, hans fiende,
och vilken sökte hans liv.

Kapitel 45

1 Baruch bestört. 4 Jeremia instruerar och tröstar honom.

1 Det ordet som profeten Jeremia talade
till Baruch, Neriahs son, när han hade
skrivit dessa ord i en bok från Jeremias
mun, under Jehoiakims fjärde år,
Josiahs son, Judah kung, sägande,
2 Så säger HERREN, Israels Gud, till
dig, O Baruch;
3 Du sade, Ve mig nu! Ty HERREN
har lagt till förtvivlan till min sorg; jag
försmäktade i mitt suckande, och jag
finner ingen vila.
4 Så här skall du säga till honom, Så
säger HERREN; Se, *det* som jag har
byggt kommer jag riva ner, och det som
jag har planterat kommer jag rycka upp,
ja hela detta land.
5 Och söker du stora ting för dig själv?
Sök *dem* inte: ty, se, jag kommer hämta
in ondska över allt kött, säger
HERREN: men jag kommer ge dig ditt
liv som ett byte åt *dig* på alla platser dit
du ska bege dig.

Kapitel 46

1 Jeremia profeterar omstörtningen av faraos här vid Eufrat, 13 och Nebuchadrezzars erövring av Egypten. 27 Han tröstar Jakob under deras tuktan.

1 HERRENS ord som kom till profeten
Jeremia mot hedningarna;
2 Mot Egypten, mot Egyptens kung
Farao-Nechos här, vilken var vid floden
Eufrat i Karchemish, vilken Babylons
kung Nebuchadrezzar slog i Jehoiakims
fjärde år, Josiahs son, Judah kung.
3 Bered ni skärm och sköld, och ryck
fram till strid.
4 Sela på hästarna; och stig upp, ni
ryttare, och ställ upp er med hjälmarna
på; polera spjuten, *och* sätt på
brynjorna.
5 Varför har jag sett dem bli bestörta
och vändas iväg tillbaka? Och deras
hjältar är nerslagna, och har flytt
brådstörtat, och *de* tittar inte bakåt: *ty*

fruktan *rådde* runtomkring *överallt*,
säger HERREN.
**beaten down: Heb. broken in pieces*
**fled apace: Heb. fled a flight*
6 Låt inte den kvicke fly iväg, *låt* inte
heller hjälten komma undan; de skall
snubbla, och falla åt norr vid floden
Eufrat.
7 Vem *är* denne *som* kommer upp
såsom en flod, vars vatten forsar som
flodernas?
8 Egypten stiger upp såsom en flod,
och *hans* vatten forsar som flodernas;
och han säger, jag kommer gå upp, *och*
kommer täcka jorden; jag kommer
förgöra staden och dess invånare.
9 Kom upp, ni hästar; och rasa *fram*, ni
vagnar; och låt de väldiga männen
komma fram; etiopierna och libyerna,
som hanterar skölden; och ludeerna,
som hanterar *och* spänner bågen.
**Ethiopians: Heb. Cush*
**Lybians: Heb. Put*
10 Ty detta är Herrens, härskarornas
GUDS, dag, en hämndens dag, att han
må hämnas på sina motståndare: och
svärdet skall sluka, och det skall mättas
och göras berusat av deras blod: ty
Herren härskarornas GUD har *ordnat*
ett slaktoffer i nordlandet vid floden
Eufrat.
11 Gå upp in till Gilead, och tag
balsam, O *du* jungfru, dotter Egypten:
förgäves skall du använda många
mediciner; *ty* du skall inte bli botad.
**not be cured: Heb. no cure shall be unto thee*
12 Nationerna har hört om din skam,
och ditt rop har fyllt landet: ty den
mäktige mannen har snubblat på den
mäktige, *och* tillsammans har de båda
fallit.
13 Det ordet som HERREN talade till
profeten Jeremia, hur Babylons kung
Nebuchadrezzar skulle komma *och* slå
Egyptens land.
14 Förkunna ni i Egypten, och kungör i
Migdol, och tillkännage i Nof och i
Tahpanhes: säg ni, Ställ upp dig, och
bered dig; ty svärdet skall frossa runt
omkring dig.
15 Varför har dina tappra *män* blivit
bortsvepta? De stod inte emot, ty
HERREN drev bort dem.
16 Han fick många att falla, ja, den ene
föll över den andre: och de sade, Upp,
och låt oss fara tillbaka till vårt eget
folk, och till vårt hemland, *bort* ifrån
det förtryckande svärdet.
**he made many to fall: Heb. multiplied the faller*
17 De ropade där, Egyptens kung farao
är blott ett oväsen; han har gått över
den bestämda tiden.
18 *Så sant* jag lever, säger Kungen,
vars namn *är* härskarornas HERRE, Så
sant som Tabor *ligger* bland bergen,
och som Karmel ligger vid havet, *lika
sant* skall han komma.
19 O du dotter boende i Egypten, gör
dig redo för att gå i fångenskap: ty Nof
skall bli ödelagt och förött utan en *enda*
invånare.
**furnish thyself to go into captivity: Heb. make thee
instruments of captivity*
20 Egypten *är som* en väldigt skön
kviga, *men* undergång kommer; den
kommer från norr.
21 Hennes lejda män *finns* också mitt
ibland henne såsom gödda oxar; ty de
har också vänts tillbaka, *och* har
tillsammans flytt iväg: de stod inte
emot, ty deras olycksdag hade kommit
till dem, *och* tiden för deras

hemsökelse.
*fatted bullocks: Heb. bullocks of the stall
22 Dess röst skall gå *ut* som en orm; ty de skall marschera med en här, och komma mot henne med yxor, såsom skogshuggare.
23 De skall hugga ner hennes skog, säger HERREN, fastän den inte kan utforskas; ty de är fler än gräshopporna, och *är* oräkneliga.
24 Dotter Egypten skall förbryllas; hon skall överlämnas i handen på folket från norr.
25 Härskarornas HERRE, Israels Gud, säger; Se, jag kommer straffa den stora skaran tillhörande No, och farao, och Egypten, med dess gudar, och dess kungar; också farao, och *alla* dem som litar till honom:
*multitude: Or, nourisher, Heb. Amon
26 Och jag kommer överlämna dem i deras hand som söker deras liv, och i Babylons kung Nebuchadrezzars hand, och i hans tjänares hand: och efteråt skall det bli bebott, såsom i forna dagar, säger HERREN.
27 Men frukta du inte, O min tjänare Jakob, och bli inte bestört, O Israel: ty, se, jag kommer rädda dig från fjärran, och din säd från deras fångenskaps land; och Jakob skall återvända, och få lugn och ro, och ingen skall skrämma *honom*.
28 Frukta du inte, O Jakob min tjänare, säger HERREN: ty jag *är* med dig; ty jag kommer fullständigt göra slut på alla de nationer dit jag har fördrivit dig, men jag kommer inte fullständigt göra slut på dig, utan tukta dig i rätt mått; dock kommer jag inte lämna dig helt ostraffad.
*yet will I not leave thee: Or, not utterly cut thee off

Kapitel 47

Filisteernas förgörelse.

1 HERRENS ord som kom till profeten Jeremia mot filisteerna, innan farao slog Gaza.
*Gaza: Heb. Azzah
2 Så säger HERREN; Se, vatten stiger upp från norr, och skall bli till en översvämmande flod, och skall översvämma landet, och allt som finns i det; staden, och dem som bor i den: då skall männen ropa, och landets alla invånare skall yla.
*all that is therein: Heb. the fulness thereof
3 Vid ljudet av hans starka *hästars* hovslag, vid dånet av hans vagnar, *och vid* bullret av hans hjul, skall fäderna inte se sig om efter *sina* barn på grund av *sina* händers kraftlöshet;
4 På grund av den dagen som kommer till att fördärva alla filisteer, *och* till att hugga av från Tyrus och Zidon varje hjälpare som finns kvar: ty HERREN kommer fördärva filisteerna, landet Kaftors återstod.
*the country: Heb. the isle
5 Skallighet har kommit över Gaza; Ashkelon är avhugget *tillsammans med* kvarlevan i deras dal: hur länge kommer du skära dig själv?
6 O du HERRENS svärd, hur länge *skall det dröja* innan du blir tyst? Drag dig in i din skida, vila, och var stilla.
*put up thyself: Heb. gather thyself
7 Hur kan det vara tyst, då HERREN har gett det en befallning mot Ashkelon, och mot havskusten? Där har han bestämt det.

*how can it be: Heb. how canst thou?

Kapitel 48

1 Moabs dom, 7 för deras stolthet, 11 för deras trygghet och sorglöshet, 14 för deras förtröstan till det köttsliga, 26 och för deras förakt av Gud och hans folk. 47 Moabs återställande.

1 Mot Moab säger härskarornas HERRE, Israels Gud, så här; Ve över Nebo! Ty det är fördärvat: Kiriathaim är förbryllat *och* intaget: Misgab är förbryllat och förfärat.
*Misgab: Or, the high place
2 Lovprisning av Moab *skall* inte mer *ske*: i Heshbon har de planerat ondska mot det; kom, och låt oss hugga av det ifrån *att vara* en nation. Också du skall huggas ner, O Madmen; svärdet skall förfölja dig.
*cut down: Or, be brought to silence
*pursue thee: Heb. go after thee
3 En skrikande röst *skall höras* från Horonaim, plundring och stor förstörelse.
4 Moab är förstört; hennes små *barn* har fått ett skrik att bli hört.
5 Ty på stigningen till Luhith skall gråtande ständigt stiga upp; ty på sluttningen till Horonaim har fienden hört ett skrik över förstörelsen.
*continual weeping: Heb. weeping with weeping
6 Fly, rädda era liv, och var som slätten i vildmarken.
*heath: Or, a naked tree
7 Ty eftersom du har litat till dina gärningar och till dina skatter, skall du också bli tagen: och Chemosh skall gå ut in i fångenskap tillsammans *med* hans präster och hans furstar.
13, 46, 1 Ku 11:7, Jes 16:12
8 Och förhärjaren skall komma över varje stad, och ingen stad skall undkomma: också dalen skall förgöras, och slätten skall förstöras, såsom HERREN har talat.
9 Ge vingar åt Moab, att det må fly och komma undan: ty dess städer skall bli ödelagda, utan någon att bo i dem.
10 Förbannad *vare* han som utför HERRENS verk bedrägligt, och förbannad *vare* han som håller tillbaka sitt svärd från blod.
*deceitfully: Or, negligently
11 Moab har levt i trygghet ifrån sin ungdom, och han har legat i ro på sin drägg, och har inte blivit tömd från kärl till kärl, inte heller har han gått i fångenskap: därför blev hans smak kvar i honom, och hans lukt har inte förändrats.
*remained: Heb. stood
12 Därför, se, de dagarna kommer, säger HERREN, att jag kommer sända vandringsmän till honom, som skall få honom att vandra runt, och *som* skall tömma hans kärl, och slå sönder deras flaskor.
13 Och Moab skall skämmas över Chemosh, såsom Israels hus skämdes över sin förtröstan Beth-El. *7, 46*
14 Hur *kan* ni säga, Vi *är* mäktiga och starka män *beredda* för kriget?
15 Moab är fördärvat, och har gått upp *ur* sina städer, och hans utvalda unga män har gått ner till slakten, säger Kungen, vars namn *är* härskarornas HERRE.
*his chosen: Heb. the choice of
16 Moabs sammanbrott *ligger* nära till att komma, och hans hemsökelse skyndar med hast.
17 Alla ni som är omkring honom, sörj honom; och alla ni som känner hans

namn, säg, Hur sönderbruten är *inte* den starka spiran, *och* den härliga staven!
18 Du dotter som bebor Dibon, kom ner från *din* härlighet, och sitt i törst; ty Moabs förhärjare skall komma över dig, *och* han skall förgöra dina fästen.
19 O *du* invånare i Aroer, ställ dig vid vägen, och spana; fråga honom som flyr, och hon som rymmer iväg, *och* säg, Vad *är det som* händer?
**inhabitant: Heb. inhabitress*
20 Moab är förbryllat; ty det är nerbrutet: yla och skrik; berätta det ni i Arnon, att Moab är fördärvat,
21 Och dom har kommit över slättlandet; över Holon, och över Jahazah, och över Mefaath,
22 Och över Dibon, och över Nebo, och över Beth-Diblathaim,
23 Och över Kiriathaim, och över Beth-Gamul, och över Beth-Meon,
24 Och över Kerioth, och över Bozrah, och över alla *andra* städer i Moabs land, långt borta eller nära.
25 Moabs horn är avhugget, och hans arm är sönderbruten, säger HERREN.
26 Gör ni honom drucken: ty han förhävde *sig* mot HERREN: Moab skall också vältra sig i sin spya, och han skall också bli till åtlöje.
27 Ty var inte Israel *till* åtlöje för dig? Blev han funnen bland tjuvar? Ty ända sedan du talade om honom, hoppade du av glädje.
**skippedst for joy: Or, movedst thyself*
28 O ni som bor i Moab, lämna städerna, och bosätt er i klippan *istället*, och bli som duvan *som* bygger sitt näste på sidorna av hålets gap.
29 Vi har hört om Moabs stolthet, (han är stolt i övermått) *om* hans högmod, och hans arrogans, och hans stolthet, och hans hjärtas högfärdighet.
42, Jes 16:6, Zef 2:9
30 Jag vet om hans vrede, säger HERREN; men *det skall* inte *bli* så; hans lögner skall inte påverka *det* så.
**his lies shall not so affect it: Or, those on whom he stayeth (Heb. his bars) do not right*
31 Därför kommer jag yla över Moab, och jag kommer skrika ut för hela Moab; *mitt hjärta* skall sörja över Kir-Heres män.
32 O *du* Sibmahs vinstock, jag kommer gråta över dig med Jazers gråtande: dina plantor har korsat havet, de når *ända* till Jazers hav: förhärjaren har fallit *in* över dina sommarfrukter och över din skörd. *Jes 16:9*
33 Och fröjd och glädje har tagits bort från det bördiga fältet; och jag har fått vinet att sina från vinpressarna: ingen skall trampa under rop; *deras* rop *skall* inte *vara* några rop.
34 Från Heshbons rop *ända* till Elealeh, *och ända* till Jahaz, har de höjt sin röst, från Zoar *ända* till Horonaim, *såsom* en treårig kviga: ty också Nimrims vatten skall förödas.
**desolate: Heb. desolations*
35 Därtill kommer jag få honom att upphöra i Moab, säger HERREN, vilken offrar på de höga platserna, och honom som tänder rökelse åt sina gudar.
36 Därför skall mitt hjärta låta för Moab såsom flöjter, och mitt hjärta skall låta som flöjter för Kirheres män: ty de rikedomar *som* han har skaffat sig är förlorade.

37 Ty varje huvud *skall vara* skalligt,
och varje skägg avklippt: på alla händer
skall finnas ristningar, och runt
länderna säcktyg.
**clipped: Heb. diminished*
38 Veklagan *skall* råda uppe på alla
hustak i Moab, och på dess gator: ty jag
har krossat Moab likt ett kärl som *man*
inte *finner* något behag till, säger
HERREN.
39 De skall yla, *sägande*, Hur nerbrutet
är det *inte*! Hur har Moab vänt ryggen
till med skam! Så skall Moab bli till ett
åtlöje och till en förfäran för alla dem
omkring honom.
**back: Heb. neck*
40 Ty så säger HERREN; Se, han skall
flyga som en örn, och skall breda ut
sina vingar över Moab.
41 Kerioth är intaget, och fästena har
blivit överrumplade, och de mäktiga
männens hjärtan i Moab skall på den
dagen vara som en kvinnas hjärta i
barnsnöd.
**Kerioth: Or, the cities*
42 Och Moab skall förgöras från *att*
vara ett folk, ty han har förhävt *sig* mot
HERREN. *29*
43 Fruktan, och gropen, och snaran,
skall komma över dig, O *du* invånare i
Moab, säger HERREN.
44 Han som flyr från skräcken skall
falla ner i gropen; och han som tar sig
upp ur gropen skall fångas i snaran: ty
jag kommer hämta in över det, *ja* över
Moab, deras hemsökelses år, säger
HERREN.
45 De som flydde stod under Heshbons
skugga på grund av styrkan: men en eld
skall komma ut från Heshbon, och en
låga mitt ifrån Sihon, och skall förtära
Moabs hörn, och de stormandes hjässa.
**tumultuous ones: Heb. children of noise*
46 Ve vare över dig, O Moab!
Chemosh folk förgås: ty dina söner har
tagits till fånga, och dina döttrar *har*
tagits till fånga. *7, 13*
**captives: Heb. in captivity*
47 Ändock kommer jag vända tillbaka
Moabs fångenskap i de senare dagarna,
säger HERREN. Så här långt *sträcker*
sig Moabs dom.

Kapitel 49

1 Ammoniternas dom. 6 Deras återställande. 7 Edoms dom. 23 Damaskus dom. 28 Kedars dom. 30 Hazors dom. 34 Elams dom. 39 Elams återställande.

1 Beträffande ammoniterna, säger
HERREN så här; Har Israel inga söner?
Har han ingen arvinge? Varför ärver *då*
deras kung Gad, och hans folk bor i
dess städer?
**Concerning: Or, against*
**their king: Or, Melcom*
2 Därför, se, de dagarna kommer, säger
HERREN, att jag kommer få ett
krigslarm att höras i ammoniternas
Rabbah; och det skall bli till en öde
*grus*hög, och hennes döttrar skall
brännas upp med eld: då skall Israel bli
arvinge till dem som var hans arvingar,
säger HERREN.
3 Yla, O Heshbon, ty Ai är förhärjat:
skrik, ni Rabbahs döttrar, omgjorda er
med säcktyg; klaga, och spring hit och
dit vid hägnaderna; ty deras kung skall
gå i fångenskap, *och* hans präster och
hans furstar tillsammans.
**their king: Or, Melcom*
4 Varför berömmer du dig över dalarna,
din flödande dal, O *du* avfälliga dotter?
Som litar till sina rikedomar, *sägande*,

Vem skall *kunna* komma åt mig?
**thy flowing valley: Or, thy valley floweth away*
5 Se, jag kommer hämta in en förfäran
över dig, säger Herren härskarornas
GUD, ifrån alla de som är kring dig;
och ni skall var man drivas ut rakt ut;
och ingen skall samla in honom som
irrar bort.
6 Och därefter kommer jag vända
tillbaka Ammons barns fångenskap,
säger HERREN.
7 Beträffande Edom, säger
härskarornas HERRE så här; *Finns* inte
längre visdom i Teman? Har rådslutet
gått förlorat från de förståndiga? Har
deras visdom försvunnit?
8 Fly ni, vänd om, vistas djupt nere, O
ni Dedans invånare; ty jag kommer
hämta in Esaus sammanbrott över
honom, den tid *då* jag kommer besöka
honom.
**turn back: Or, they are turned back*
9 Om druvbärgare ska komma till dig,
skulle de *då* inte lämna kvar *något till
en* efterskörd? *Och* om tjuvar *ska
komma* om natten, kommer de förstöra
tills de har *fått* nog.
**till they have enough: Heb. their sufficiency*
10 Men jag har gjort Esau naken, jag
har avslöjat hans hemliga platser, och
han skall inte kunna gömma sig: hans
säd är fördärvad, och hans bröder, och
hans grannar, och han *finns* inte *till*.
11 Lämna dina faderlösa barn, jag
kommer hålla *dem* vid liv; och låt dina
änkor lita till mig.
12 Ty så säger HERREN; Se, de vars
dom inte *var* att dricka av den bägaren
har sannerligen druckit; och *skulle* du
vara han *som* helt och hållet skall
lämnas ostraffad? Du skall inte lämnas
ostraffad, utan du skall minsann dricka
av den.
13 Ty jag har svurit vid mig själv, säger
HERREN, att Bozrah skall bli en
förödelse, en smälek, en ödemark, och
en förbannelse; och alla dess städer
skall bli permanenta ödemarker.
14 Jag har hört ett rykte från HERREN,
och en ambassadör är sänd till
hedningarna, *sägande*, Samla ihop er,
och kom mot henne, och stig upp till
striden.
15 Ty, se, jag kommer göra dig ringa
bland hedningarna, *och* föraktad bland
människor.
16 Din förskräcklighet har bedragit dig,
och ditt hjärtas stolthet, O du som bor i
bergsklyftorna, som håller bergshöjden:
även om du skulle bygga ditt näste så
högt som örnen, kommer jag ändå ta
ner dig därifrån, säger HERREN.
17 Också Edom skall bli en förödelse:
var och en som går förbi det skall
häpnas, och skall väsa över alla dess
plågor.
18 Såsom i omstörtningen av Sodom
och Gomorrah och deras *grann*städer,
säger HERREN, skall ingen man bo
kvar där, inte heller skall en *enda*
människoson bo i det.
19 Se, han skall stiga upp likt ett lejon
från Jordans svällande mot de starkas
boning: men jag kommer få honom *att*
plötsligt springa iväg från henne: och
vem *är* en utvald *man*, *som* jag må sätta
över henne? Ty vem *är* mig lik? Och
vem skall fastställa tiden åt mig? Och
vem *är* den herden som skall *kunna* stå
inför mig?
**appoint me: Or, convent me in judgment*

20 Hör därför HERRENS rådslut, som
han har bestämt mot Edom; och hans
avsikter, som han har planerat mot
Temans invånare: Sannerligen skall
flockens minsta dra ut dem: han skall
sannerligen ödelägga deras boningar
hos dem.
21 Jorden förflyttas vid ljudet av deras
fall, vid skriket hördes ljudet av det i
Röda havet.
**red sea: Heb. weedy Sea*
22 Se, han skall komma upp och flyga
som örnen, och breda ut sina vingar
över Bozrah: och på den dagen skall
hjärtat hos Edoms mäktiga män bli
såsom hjärtat hos en kvinna i sina
födslovåndor.
23 Beträffande Damaskus. Hamath är
förbryllat, och Arpad: ty de har hört
dåliga nyheter: de är ängsliga till
hjärtat; *det råder* sorg på havet; det kan
inte stilla sig.
**fainthearted: Heb. melted*
**on the sea: Or, as on the sea*
24 Damaskus har blivit kraftlös, *och*
vänder sig om för att fly, och fruktan
har greppat tag om *henne*: ångest och
sorger har fångat henne, såsom en
kvinna i barnsnöd.
25 Hur *kan* den beprisade staden inte
finnas kvar, min glädjes stad!
26 Därför skall hennes unga män falla
på hennes gator, och alla krigsmän skall
huggas av på den dagen, säger
härskarornas HERRE.
27 Och jag kommer tända en eld på
Damaskus mur, och den skall förtära
Ben-Hadads palats.
28 Beträffande Kedar, och beträffande
Hazors riken, som Babylons kung
Nebuchadrezzar skall slå, säger
HERREN så här; Stå ni upp, gå upp till
Kedar, och skövla männen från öster.
29 Deras tält och deras hjordar skall de
ta bort: deras skynken skall de ta åt sig
själva, och alla deras kärl, och deras
kameler; och de skall ropa till dem,
Fasa från varje håll.
30 Fly, tag er långt bort, vistas djupt
nere, O ni Hazors invånare, säger
HERREN; ty Nebuchadrezzar,
Babylons kung, har rådgjort mot er, och
har tänkt ut en plan mot er.
**get you far off: Heb. flit greatly*
31 Stå upp, tag er upp till den rika
nationen, som bor *där* utan bekymmer,
säger HERREN, som varken har portar
eller bommar, *som* bor *där* ensam.
**wealthy: Or, that is at ease*
32 Och deras kameler skall bli ett byte,
och deras många boskap ett rov: och
jag kommer skingra dem åt alla
väderstreck *som är* i de yttersta hörnen;
och jag kommer hämta in deras
katastrof från alla dess sidor, säger
HERREN.
**utmost corners: Heb. cut off into corners, or that have the corners of their hair pulled*
33 Och Hazor skall bli en boplats för
drakar, *och* en förödelse för evigt:
ingen man skall bo där, ej heller *skall
någon enda* människoson vistas däri.
34 HERRENS ord som kom till
profeten Jeremia mot Elam i början av
Judah kung Zedekiahs styre, sägande,
35 Så säger härskarornas HERRE; Se,
jag kommer bryta sönder Elams båge,
deras främsta makt.
36 Och över Elam kommer jag hämta
in de fyra vindarna från himlens fyra
hörn, och kommer skingra dem åt alla
väderstreck; och det skall inte finnas

någon nation dit de fördrivna från Elam inte skall komma.
37 Ty jag kommer få Elam att förfäras inför sina fiender, och inför dem som söker deras liv: och jag kommer hämta in ondska över dem, *ja* min rasande vrede, säger HERREN; och jag kommer sända svärdet efter dem, tills jag har utplånat dem:
38 Och jag kommer sätta min tron i Elam, och kommer förgöra kungen och furstarna därifrån, säger HERREN.
39 Men det skall ske i de senare dagarna, *att* jag kommer vända tillbaka Elams fångenskap, säger HERREN.

Kapitel 50

1, 9, 21, 35 Babylons dom.
4, 17, 33 Israels återlösning.

1 Det ordet som HERREN talade mot Babylon *och* mot kaldeernas land genom profeten Jeremia.
**by Jeremiah: Heb. by the hand of Jeremiah*
2 Förkunna ni bland nationerna, och kungör, och res upp ett baner; kungör, *och* dölj *det* inte: säg, Babylon är intaget, Bel är förbryllat, Merodach är sönderkrossat; hennes avgudar är förbryllade, hennes avbilder är sönderkrossade.
**set up: Heb. lift up*
3 Ty från norr kommer det upp en nation mot henne, som skall göra hennes land ödelagt, och ingen skall bo i det: de skall försvinna, de skall ge sig av, både människa och djur. *Jes 13:5*
4 I de dagarna, och vid den tiden, säger HERREN, skall Israels barn komma, de och Judah barn tillsammans, gående och gråtande: de skall gå, och söka HERREN sin Gud.
5 De skall fråga efter vägen till Zion med sina ansikten *vända* ditåt, *sägande*, Kom, och låt oss sluta oss till HERREN i ett beständigt förbund *som* inte skall glömmas bort.
6 Mitt folk har varit förlorade får: deras herdar har fått dem att gå vilse, de har vänt iväg dem *på* bergen: de har gått från berg till höjd, de har glömt bort sin viloplats. *Mat 9:36*
**resting place: Heb. place to lie down in*
7 Alla som fann dem har slukat dem: och deras motståndare sade, Vi överträder inte, ty de har syndat mot HERREN, rättvisans boning, ja HERREN, deras fäders hopp.
8 Förflytta *er* mitt ifrån Babylon, och gå ut ur kaldeernas land, och var som bockarna framför hjordarna.
9 Ty, se, jag kommer uppväcka, och få att komma upp mot Babylon, en samling av stora nationer från nordlandet: och de skall ställa upp sig i stridsordning mot henne; därifrån skall hon intas: deras pilar *skall vara* som från en skicklig hjälte; ingen skall vända tillbaka utan resultat.
**expert man: Or, destroyer*
10 Och Kaldeen skall bli ett byte: alla som plundrar henne skall bli mättade, säger HERREN.
11 Ty ni var glada, ty ni fröjdade er, O ni min arvedels fördärvare, ty ni har blivit feta såsom kvigan vid gräset, och vrålar såsom tjurar;
**fat: Heb. big or corpulent*
12 Er mor skall förbryllas väldeliga; hon som födde er skall skämmas: se, den bakersta av nationerna *skall bli* en ödemark, ett torrt land, och en öken.

13 På grund av HERRENS vrede skall det inte bebos, utan det skall vara fullständigt ödelagt: var och en som går förbi Babylon skall häpnas, och väsa över alla hennes plågor.
14 Ställ upp er i ordning mot Babylon runtom: alla ni som spänner bågen, skjut mot henne, spar inte på pilarna: ty hon har syndat mot HERREN.
15 Skrik mot henne runtom: hon har visat fram sin hand: hennes grundvalar har fallit, hennes murar är nerrivna: ty det *är* HERRENS hämnd: *så* tag hämnd på henne; såsom hon har gjort, gör *nu så* mot henne.
16 Hugg av såningsmannen från Babylon, och honom som använder skäran i skördens tid: av fruktan för det förtryckande svärdet skall de var och en vända sig till sitt *eget* folk, och de skall var och en fly till sitt eget land.
**sickle: Or, scythe*
17 Israel *är* ett skingrat får; lejonen har jagat iväg *honom*: först har Assyriens kung slukat honom; och sist har denne Nebuchadrezzar, Babylons kung, brutit sönder hans ben.
18 Därför säger härskarornas HERRE, Israels Gud, så här; Se, jag kommer straffa Babylons kung och hans land, liksom jag har straffat Assyriens kung.
19 Och jag kommer hämta tillbaka Israel till hans boplats, och han skall föda sig på Karmel och *i* Bashan, och hans själ skall bli mättad på Efraims berg och *i* Gilead.
20 I de dagarna, och i den tiden, säger HERREN, skall Israels missgärning sökas efter, och ingen *skall bli funnen*; och Judah synder, och de skall inte bli funna: ty jag kommer benåda dem vilka jag bevarar.
Rom 11:4, Mat 1:21, Heb 10:14, 16, Jes 53:5, 10, Upp 5:9, Joh 10:11, 28, 6:37, 39, 17:24, Rom 8:30, 1 Pet 1:5
21 Gå upp mot Merathaims land, *ja* emot det, och mot Pekods invånare: föröda och förgör fullständigt efter dem, säger HERREN, och gör enligt allt som jag har befallt dig.
**of Merathaim: Or, of the rebels*
**of Pekod: Or, visitation*
22 Ett larm av krig *råder* i landet, och av stort fördärv.
23 Hur sönderhuggen och sönderslagen är *inte* hela jordens hammare! Hur har Babylon blivit en förödelse bland nationerna! *51:20*
24 Jag har lagt en snara för dig, och du har också blivit fångad, O Babylon, och du var ovetande: du har blivit hittad, och också infångad, ty du har gett dig i strid med HERREN.
25 HERREN har öppnat upp sitt vapenförråd, och har hämtat fram sin vredes vapen: ty detta *är* Herren härskarornas GUDS verk i kaldeernas land.
26 Kom emot henne ifrån den yttersta gränsen, öppna upp hennes förrådshus: kasta upp henne såsom *med* högar, och förgör henne fullständigt: låt inget av henne finnas kvar.
**from the uttermost border: Heb. from the end*
**cast her: Or, tread her*
27 Dräp alla hennes oxar; låt dem vandra ner till slakten: ve dem! Ty deras dag är kommen, tiden för deras besök.
28 Rösten av dem som flyr och rymmer ur Babylons land, för att kungöra i Zion HERREN vår Guds hämnd, hämnden för hans tempel.

29 Kalla samman bågskyttarna mot
Babylon: alla ni som spänner bågen, slå
läger mot det runt omkring *det*; låt
ingen därifrån komma undan: löna
henne enligt hennes gärning; enligt allt
som hon har gjort, gör *nu likadant* mot
henne: ty hon har varit stolt mot
HERREN, mot Israels Helige.
30 Därför skall hennes unga män falla
på gatorna, och alla hennes krigsmän
skall huggas av på den dagen, säger
HERREN.
31 Se, jag *är* emot dig, *O du* högst
stolte, säger Herren härskarornas GUD:
ty din dag är kommen, den tid *då* jag
kommer besöka dig.
**proud: Heb. pride*
32 Och den högst stolte skall snubbla
och falla, och ingen skall resa upp
honom: och jag kommer upptända en
eld i hans städer, och den skall sluka
allt runtomkring honom.
**proud: Heb. pride*
33 Så säger härskarornas HERRE;
Israels barn och Judah barn *var*
förtryckta tillsammans: och alla som
tog dem till fånga höll dem hårt; de
vägrade att låta dem gå.
34 Deras Återlösare *är* stark;
härskarornas HERRE *är* hans namn:
han skall grundligt plädera för deras
sak, att han må ge landet ro, och oro åt
Babylons invånare.
35 Ett svärd *är* över kaldeerna, säger
HERREN, och över Babylons invånare,
och över hennes furstar, och över
hennes vise *män*.
36 Ett svärd *är* över lögnarna; och de
skall stå *där* som dårar: ett svärd *är*
över hennes mäktiga män; och de skall
bli förfärade.
**liars: Or, chief stays. Heb. bars*
37 Ett svärd *är* över deras hästar, och
över deras vagnar, och över alla de
blandade folk som *finns* mitt ibland
henne; och de skall bli såsom kvinnor:
ett svärd *är* över hennes skattkammare;
och de skall plundras.
38 En torka *är* över hennes vatten; och
de skall torka ut: ty det *är* avbildernas
land, och de är galna i *sina* avgudar.
39 Därför skall öknens vilda djur
tillsammans med öarnas vilda djur bo
där, och ugglorna skall bo i det: och det
skall inte mer bli bebott för evigt; ej
heller skall *man* bo i det från generation
till generation. *Upp 18:1, 21*
40 Liksom Gud omstörtade Sodom och
Gomorrah och dess grann*städer*, säger
HERREN; *likaså* skall ingen man bo
där, inte heller skall någon
människoson vistas i det.
25:12, 50:12, 51:26, 37, 43, 62, Jes 13:20, 34:11
41 Se, ett folk skall komma från norr,
och en väldig nation, och många kungar
skall resas upp från jordens yttersta
gränser.
42 De skall hålla i bågen och lansen: de
är grymma, och kommer inte visa
barmhärtighet: deras röst skall dåna
som havet, och de skall rida på hästar,
var och en i *strids*ordning, såsom en
man till strid, mot dig, O dotter
Babylon.
43 Babylons kung har hört rapporten
om dem, och hans händer blev svaga:
ångest grep tag om honom, *och* smärtor
såsom hos en kvinna i barnsnöd.
44 Se, han skall komma upp likt ett
lejon från Jordans svällande till de

starkas boning: men jag kommer få
dem *att* plötsligt springa iväg från
henne: och vem *är* en utvald *man*, *som*
jag må sätta över henne? Ty vem *är*
mig lik? Och vem skall fastställa tiden
åt mig? Och vem *är* den herden som
skall *kunna* stå inför mig?
**appoint me: Or, convent me to plead*
45 Hör ni därför HERRENS rådslut,
som han har bestämt mot Babylon; och
hans avsikter, som han har ämnat mot
kaldeernas land: Sannerligen skall
flockens minsta dra ut dem: han skall
sannerligen föröda *deras* boplats hos
dem.
46 Vid ljudet av Babylons erövrande
skakas *hela* jorden, och ropet hörs
bland nationerna.

Kapitel 51

1 Guds stränga dom mot Babylon som hämnd för Israels skull. 59 Jeremia överlämnar denna profetias bok till Seraiah, till att kastas i Eufrat, som ett tecken på Babylons evinnerliga sjunkande.

1 Så säger HERREN; Se, jag kommer
uppväcka mot Babylon, och mot dem
som bor mitt ibland dem som reser sig
upp mot mig, en förgörande vind;
**midst: Heb. heart*
2 Och kommer sända kastare till
Babylon, som skall vanna henne, och
skall tömma hennes land: ty på
olyckans dag skall de vara emot henne
runtom *från alla håll*.
3 Låt bågskytten spänna sin båge mot
honom som spänner *bågen*, och mot
honom som upphöjer sig själv i sin
brynja: och skona ni inte hennes unga
män; förgör ni fullständigt hela hennes
härskara.
4 Så skall de slagna falla i kaldeernas
land, och *de som är* genomborrade på
hennes gator.
5 Ty Israel *har* inte *blivit* övergiven,
inte heller Judah av sin Gud, av
härskarornas HERRE; fastän deras land
var fullt av synd mot Israels Helige.
6 Fly ut mitt ur Babylon, och undsätt *ni*
var man sin själ: bli inte avhuggen i
hennes missgärning; ty detta *är* tiden
för HERRENS hämnd; han kommer ge
henne en återbetalning som gengäld.
7 Babylon *har varit* en gyllene bägare i
HERRENS hand, vilken gjorde hela
jorden drucken: nationerna har druckit
av hennes vin; därför är nationerna från
vettet.
8 Babylon har plötsligt fallit och *är*
förstört: yla över henne; tag balsam för
hennes smärta, ifall hon må bli helad.
9 Vi skulle ha helat Babylon, men hon
har inte blivit helad: överge henne, och
låt oss var och en gå in till sitt eget
land: ty hennes dom når till himlen, och
har blivit upphöjd *ända* till skyarna.
Upp 18:5
10 HERREN har hämtat fram vår
rättfärdighet: kom, och låt oss förkunna
i Zion HERREN vår Guds verk.
11 Gör pilarna blanka; församla
sköldarna: HERREN har uppväckt
anden hos medernas kungar: ty hans
plan *är* emot Babylon, att förgöra det;
ty det *är* HERRENS hämnd, hämnden
för hans tempel.
Jes 45:7, 46:11, 10:5, 43:13, 14:24, Jer 51:20, Amo 3:6, Dan 4:35, Psa 115:3, 2 Krö 18:22
**bright: Heb. pure*
12 Res baneret uppe på Babylons
murar, förstärk vakten, ställ ut
väktarna, förbered bakhållen: ty
HERREN har både planerat och gjort

det som han talade mot Babylons invånare.
*ambushes: Heb. liers in wait
13 O du som bor vid många vatten, rik på skatter, ditt slut har kommit, *och* din girighets mått *är fyllt*.
14 Härskarornas HERRE har svurit vid sig själv, sägande, Sannerligen, jag kommer fylla dig med män, såsom med larver; och de skall höja ett rop mot dig.
*by himself: Heb. by his soul
*lift up: Heb. utter
15 Han har skapat jorden genom sin kraft, han har fastställt världen genom sin vishet, och genom sitt förstånd har *han* spänt ut himlen.
16 När han yttrar *sin* röst, *då dånar* väldiga vatten i himlarna; och han får ångorna att stiga upp från jordens ändar: han gör blixtar med regnet, och hämtar fram vinden ur dess förvaringsrum.
*multitude: Or, noise
17 Var man är barbarisk av *sin* kunskap; var smed blir förbryllad genom avgudabilden: ty hans gjutna avbild *är* ett bedrägeri, och *det finns* ingen anda i dem.
*is brutish by his knowledge: Or, is more brutish then to know
18 De *är* fåfänglighet, *och många* felaktigheters verk: vid tiden för deras besök skall de förgås.
19 Jakobs del *är* inte lik dem; ty han är skaparen av alla ting: och *Israel är* hans arvs stav: härskarornas HERRE *är* hans namn.
20 Du *är* min stridsyxa *och mina* krigsvapen: ty med dig kommer jag slå sönder nationerna, och med dig kommer jag förgöra kungariken;
*Jes 10:5, 46:11*with thee: Or, in thee, or by thee*
21 Och med dig kommer jag slå sönder hästen och hans ryttare; och med dig kommer jag krossa vagnen och dess kusk;
22 Med dig kommer jag också slå sönder man och kvinna; och med dig kommer jag slå sönder gammal och ung; och med dig kommer jag krossa den unge mannen och jungfrun;
23 Med dig kommer jag också krossa herden och hans hjord; och med dig kommer jag krossa bonden och hans oxpar; och med dig kommer jag slå sönder härskare och styresmän.
24 Och jag kommer återgälda åt Babylon och åt alla Kaldeens invånare all deras ondska som de har utfört i Zion inför era ögon, säger HERREN.
25 Se, jag *är* emot dig, O *du* fördärvande berg, säger HERREN, som fördärvar hela jorden: och jag kommer räcka ut min hand över dig, och vältra ner dig från klipporna, och kommer göra dig till ett förbränt berg.
26 Och de skall inte ta av dig en *enda* sten till en hörna, eller en *enda* sten till grundvalar; utan du skall vara ödelagd för evigt, säger HERREN.
*desolate forever: Heb. everlasting desolations
27 Res ni ett baner i landet, blås i hornet bland nationerna, bered nationerna mot henne, kalla samman mot henne Ararats, Minnis, och Ashchenazs riken; tillsätt en härförare mot henne; få hästarna att komma upp såsom de ruffiga larverna.
28 Bered nationerna mot henne med medernas kungar, dess styresmän, och alla dess härskare, och hela hans väldes

land.
29 Och landet skall darra och sörja: ty varenda avsikt hos HERREN skall genomföras mot Babylon, till att göra landet Babylon till en förödelse utan en *enda* invånare.
30 Babylons mäktiga män har hört upp med att strida, de har stannat kvar i *sina* fästen: deras kraft har gett vika; de blev som kvinnor: de har bränt hennes boningar; hennes bommar är sönderbrutna.
31 En budbärare skall springa så att möta en annan, och ett sändebud så att möta ett annat, för att meddela *för* Babylons kung att hans stad har blivit intagen vid *en* ände,
32 Och att passagerna är blockerade, och *att* de har bränt vassen med eld, och *att* krigsmännen har blivit skrämda.
33 Ty så säger härskarornas HERRE, Israels Gud; Dottern Babylon *är* som en tröskplats, tiden *är inne* att tröska henne: ännu en liten stund, och hennes skördetid skall komma.
**it is time to thresh her: Or, in the time that he thresheth her*
34 Nebuchadrezzar, Babylons kung, har slukat mig, han har krossat mig, han har gjort mig till ett tomt kärl, han har svalt mig såsom en drake, han har fyllt sin mage med mina läckerheter, han har kastat ut mig.
35 *Låt* det våld som har utförts mot mig och mitt kött *komma* över Babylon, skall invånaren i Zion säga; och mitt blod *vare* över Kaldeens invånare, skall Jerusalem säga.
**The violence done to me: Heb. my violence*
**flesh: Or, remainder*
**inhabitant: Heb. inhabitress*
36 Därför säger HERREN så; Se, jag kommer tala för din sak, och hämnas dig; och jag kommer torka ut hennes hav, och förtorka hennes vattenkällor.
37 Och Babylon skall bli till *sten*högar, en boplats för drakar, en häpnad, och *till* ett väsande, utan en *enda* invånare.
38 De skall ryta tillsammans såsom lejon: de skall skria som lejonungar.
**yell: Or, shake themselves*
39 I deras hetta kommer jag ordna deras fester, och jag kommer göra dem druckna, att de må fröjda sig, och somna in *i* en evinnerlig sömn, och inte vakna upp, säger HERREN.
40 Jag kommer föra ner dem likt lamm till slakten, såsom baggar med bockar.
41 Hur intaget är *inte* Sheshach! Och hur överrumplad har *inte* hela jordens lovpris blivit! Hur har *inte* Babylon blivit till en häpnad bland nationerna!
42 Havet har kommit upp över Babylon: hon har blivit övertäckt av dess många vågor.
43 Hennes städer är en förödelse, ett torrt land, och en ödemark, ett land vari ingen man bor, inte heller passerar *en enda* människoson genom det.
44 Och jag kommer straffa Bel i Babylon, och jag kommer hämta ut det som han har svalt ur hans gap: och nationerna skall inte mer strömma samman till honom: ja, Babylons mur skall falla.
45 Mitt folk, gå ni ut mitt ifrån henne, och undsätt ni var man sin själ från HERRENS rasande vrede. *Upp 18:4*
46 Och så att inte ert hjärta ska försmäkta, och ni ska frukta för det ryktet som skall höras i landet; ett rykte

skall både komma *under ett* år, och efter det *skall det* i ett annat år *komma* ett *annat* rykte, och våld i landet, makthavare mot makthavare.
47 Därför, se, de dagarna kommer, då jag kommer skipa dom över Babylons avgudabilder: och hela hennes land skall förbryllas, och alla hennes slagna skall falla mitt i henne.
**do judgment: Heb. visit upon*
48 Då skall himlen och jorden, och allt vad i dem *är*, sjunga över Babylon: ty härjarna skall komma till henne ifrån norr, säger HERREN.
Psa 58:10, Ord 11:10, Jes 48:20, Upp 18:20, 19:1
49 Såsom Babylon *har fått* Israels slagna att falla, likaså skall i Babylon hela jordens slagna falla.
**As Babylon hath caused the slain of Israel to fall: Or, both Babylon is to fall, O ye slain of Israel, and with Babylon, etc.*
**the earth: Or, the country*
50 Ni som har undflytt svärdet, gå vidare, stå inte still: kom ihåg HERREN fjärran borta, och låt *där* Jerusalem träda in i ert sinne.
51 Vi är förbryllade, eftersom vi har hört smälek: skam har täckt våra ansikten: ty främlingar har kommit in till de heliga platserna i HERRENS hus.
52 Därför, se, de dagarna ska komma, säger HERREN, då jag kommer skipa dom över hennes avgudabilder: och över hela hennes land skall de sårade jämra sig.
53 Även om Babylon skulle stiga upp till himlen, och även om hon skulle befästa sin styrkas höjd, skall *ändock* härjare komma *in* till henne ifrån mig, säger HERREN.
54 Ljudet av ett skrik *kommer* ifrån Babylon, och stor förstörelse ifrån kaldeernas land:
55 Eftersom HERREN har förhärjat Babylon, och förgjort den höga rösten från henne; när hennes vågor dånar såsom väldiga vatten, yttras deras rösts oljud:
56 Ty härjaren har kommit in över henne, *ja* över Babylon, och hennes mäktiga män har blivit gripna, alla deras bågar är sönderbrutna: ty HERREN vedergällningarnas Gud skall sannerligen vedergälla.
57 Och jag kommer göra hennes furstar druckna, och hennes visa *män*, hennes styresmän, och hennes härskare, och hennes mäktiga män: och de skall få sova en evig sömn, och inte vakna upp, säger Kungen, vars namn *är* härskarornas HERRE.
58 Så säger härskarornas HERRE; Babylons breda murar skall brytas ner fullständigt, och hennes höga portar skall brännas med eld; och folket skall anstränga sig förgäves, och folket i elden, och de skall förtröttas.
**The broad wall of Babylon: Or, The walls of broad Babylon*
**broken: Or, made naked*
59 Det ordet som profeten Jeremia befallde Seraiah, Neriahs son, Maaseiahs son, när han gick in till Babylon med Judah kung Zedekiah i hans fjärde regeringsår. Och *denne* Seraiah *var* en stillsam furste.
**with: Or, on the behalf of*
**quiet prince: Or, prince of Menucha or chief chamberlain*
60 Så Jeremia skrev ner i en bok allt det onda som skulle komma över Babylon, *ja* alla dessa ord som är skrivna mot Babylon.

61 Och Jeremia sade till Seraiah, När du kommer till Babylon, och skall se, och skall läsa alla dessa ord;
62 Då skall du säga, O HERRE, du har talat mot denna plats, att hugga av den, att ingen skall bli kvar på den, varken människa eller djur, utan att den skall bli ödelagd för evigt.
*desolate: Heb. desolations
63 Och det skall ske, när du har slutat att läsa denna bok, *att* du skall binda en sten till den, och kasta den mitt i Eufrat:
64 Och du skall säga, Så skall Babylon sjunka, och skall inte *mer* resa sig ifrån det onda som jag kommer hämta in över henne: och de skall förtröttas. Så långt Jeremias ord.

Kapitel 52

1 Genom HERRENS vrede och hand gör Zedekiah uppror. 4 Jerusalem belägras och intas. 8 Zedekiahs söner dödas, och hans ögon sticks ut. 12 Nebuzaradan bränner och plundrar staden. 24 Han för iväg fångarna. 31 Evil-Merodach visar godhet mot Judah kung Jehoiachin och upphöjer honom.

1 Zedekiah *var* tjugoett år gammal när han började att regera, och han regerade *i* elva år i Jerusalem. Och hans mors namn *var* Hamutal, Jeremias dotter från Libnah.
2 Och han gjorde *det som var* ont i HERRENS ögon, i enlighet med allt som Jehoiakim hade gjort.
3 Ty genom HERRENS vrede inträffade detta i Jerusalem och Judah, tills han hade kastat ut dem från sin närvaro, att Zedekiah gjorde uppror mot Babylons kung.
4 Och det skedde i hans nionde regeringsår, i den tionde månaden, på månadens tionde *dag*, *att* Babylons kung Nebuchadrezzar kom, han och hela hans här, mot Jerusalem, och slog läger mot det, och byggde fästningstorn kring det.
5 Så staden var belägrad till kung Zedekiahs elfte år.
6 Och i den fjärde månaden, på den nionde *dagen* av månaden, var hungersnöden svår i staden, så att det inte fanns något bröd för landets folk.
7 Då bröts staden upp, och alla krigsmän flydde, och for ut ur staden om natten via portens väg mellan de två murarna, som *låg* vid kungens trädgård; (nu *var* kaldeerna vid staden runtom:) och de for på slättens väg.
8 Men kaldeernas här jagade efter kungen, och hann upp Zedekiah på Jerikos slätter; och hela hans här skingrades ifrån honom.
9 Sedan tog de kungen, och förde upp honom till Babylons kung till Riblah i Hamaths land; där han fällde dom över honom.
10 Och Babylons kung dräpte Zedekiahs söner inför hans ögon: han dräpte också alla Judah furstar i Riblah.
11 Sedan gjorde han Zedekiahs ögon blinda; och Babylons kung band honom med kedjor, och förde honom till Babylon, och satte honom i fängelse till hans dödsdag.
*put out: Heb. blinded
*in chains: Or, fetters
*prison: Heb. house of the wards
12 I femte månaden, på den tionde *dagen* av månaden, vilket *var* Babylons kung Nebuchadrezzars nittonde år, kom nu Nebuzaradan, livgardets överste, *vilken* tjänade Babylons kung, in i Jerusalem,

*captain of the guard: Or, chief Marshal. Heb. chief of the executioners or slaughtermen. And so verse. 14 etc.
*served: Heb. stood before
13 Och brände upp HERRENS hus, och kungens hus; och alla hus i Jerusalem, och alla stora *mäns* hus, brände han upp med eld:
14 Och hela kaldeernas här, som *var* med livgardets överste, rev ner Jerusalems alla murar runtom.
15 Sedan förde livgardets överste Nebuzaradan iväg *vissa* av folkets fattiga i fångenskap, samt återstoden av folket som fanns kvar i staden, och de som avföll, vilka föll till Babylons kung, och resten av folkskaran.
16 Men Nebuzaradan, livgardets överste, lämnade kvar *vissa* av landets fattiga till *att vara* vingårdsmän och till *att vara* bönder.
17 Pelarna av mässing som *var* i HERRENS hus, och tvättställen, och havet av mässing som *fanns* i HERRENS hus, slog kaldeerna också sönder, och bar iväg all mässing från dem till Babylon.
18 Också kittlarna, och skyfflarna, och ljussaxarna, och skålarna, och skedarna, och alla *andra* föremål av mässing med vilka de tjänade, tog de iväg.
*shovels: Or, instruments to remove the ashes
*bowls: Or, basons
19 Och faten, och glödpannorna, och skålarna, och kittlarna, och ljusstakarna, och skedarna, och bägarna; *det* som *var* av guld *i* guld, och *det* som *var* av silver *i* silver, tog livgardets överste iväg.
*firepans: Or, censers
20 De två pelarna, ett hav, och tolv tjurar av mässing som *var* under tvättställen, som kung Solomon hade gjort i HERRENS hus: mässingen i alla dessa föremål saknade vikt.
*the brass: Heb. their brass
21 Och *angående* pelarna, *var* höjden på en pelare arton alnar; och en tråd på tolv alnar omslöt den; och dess tjocklek *var* fyra fingrar: *den var* ihålig.
*fillet: Heb. thread
22 Och ovanpå den *var* ett pelarhuvud av mässing; och höjden på ett pelarhuvud *var* fem alnar, med flätverk och granatäpplen på pelarhuvudena runtom, allt *av* mässing. Också den andra pelaren och granatäpplena *var* såsom dessa.
23 Och det var nittiosex granatäpplen på en sida; *och* alla granatäpplena på flätverket *var* etthundra runtom.
24 Och livgardets överste tog översteprästen Seraiah, och andreprästen Zefaniah, och de tre dörrvakterna:
*door: Heb. threshold
25 Från staden tog han också en eunuck, vilken hade befäl över krigsmännen; och sju män av dem som stod personen kungen nära, som hittades i staden; och härens huvudsekreterare, vilken mönstrade landets folk; och sextio män av landets folk, som hittades mitt i staden.
*were near the kings person: Heb. saw the face of the king
*principal scribe: Or, scribe of the captain of the host
26 Så Nebuzaradan, livgardets överste, tog dem, och förde dem till Babylons kung till Riblah.
27 Och Babylons kung slog dem, och avrättade dem i Riblah i Hamaths land. Så blev Judah bortförd som fånge ut ur sitt eget land.
28 Detta *är* folket som Nebuchadrezzar

förde iväg som fångar: i det sjunde året
3 023 judar:
29 I Nebuchadrezzars artonde år förde
han iväg 832 personer som fångar från
Jerusalem:
*persons: Heb. souls
30 I Nebuchadrezzars tjugotredje år
förde livgardets överste Nebuzaradan
iväg 745 personer, av judarna, som
fångar: alla *sammanlagt var* 4 600
personer.
31 Och det skedde i det trettiosjunde
året av Judah kung Jehoiachins
fångenskap, i den tolfte månaden, *att*
Babylons kung Evil-Merodach under
sitt *första* regeringsår lyfte upp huvudet
på Judah kung Jehoiachin, och hämtade
ut honom ur fängelset,
32 Och talade vänligt med honom, och
satte hans tron över de kungars tron
som *var* med honom i Babylon,
*kindly unto him: Heb. good things with him
33 Och bytte ut hans fängelsekläder:
och han åt alltjämt bröd inför honom
under alla sina livsdagar.
34 Och *angående* hans diet, fanns en
ständig diet given honom utav
Babylons kung, en portion varje dag
ända tills hans dödsdag, *under* alla hans
livsdagar.
*every day a portion: Heb. the matter of the day in his day